ತುಳು ಲಿಪಿ ಪರಿಚಯ

ಡಾ. ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ ಬೆಳ್ಳೂರು

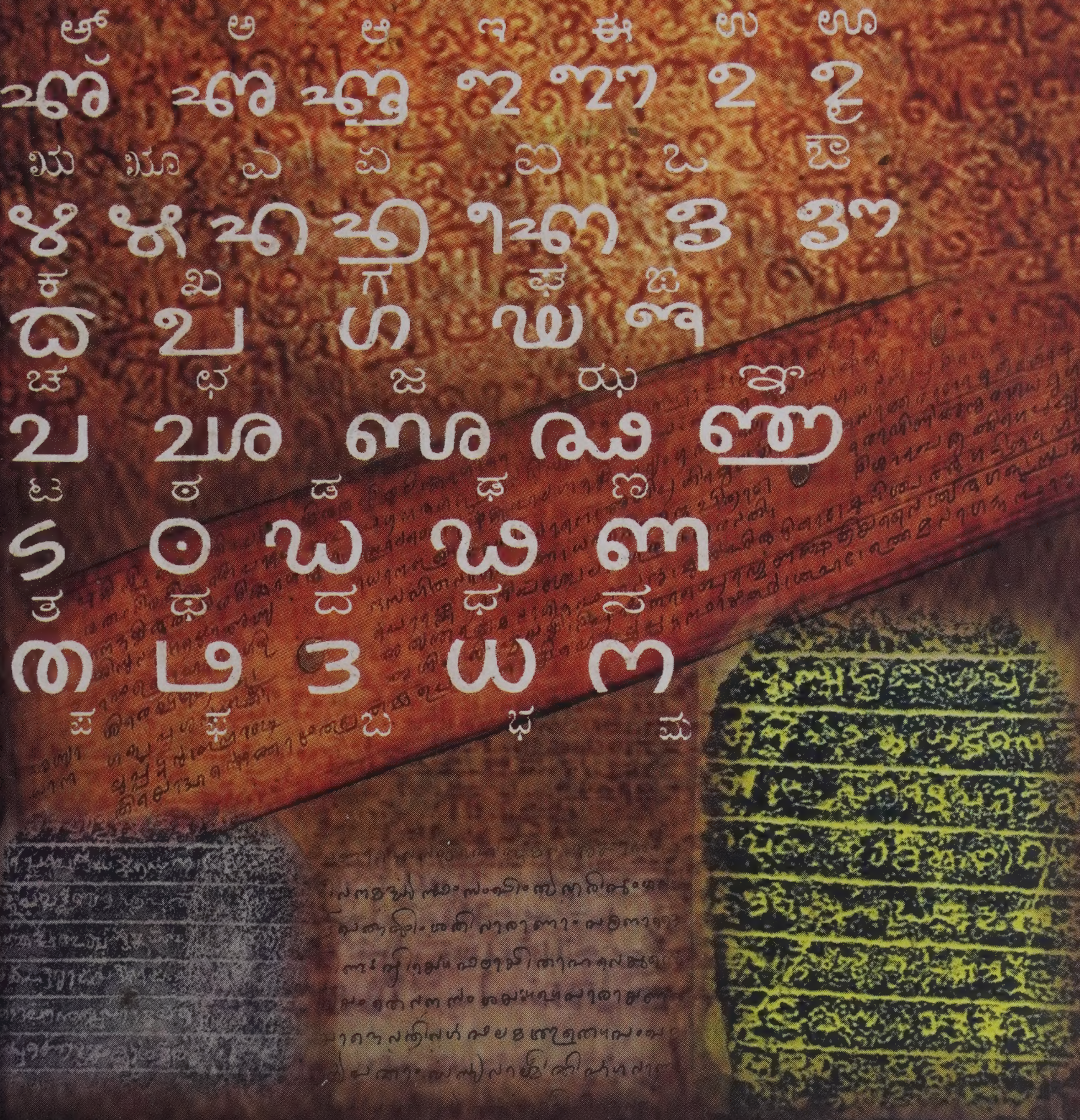

ಕರ್ನಾಟಕ ತುಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ
ತುಳು ಭವನ, ಉರ್ವಸ್ಟೋರ್, ಮಂಗಳೂರು - 6

ತುಳು ಲಿಪಿ ಪರಿಚಯ

ಡಾ. ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ ಬೆಳ್ಳೂರು

ಕರ್ನಾಟಕ ತುಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ

ತುಳು ಭವನ, ಉರ್ವಸ್ಟೋರ್, ಮಂಗಳೂರು – 6

Tulu Lipi Parcihaya

A book on Tulu Paleography by ***Dr. Radhakrishna N. Bellur***, Department of Postgraduate Studies & Research in Kannada Government College, Kasaragod. email : radhabellur@gmail.com Phone : 9495 10 4578

Chief Editor	:	**A. C. Bhandary** President Karnataka Tulu Sahitya Academy Tulu Bhavana, Urwastore, Mangaluru - 575 006
Publisher	:	**Chandrahasa Rai B.** Registrar, Karnataka Tulu Sahithya Academy
Published by	:	**Karnataka Tulu Sahitya Academy** Tulu Bhavana, Urwastore, Mangaluru - 575 006
Copy Right	:	**Karnataka Tulu Sahitya Academy**
First Edition	:	2008
Second Edition	:	2019
Pages	:	56
Copies	:	2000
Price	:	Rs. 70/-
Printed at	:	Pavan Graphics Industries First Floor, N. D. Complex Opp. Gokarnanatheshwara Temple Alake Kudroli, Mangalore Ph:9242885743

ಸುರುತ ಮುದ್ರಣದ
ಅಧ್ಯಕ್ಷೆರೆನ ಪಾತೆರ

ತುಳುಲಿಪಿನ್ ತುಳು ಜನಮಾನಿಲೆಗ್ ಪರಿಚಯ ಮಲ್ಪುನ ಬೇಲೆಡ್ ಡಾ. ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ ಬೆಳ್ಳೂರು ಕರ್ನಾಟಕ ತುಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಗ್ ಎಡ್ಡೆ ರೀತಿ ಸಾಯ ಮಲ್ತ್‌ದೆರ್. ಅರೆಗ್ ಅಕಾಡೆಮಿದ ನಿಲೆಟ್ ಸುರುಕೇ ಸೊಲ್ಮೆ ಸಂದಾವೆ.

ತುಳು ಲಿಪಿಯೊಂಜಿ ಇತ್ತ್‌ಂಡ್, ಉಂಡು ಇನ್ಪಿನ ಬಗ್ಗೆ ತುಳು ಅಭಿಮಾನಿಲೆಗೇ ಸಕ್ಕ್ ಇತ್ತಿನಪಗ (ಇತ್ತೆಲಾ ಏತೊ ಜನಮಾನಿಲೆಗ್ ತುಳು ಲಿಪಿ ಉಂಡುಂದು ತೆರಿಯಂದ್) ಸುಮಾರ್ ಐನೂದು ವರ್ಸೊ ಪಿರಾಕ್‌ದ ಗ್ರಂಥೊಲೆ ಆಧಾರದ ಮಿತ್ತ್ ತುಳು ಲಿಪಿನ್ ನಮ್ಮ ತುಳುನಾಡ್‌ದ ಬಂಧುಲೆಗ್ ಪರಿಚಯ ಮಲ್ತಿನಾರ್ ಡಾ. ವೆಂಕಟರಾಜ ಪುಣಿಂಚಿತ್ತಾಯೆರ್. ಆರೆಗ್ ತುಳುನಾಡ ಮಾತ ಜನಮಾನಿಲು ಸೊಲ್ಮೆ ಸಂದಾವೊಡು.

ನಮ ತುಳು ಲಿಪಿನ್ ತೂದ್, ತೋರಿಕೆಗ್ ಅವು 'ಮಲಿಯಾಳಿ' ಲಿಪಿ ಇನ್ಪಿ ಭಾವನೆ ನಂಕ್ ಪುಟ್ಟುಂಡಲಾ, ಐಕ್‌ಲಾ ತುಳು ಲಿಪಿಗ್‌ಲಾ ಮಸ್ತ್ ಹೆಚ್ಚಿ ಕಡಿಮೆ ಉಂಡು. ಇಂಚಿಪೊ ಕರ್ನಾಟಕ ತುಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಡ್ ನಡತಿ ಒಂಜಿ ಎಲ್ಯ ಚರ್ಚೆಡ್ ತುಳು ಬಾಸೆದ ಕೆಲವು 'ಲಿಪಿ' ಕುಲೆ ಅಕ್ಷರದ ಬಗ್ಗೆ, ಎತ್ಯಾಸ ತೋಜಿದ್ ಬತ್ತ್‌ಂಡ್. ಧರ್ಮಸ್ತಳದ ಪರಿಕರದ ಜಾಗೆಡ್ ಇಪ್ಪಿ ಲಿಪಿಗ್‌ಲಾ ಉಡುಪಿ ಪುತ್ತಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಪೀಠಡುಪ್ಪಿ, ಅತ್ತಂದೆ ಅಕುಲು ವಿದ್ಯಾಪೀಠೊಡ್ ಚಾಲ್ತಿಗ್ ಕನಯಿನ ಲಿಪಿಗ್‌ಲಾ ಒಂತೆ ಬದಲಾವಣೆ ತೋಜುನೆಡ್ದಾತ್ರ, ಅಕಾಡೆಮಿ ಒಂಜಿ ಸಭೆ ಲೆತ್ತ್‌ದ್ ಈ ಎತ್ಯಾಸ ತೋಜಿನ ಲಿಪಿತ ಬಗ್ಗೆ ಬೋಡಾಯಿನಾತ್ ಚರ್ಚೆ ಮಲ್ತ್‌ಂಡ್. ಒಂಜೇ ರೂಪೊದ ಸರಿಸಮಾನವಾಯಿನ ಲಿಪಿನ್ ಚಲಾವಣೆಗ್ ಕನಪಿನ ನಿರ್ಧಾರ ಆಂಡ್. (ಉಂದೆಟ್ ತೋಜಿದ್ ಬತ್ತಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸೊಲು ಬರವುದ ಬರವಣಿಗೆಡ್ ಬತ್ತಿನ ಎತ್ಯಾಸ ಅದುಪ್ಪೆರ್ ಯಾರು)

ಓದುನಕ್லೆಗ್ ಬೊಕ್ಕ ಕಲ್ಪುನಕ್ಲೆಗ್ ಸಕ್ಕ್ ಬತ್ತ್‌ದ್ ಬಾಸೆದ ಬುಲೆಚಿಲ್ ಹಾಲಾಯೆರೆ ಬಲ್ಲಿಂದ್, ಬಜೀ ನಾಲೈನ್ ಲಿಪಿಟ್ ತೊಜಿದ್ ಬತ್ತಿ ಎತ್ಯಾಸೊನ್ ಸರಿ ಮಲ್ತ್ ಮೋಕೆದ ಬಂಧುಲೆ ಎದುರು ದೀವೊಂದುಲ್ಲ.

ತುಳು ಲಿಪಿತ ಪರಿಚಯೊನ್ ಡಾ. ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ ಬೆಳ್ಳೂರು ಪುಡಕೆನ ಪುಡಕೆನವಾದ್ ಪೊರ್ಲುಡ್ ಬರೆದ್ ಕೊರ್ತೆರ್. 'ದಿನ್ನ ಪುಗೆಲ್‌ಡ್ ದಿಡ್‌ತ್' ಪನ್ಪಿ ಪುದರ್‌ಡ್ ಪೊರ್ಲುಡು, ಈ ಕೃತಿನ್ ರಚನೆ ಮಲ್ತ್ ತುಳುನಾಡ ಜನಮಾನಿಲೆ ಮಟ್ಟೆಲ್‌ಗ್ ಒಪ್ಪಿಸಾದೆರ್. ಐಕ್ 'ತುಳು ಲಿಪಿ ಪರಿಚಯ' ಇನ್ಪಿ ಪುದರ್ ದೀದ್ 'ತುಳುಲಿಪಿ'ತ ಮಾಲೆದೊಟ್ಟಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಾದೆರ್. ಐತಾ ಮಾತಾ ಮರ್ಗಿಲ್‌ಲಾ ನಮ ಸ್ವೀಕಾರ ಮಲ್ಪುನ ಆತ್‌ಂಡ್. ಪಿರೊರ ಅರೆಗ್ ಸೊಲ್ಮೆ ಸಂದಾವುನೊಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಬೂಕುನ್ ಪೊರ್ಲುಡ್ ಅಚ್ಚಿ ಮಲ್ತಿ ಆಕೃತಿ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ಸ್‌ದಕ್ಲೆಗ್‌ಲಾ ಕರ್ನಾಟಕ ತುಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿದ ಸೊಲ್ಮೆ ಸಂದಾವೆ.

ಯಮ್.ಕೆ. ಸೀತಾರಾಮ ಕುಲಾಲ್

ಅಧ್ಯಕ್ಷೆರೆ ಪಾತೆರ

ತುಳು ಭಾಷೆಗ್ ಸ್ವಂತ ಲಿಪಿ ಇತ್ತ್‌ದ್ ಉಂದೆನ್ ಕಲ್ಪುನೆಡ್ದ್ ಹಿರಿಯಾಕುಲು ಪಿರಾಕ್‌ಡ್ದಿಂಚಿ ದಾಖಲೆ ಮಲ್ತ್ ದೀತಿನ ತಾಳೆ ಓಲೆಲೆನ್ ಗುರ್ತ ಮಲ್ತೊಂದು ಬೊಳ್ಪುಗು ಕನಯೆರೆ ಸಾಧ್ಯ ಆಪುಂಡು. ರಾಬರ್ಟ್ ಕಾಲ್ಡ್‌ವೆಲ್, ಎ.ಸಿ. ಬರ್ನೆಲ್, ಎಸ್.ಆರ್. ರಂಗನಾಥ ಪೂಂಜ, ಎಲ್.ಎ. ರವಿ ಶರ್ಮ, ಜಿ. ಪದ್ಮನಾಭ ಪಿಳ್ಳೆ, ಉಣ್ಣಿಕೃಷ್ಣನ್ ನಾಯರ್ ಇಂಚಿತ್ತಿ ವಿದ್ವಾಂಸೆರ್ನಕುಲು ತುಳು ಲಿಪಿತ್ತ ಬಗೆಟ್ ಸಂಶೋಧನೆ ಮಲ್ತ್ ಐತ ಮೂಲದ ಚರಿತ್ರೆದ ಬಗೆಟ್ ಮುದ್ರಣ ಸಾಹಿತ್ಯೊಡು ದಾಖಲೆ ಮಲ್ತೆರ್.

15ನೇ ಶತಮಾನೊಡ್ದಿಂಚಿ ತಾಳೆ ಓಲೆಲೆಡ್ ಬರೆತ್ ದೀನ ಸಾರ ಸಾರ ಗ್ರಂಥೊಲು ತುಳುನಾಡ್‌ದ ಮಠೊಕ್ಕುಳೆಡ್, ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಲೆಡ್, ಹಿರಿಯಾಕುಲೆ ಇಲ್ಲ್‌ಡ್ ಜೋಪಾನ ಆವೊಂದಿತ್ತ್‌ಂಡ್. ಇಂಚಿನ ಗ್ರಂಥೊಲೆನ ಪೊಲಬುಲೆನ್ ಮಲ್ತೊಂದು ಬೊಳ್ಪುಗು ಕನಪಿನ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡತೊಂಡೇ ಉಂಡು. ಸಂಶೋಧಕೆರಾಯಿ ವೆಂಕಟರಾಜ ಪುಣಿಂಚತ್ತಾಯೆರ್ ಮಹಾಭಾರತೊ, ಭಾಗವತೊ, ದೇವೀ ಮಹಾತ್ಮೆ, ಕಾವೇರಿ ಇಂಚಿತ್ತಿ ಗ್ರಂಥೊಲೆನ್ ನಾಡ್ದ್ ಪತ್ತ್‌ದ್ ಬೊಳ್ಪುಗು ಕನತೆರ್. ಇತ್ತೆ ಆ ಬೂಕುಲು ಪ್ರಕಟಲಾ ಆತ್‌ಂಡ್.

ಇತ್ತಿತ್ತೆ ತುಳು ಲಿಪಿ ಕಲ್ಪೊಡು, ಓದೊಡು ಪನ್ಪಿ ಅಂಗಲಾಪು ತುಳುವೆರೆಟ್ ಪುಟುತುಂಡು. ಕೆಲವು ಬೂಕುಲು ಪ್ರಕಟಲಾ ಆತ್‌ಂಡ್. ವೆಂಕಟರಾಜ ಪುಣಿಂಚತ್ತಾಯೆರ್ ಬರೆಯಿ ತುಳು ಲಿಪಿ ಅಕ್ಷರ ಮಾಲೆ, ಪ್ರವೀಣ್ ರಾಜ್ ಎಸ್. ರಾವ್ ಮೇರೆನ ತೌಳವದ ಅಕ್ಷರೊಲು, ಜಿ.ವಿ.ಎಸ್. ರೆನ ತುಳು ಅಕ್ಷರ ಮಾಲೆ, ಜಯಕರ ದೇವಪ್ಪ ಪೂಜಾರಿಲೆನ ತುಳು ಲಿಪಿ ಬರೆಲೆ-ಬರವುಗು ನಿರೆಲ್, ತಮ್ಮಯರೆನ, ನಿಷ್ಕಲ್ ರಾವ್ ಮೇರೆನ ಬೂಕುಲು ಪ್ರಕಟ ಆತ್‌ಂಡ್. ಅಲ್ಪಲ್ಪ ತುಳು ಲಿಪಿ ಕಲ್ಪಾವುನ ಶಿಕ್ಷಕೆರ್ ಉಂಡಾಯೆರ್. ತುಳು ಲಿಪಿಟ್ ಆಮಂತ್ರಣ ಪತ್ರ, ಬೋರ್ಡ್‌ಲೆನ್ ಬರೆಯರಲಾ ಸುರು ಮಲ್ತೆರ್. ವೆಂಕಟರಾಜೆರೆನ ತುಳು ಲಿಪಿ ಪನ್ಪಿ ಬೂಕುನ್ ಅಕಾಡೆಮಿ ರಡ್ಡ್ ಸರ್ತಿ ಪ್ರಕಟ ಮಲ್ತ್‌ಂಡ್.

ತುಳು ಲಿಪಿದ ತಾಳೆ ಓಲೆಲೆನ್ ನಾಡ್ದ್ ಪತ್ತ್‌ದ್ ಅವೆನ್ ಬೊಳ್ಪುಗು ಕನತ್ತ್‌ದ್ ಪ್ರಕಟ ಮಲ್ಪೆರೆ ಸುರು ಮಲ್ತ್‌ನಾರ್ ವೆಂಕಟರಾಜ ಪುಣಿಂಚತ್ತಾಯೆರ್. ಮೇರೆನ ಮುತಾಲಿಕೆಡ್ ತಯಾರ್ ಮಲ್ತಿ ತುಳು ಲಿಪಿ ಪನ್ಪಿ ಪುಸ್ತಕ ಅಕಾಡೆಮಿ ಪ್ರಕಟ ಮಲ್ತ್‌ಂಡಲಾ ತಿಕ್ಕುನ ತಾಡವೋಲೆಲೆನ ಬಿನ್ನತೆಲೆನ್ ಸಂಶೋಧನೆ ಮಲ್ತ್ ಒಂತೆ ತಿದ್ದಿನ 'ತುಳು ಲಿಪಿ ಪರಿಚಯ' ಪನ್ಪಿ ಬೂಕುನ್ ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ ಬೆಳ್ಳೂರೆರೆ ಮುತಾಲಿಕೆಡ್ ತಯಾರ್ ಮಲ್ತ್ 2008ಡ್ ಅಕಾಡೆಮಿ ಪ್ರಕಟ ಮಲ್ತ್‌ಂಡ್. ತುಳು ಲಿಪಿ ಕಲ್ಪಾಯರಲ, ತುಳುಲಿಪಿಡ್ ಬರೆಯರಲ ಮಲ್ತಿ ಪ್ರಯತ್ನೊಲೆಗ್ ಮಂತ ಉಂದೇ ಮೂಲ. ಈ ಕೃತಿ ಇತ್ತೆ ಒಂತೆ ವಿಸ್ತಾರವಾದ್ ಮರುಮುದ್ರಣ ಆವೊಂದುಂಡು.

ತುಳುನಾಡ್‌ದ ಸಾರ ಸಾರ ತಾಳೆ ಓಲೆಲೆಡ್ ಒಂಜೇ ರೂಪೊದ ತುಳು ಲಿಪಿ ಉಂಡು ಪಣ್ಪೆರೆ ಆಪುಜಿ. ಅಂಚಾದ್ 2008ಡ್ ಡಾ. ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ ಬೆಳ್ಳೂರು, ಡಾ. ಎಸ್.ಆರ್. ವಿಘ್ನರಾಜ್, ಡಾ. ಪಾದೇಕಲ್ಲು ವಿಷ್ಣು ಭಟ್, ಎಸ್.ಎ. ಕೃಷ್ಣಯ್ಯ ಇಂಚಿತ್ತಿ ಮಸ್ತ್ ವಿದ್ವಾಂಸೆರ್ನಕುಲು ಸೇರ್ದ್, ಶ್ರೀ ಕ್ಷೇತ್ರ ಧರ್ಮಸ್ಥಳ, ಉಡುಪಿ ಮಠ ಬಕ್ಕ ತುಳು ಲಿಪಿ ತಾಳೆ ಓಲೆಲು ಇತ್ತಿ ಸಂಸ್ಥೆಲು ಸೇರೊಂದು ಅಕಾಡೆಮಿದ ಗುರ್ಕಾರ್ಮೆಡ್ ಏಕರೂಪೀ ಲಿಪಿ ರೂಪೊಲೆನ್ ತಯಾರ್ ಮಲ್ಪೆರೆ ನಿರ್ಧಾರ ಮಲ್ತೆರ್. ಐನಾಜಿ ತಿಂಗೊಲು ಕೆಲಸ ಮಲ್ತ್ ಅಂತಿಮ ಅಧಿಕೃತ ರೂಪೊಲೆನ್ ತಯಾರ್ ಮಲ್ತೆರ್. ಆ ರೂಪೊಲೆನ್ ಅಕಾಡೆಮಿ ಮಾನಿತ್ಂಡ್. ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ ಬೆಳ್ಳೂರು ತಯಾರ್ ಮಲ್ತಿನ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟ ಆಂಡ್. ಉಂದೆನ ಆಧಾರೊಡು ಇತ್ತೆ ಶಿಕ್ಷಕೆರ್ ಲಿಪಿ ಕಲ್ಪಾವೆರ್, ಪ್ರವೀಣ್ ರಾಜ್, ಕೆ.ಪಿ. ರಾವ್ ಇಂಚಿತ್ತಿನಕುಲು ತುಳುಗು ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್ ತಯಾರ್ ಮಲ್ತೆರ್.

ತುಳು ಲಿಪಿ ಪರಿಚಯ ಪನ್ಪಿ ಪುಸ್ತಕ ಬತ್ತಿ ಬಕ್ಕ ಇಂಚಿಪ ತಿಕ್ಕಿನ ಆಧಾರೊಲೆನ್ ಒಟ್ಟು ಸೇರ್ಸಾದ್ ವಿಸ್ತಾರವಾದ್ ರಡ್ಡನೇ ಮುದ್ರಣ ಪ್ರಕಟ ಆವೊಂದುಂಡು. ಉಂದೆನ್ ತಯಾರ್ ಮಲ್ತಿ ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ ಬೆಳ್ಳೂರು ಮೇರೆಗ್, ಮುದ್ರಣ ಮಲ್ತಿ ಪವನ್ ಗ್ರಾಫಿಕ್ಸ್‌ದಕುಲೆಗ್ ಅಕಾಡೆಮಿ ಆಭಾರಿಯಾದುಂಡು.

10–03–2019
ಮಂಗಳೂರು

ಎ.ಸಿ. ಭಂಡಾರಿ
ಗುರ್ಕಾರೆರ್,
ಕರ್ನಾಟಕ ತುಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ

ದಿನ್ನ ಪುಗೆಲ್‌ಡ್ ದಿಡ್‌ತ್

ಲಿಪಿಶಾಸ್ತ್ರೊತ ಬಗ್ಗೆ ದುಂಬೇ ಎಂಕ್ ಆಸಕ್ತಿ ಇತ್ತ್‌ಂಡ್. ತುಳುಲಿಪಿನ್ ಓದುನ ಅವಕಾಶೊ ತಿಕ್ಕ್‌ನಗ ಒಂಜಿ ಪೊಸ ಲೋಕೊಗು ನುರ್ಕಿಲೆಕ್ಕ ಆಂಡ್. ಕರ್ನಾಟಕ ತುಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿದಕುಳು ತುಳುಲಿಪಿತ ತಾಳೆಯೋಲೆಕುಳೆ ದಾಖಲೀಕರಣೊತ ದಿನ್ನ ಪುಗೆಲ್‌ಗ್ ಪಗರಿ ಬಕ್ಕ ರಡ್ಡ್ ಕಾರ್‌ಲ ಮಲ್ಲಮಲ್ಲ ಮೊಟ್ಟುಕಲ್ಲ್ ಮೊಟ್ಟ್‌ದ್ ಮಿತ್ತಗ್ ಪೋಯೊ. ತುಳುಲಿಪಿನ್ ಸಂಪಾದಿತ್, ಪರಿಷ್ಕಾರೊ ಮಲ್ತ್‌ದ್ ಬೊಲ್ಪುಕ್ ಕೊಂಡುಬರೊಡುಂದ್ ಪನ್ಪಿ ತುಳು ಅಕಾಡೆಮಿತ ಆಲೋಚನೆದೊಟ್ಟಿಗೆನೇ ಅಯಿನ ದಿನ್ನೊಲಾ ಎನ್ನ ಪುಗೆಲ್‌ಗೇ ಜತ್ತ್‌ಂಡ್. ಎನ್ನ ಅಪ್ಪೆಬಾಸೆ ತುಳು ಅತ್ತಂಡಲ ದಿನ್ನೊನ್ ತುಂಬ್‌ದ್ ಉಂತ್ಯೆರೆ ಏನ್ ಮಲ್ತ್‌ನ ಪ್ರಯತ್ನೊ ಈ 'ತುಳು ಲಿಪಿ ಪರಿಚಯ'

ತುಳುಲಿಪಿ ಪಗ ಪ್ರಾತಃ ಸ್ಮರಣೀಯೆರಾದ್ ಉಂತುನ ವ್ಯಕ್ತಿ ಡಾ. ವೆಂಕಟರಾಜ ಪುಣಿಂಚತ್ತಾಯೆರ್. ಪ್ರಾಕ್‌ದ ತುಳು ಕಾವ್ಯೊಲೆನ್ ಸಂಪಾದಿತ್, ತುಳುಗ್ ಲಿಪಿ ಉಂಡುಂದ್ ತೋಜಾಯಿನ ಅರೆಗ್ ಎಂಚ ಸೊಲ್ಮೆ ಸಂದಾಂಡಲ ಋಣೊ ಮುಗಿಯಂದ್.

ತುಳುಲಿಪಿ ಸಂಪಾದನೆ, ಪರಿಷ್ಕಾರೊಲೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಎಂಕಿತ್ತ್‌ಂಟಲ ಆಯಿಕಾದ್ ಎನ್ನಡ್ದ್ ಎಚ್ಚ ಕೆಲಸೊ ಮಲ್ತಿನಾರ್ ಧರ್ಮಸ್ಥಲೊದ ಶ್ರೀ ಮಂಜುನಾಥೇಶ್ವರ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸಂಶೋಧನ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನೊದ ಸಂಶೋಧಕೆ ಡಾ. ಎಸ್.ಆರ್. ವಿಘ್ನರಾಜ್. ಆರ್ ಈ ಕೆಲಸೊಗಾತ್ ನಮನೊಟ್ಟಿಗೆ ಕೈ ಜೋಡಿಸಾಯರ ಅನುಮತಿ ಕೊರಿನಾರ್ ಧರ್ಮಸ್ಥಲೊದ ಪೂಜ್ಯ ಧರ್ಮಾಧಿಕಾರಿ ಡಾ. ಡಿ. ವೀರೇಂದ್ರ ಹೆಗಡೆ. ಇಂಚಿತ್ತಿ ಕೆಲಸೊಲೆಗ್ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹೊ ಕೊರ್‌ದ್ ಬೆರಿ ತಟ್ಟಿನಾರ್ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನೊದ ನಿರ್ದೇಶಕೆ ಡಾ. ಎಸ್. ಡಿ. ಶೆಟ್ಟಿ, ಕೈಪತ್ತ್ ನಡಪಾಯಿನಕುಲು ಉಡುಪಿ ಆರ್.ಆರ್. ಸಿ. ದ ನಿರ್ದೇಶಕೆ ಪ್ರೊ. ಹೆರಂಜೆ ಕೃಷ್ಣ ಭಟ್ ಬೊಕ್ಕ ಡಾ. ಪಾದೇಕಲ್ಲು ವಿಷ್ಣು ಭಟ್, ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸ್‌ದ್ ಇಡೀ ಕೆಲಸೊದ ಚುಕ್ಕಾಣಿ ಪತ್ತ್‌ನಾರ್ ಸಂಶೋಧಕೆರಾಯಿ ಎಸ್.ಎ. ಕೃಷ್ಣಯ್ಯ, ಮುಕುಲೆಕ್ ಎನ್ನ ಸೊಲ್ಮೆ ಸಂದಾವೆ.

ತುಳುಲಿಪಿತ ಸಂಪಾದನೆ, ಪರಿಷ್ಕಾರಲೊಗ್ ಪ್ರಚೋದಕ ಶಕ್ತಿಯಾತ್ ಉಂತ್‌ನಕುಲು ಉಡುಪಿದ ಪುತ್ತಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಪೀಠೊದ ಪ್ರಾಚಾರ್ಯೆರ್ ಬೊಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಲು. ಮುಕುಲು ಲಿಪಿ ಪ್ರಚಾರೊದ ಆಂದೋಲನೊಗ್ ಜತ್ತ್‌ದ್ ಮಲ್ಲ ಕೆಲಸೊ ಮಲ್ತೆರ್. ವಿದ್ಯಾವಾಚಸ್ಪತಿ ಬನ್ನಂಜೆ ಗೋವಿಂದಾಚಾರ್ಯೆರ್ ತುಳು ಲಿಪಿತ ಪ್ರಾಚೀನ ಪಾಠೊನೆಲ್ ಒದಗ್‌ಸಾಯೆರ್. ವಿದ್ಯಾಪೀಠೊದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀವತ್ಸ ನಮನೊಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರ್ದ್ ಶುದ್ಧ ಪಾಠ ನಿರ್ಣಯೊಗ್ ಸಹಕಾರೊ ಕೊರ್ಯೆರ್. ಮುಕುಲೆ ಸಹಕಾರೊಗಾದ್ ಯಾನ್ ಏಪೊಲಾ ಋಣಿ.

ಲಿಪಿನ್ ಲೆಕ್ಕಪ್ರಕಾರೊ ಪ್ರತಿ ಮಲ್ತಿನ ಕಲಾವಿದೆ ರಮೇಶ್ ಕಿದಿಯೂರು, ಆಯಿನ್ ಗಣಕೀಕರಣ ಮಲ್ತಿನ ಸುರೇಶ್ ಜಿ. ಕಲ್ಮಾಡಿ, ಕುಮಾರಿ ಮ್ಯೂಸಿಕ ಸುಪ್ರಿಯಾ, ಅಚ್ಚಿಗ್ ಬೋಡಾದ್ ಬಜ್ಜ ಬತ್ತಿ ಆಕೃತಿ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ಸ್, ಕುಡ್ಲ ಮಾತೆರೆಗ್‌ಲ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸಂದಾವೆ.

ತುಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿದ ಸಹಕಾರೊನ್ ಬಾಯಿಪಾತೆರೊಡು ಪಂಡ್‌ದ್ ಮುಗಿಪೆರೆ ತೀರಾಂದ್. ಅವು ಮಲ್ಪಿನ ಕೆಲಸೊಲೆಗ್ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಮೌಲ್ಯೊ ಉಂಡು. ಔಪಚಾರಿಕವಾದ್ ಅಕಾಡೆಮಿದ ಮಂತ ಪದಾಧಿಕಾರಿಲೆಗ್‌ಲಾ ಎನ್ನ ಮೋಕೆದ ಸೊಲ್ಮೆಲು.

ಉಂದು ಪರಿಷ್ಕಾರ ಮಲ್ತಿ ರಡ್ಡನೇ ಮುದ್ರಣ. ತುಳು ಲಿಪಿಗ್ ಪೂರಕವಾಯಿ ಆಧಾರೊಲೆನ್, ಲಿಪಿತ ರೂಪ ಭೇದೊಲೆನ್, ಗಣಕೀಕರಣ ಮಲ್ತಿ ಮಾದರಿಲೆನ್, ಇಂಚಿಪ ತಿಕ್ಕಿ ಶಾಸನೊಲೆನ್ ಮಂತ ಸೇರ್‌ಸಾದ್ ಈ ಪೊಸ ಬೂಕು ತಯಾರಾತ್‌ಂಡ್.

ಈ ಬೂಕುನ್ ರಡ್ಡನೇ ಮುದ್ರಣಗ್ ತಯಾರ್ ಮಲ್ಪೆರೆ ಉತ್ಸಾಹ ತೋಜಾಯಿನ, ಬೆರಿಯಾಧಾರವಾದ್ ಉಂತಿನ ಸಂಶೋಧಕೆ ಬೆನೆಟ್ ಅಮ್ಮಣ್ಣ, ತುಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿದ ಗುರ್ಕಾರೆರಾಯಿ ಶ್ರೀ ಎ.ಸಿ. ಭಂಡಾರಿ, ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಚಂದ್ರಹಾಸ ರೈ, ಮುದ್ರಣ ಮಲ್ತಿ ಪವನ್ ಗ್ರಾಫಿಕ್ಸ್, ಅಂಚನೇ ಸಹಕಾರೊ ಕೊರಿ ಅಕಾಡೆಮಿದ ಮಂತ ಸದಸ್ಯೆರೆಗ್‌ಲಾ ಸೊಲ್ಮೆ ಸಂದಾವೆ.

ಡಾ. ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ ಬೆಳ್ಳೂರು.

ಸೂಚನೆಗಳು

ಪ್ರಸ್ತುತ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಲಿಪಿಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ತಿಗಳಾರಿ ಲಿಪಿ, ಆರ್ಯ ಎಟುತ್ತ್ ಮತ್ತು ತುಳು ಲಿಪಿ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಈ ಮೂರು ಹೆಸರುಗಳೂ ಒಂದೇ ಲಿಪಿಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸುತ್ತವೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಮಕಾಲೀನ ಬಳಕೆಗಾಗಿ ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಮೂಲಕ ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿದ ಲಿಪಿರೂಪಗಳನ್ನು ಆರಂಭದ 5 ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಲಿಪಿರೂಪಗಳನ್ನು ಅನಂತರದ ಚಿತ್ರಗಳು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಗಣಕೀಕರಣಗೊಂಡ ಲಿಪಿರೂಪಗಳಿವೆ.

ಎರಡು ಗಣಕೀಕೃತ ರೂಪಗಳೂ ಸೀಮಿತ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಲ್ಲಿ ರೂಪುಗೊಂಡಿದ್ದು, ಇನ್ನಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು ತೆರವಾಗಿವೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಲಿಪಿಸಂಪ್ರದಾಯದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪರಿಷ್ಕಾರ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನೂ ಮಲಯಾಳ ಈಗಾಗಲೇ ಬಳಸಿಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಫಾಂಟ್‌ಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುವ ಒಂದೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ತುಳು ಲಿಪಿ ಪರಿಚಯ

1

ಲೋಕೊಡ್ ನಾಗರಿಕತೆಕ್ಳೆ ಒಟ್ಟೊಟ್ಟಿಗೆ ಬುಳೆತ್ ಬತ್ತ್‌ನ ಲಿಪಿಸಂಪ್ರದಾಯೊಲು ಮಸ್ತ್ ಅವಸ್ಥಾಂತರೊಲೆನ್ ಕರಿತ್ ಇನಿತ ಸ್ಥಿತಿಗ್ ಎತ್ತ್‌ತೊ. ಲಿಪಿತ್ತ ಉಗಮೊತ ಬಗ್ಗೆ ಬೇತೆ ಬೇತೆ ಧರ್ಮೊಲೆಡ್, ನಾಗರಿಕತೆಲೆಡ್ ಬೇತೆ ಬೇತೆ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಕತೆಕ್ಳಿತ್ತ್‌ಂಟಲ ನಿಜವಾತ್ ಪಾತೆರೊಗು ಬರೆವುದ ಸಾಂಕೇತಿಕ ರೂಪೊಕೊರ್ಪುನ ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಯತ್ನೊನೇ ಲಿಪಿತ್ತ ಸೃಷ್ಟಿಗ್ ಮೂಲೊ. ಪುರಾತತ್ತ್ವ ಪಳೆಯುಳಿಕೆಲೆ ಮಿತ್ತ್ ಬರೆಯಿನ ಸಂಕೇತೊಕುಳೆ ಆಧಾರೊಡು ಲಿಪಿತ್ತ ಉಗಮೊದ ಬಗ್ಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ತೀರ್ಮಾನೊಗು ಬತ್ತಿನ ಲಿಪಿಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರೆ ಪ್ರಕಾರೊ ಮನುಷ್ಯನ ಬೇತೆಬೇತೆ ಸಂಶೋಧನೆಲೆಡ್ ಲಿಪಿಲಾ ಒಂಜಿ.

ಪಿರಾಕ್‌ಡ್ ಪಾತೆರೊಗ್ ಬದಲ್ ಚಿಹ್ನೆ, ಸಂಕೇತೊ, ಗುರುತು ಕೊರ್ದ್ ಬರೆಯರ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಲ್ತೆರ್. ಈ ಬರವುಗ್ Embryo Writing ಅಥವಾ ಬೀಜರೂಪೊದ ಬರವಣಿಗೆಂದ್ ಪುದರ್. ನಿಧಾನೊಗ್ ಈ ಬರವಣಿಗೆ ಚಿತ್ರೊಕ್ಳೆ ರೂಪೊಗ್ ತಿರ್ಗ್‌ದ್ ಮನಸ್ಸ್‌ಟಿತ್ತಿನ ಭಾವೊಲೆನ್ ಚಿತ್ರೊಡ್ ಸೂಚಿಸಾವುನ Pictography ಅಥವಾ ಚಿತ್ರಲಿಪಿ ಆಂಡ್. ಚಿತ್ರಲಿಪಿ ಬರವುದ ಸುರುತ ಮಜಲ್. ಇಂದೆಟ್ 'ಒಂಜಿ ವೃತ್ತೊ ಸೂರ್ಯನ್ ಸೂಚಿಸಾವು. ನರಮಾನಿನ ಚಿತ್ರೊ ನರಮಾನಿನ್ ಸೂಚಿಸಾವು. ಮರತ್ತ ಚಿತ್ರೊ ಮರನ್ ಸೂಚಿಸಾವು'[1] ಈ ಚಿತ್ರಲಿಪಿ ದುಂಬುಗ್ Ideography ಅಥವಾ ಭಾವನೆನ್ ಸೂಚಿಸಾವುನ ಭಾವಲಿಪಿಯಾದ್ ಬುಳೆಂಡ್. ಚಿತ್ರ ಬರೆದ್ ಭಾವನೆನ್ ಸೂಚಿಸಾವುನವೇ ಭಾವಲಿಪಿ. ಉದಾಹರಣೆಗ್ ವೃತ್ತೊ ಸೂರ್ಯನ್ ಸೂಚಿಸಾವುನ ಲೆಕ್ಕನೇ ದೊಂಬುನ್‌ಲಾ ಸೂಚಿಸಾವೊಳಿ. ಕಣ್ಣ್‌ಡ್ದ್ ನೀರ್ ಜಪ್ಪುನ ಮೋನೆದ ಚಿತ್ರೊ ದುಃಖೊನ್ ಸೂಚಿಸಾವೊಳಿ. ಇಂಚ ಚಿತ್ರೊಲು ಭಾವನೆನ್ ಸೂಚಿಸಾವುನವು ಭಾವಲಿಪಿ.

ಒಂಜಿ ಅಂತರಾವಸ್ಥೆ ಕರಿತ್ ಧ್ವನಿಲಿಪಿ ಪುಟ್ಟ್‌ಂಡ್. ಇಂದು ಉಚ್ಚಾರ ಮಲ್ತಿನ ಧ್ವನಿಲೆಗ್ ಬರವುದ ಸಂಕೇತೊಲೆನ್ ಕೊರ್ಪಿನ ಪ್ರಯತ್ನೊ. ಲಿಪಿಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞೆರ್ ಇಂದೆಟ್ ರಡ್ಡ್ ರೂಪೊಲೆನ್ ಗುರ್ತ್‌ಸಾಪೆರ್. ಒಂಜಿ ಸಿಲೆಬಿಕ್ ಅಥವಾ ಶಬ್ದಾತ್ಮಕ, ನನೊಂಜಿ ಆಲ್ಫಬೆಟಿಕ್ ಅಥವಾ ವರ್ಣಾತ್ಮಕ. ಶಬ್ದಾತ್ಮಕೊಡ್ ಒಂಜೊಂಜಿ ಉಚ್ಚರಿತ ಶಬ್ದೊಲೆಕ್‌ಲಾ ಒಂಜೊಂಜಿ ಚಿಹ್ನೆ ಉಪ್ಪುಂಡು. ಮೋನೆದ ಚಿತ್ರೊ ಮೋನೆನ್ ಸಂಕೇತಿಸಾವುನ ಬದಲ್ ಮೋನೆ ಪನ್ಪಿನ ಶಬ್ದೊನ್ ಸಂಕೇತಿಸಾವುಂಟ ಅವು ಶಬ್ದಾತ್ಮಕ ಲಿಪಿಯಾಪುಂಡು. ಒಂಜಿ ಉಚ್ಚರಿತ ಧ್ವನಿ ಸಂಕೇತೊಗು ಒಂಜಿ ಲಿಪಿಸಂಕೇತೊನ್ ಕೊರ್ಪುಂಡ ಅವು ವರ್ಣಾತ್ಮಕ ಲಿಪಿಯಾಪುಂಡು. ವರ್ಣಾತ್ಮಕ ಲಿಪಿ ನಿಧಾನೊಗು ವಿಕಾಸವಾದ್ ಇತ್ತೆದ ಲಿಪಿ ರೂಪೊ ಪಡೆವೊಂಡ್. ಇತ್ತೆದ ಲಿಪಿಡ್ ನಮ ಒಂಜಿ ಉಚ್ಚರಿತ ಧ್ವನಿಗ್ ಒಂಜಿ ಲಿಪಿಸಂಕೇತೊನ್ ಉಪಯೋಗ ಮಲ್ಪುವೊ. ದುಂಬುಗ್ ಲಿಪಿ ಸಂಕೇತೊಲೆನ್ ಜೋಡ್‌ಸಾದ್ ಶಬ್ದೊಲೆನ್ ಬರೆಪುನ ಕ್ರಮೊ ಬುಳೆತ್ ಬತ್ತ್‌ಂಡ್.

ಭಾಷೆಲೆ ಲೆಕ್ಕೊನೇ ಲಿಪಿಲ ಒಂಜಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಒಪ್ಪಂದೊ. ನಿಗದಿಯಾಯಿ ಧ್ವನಿಕ್ಳೆನ್‌ಲ, ಧ್ವನಿ ಗುಚ್ಛೊಲೆನ್ ನಿಗದಿಯಾಯಿನ ಬರವುದ ಆಕಾರೊಡು ಸಂಕೇತಿಸಾವುನನೇ ಲಿಪಿ. ನಿಗದಿಯಾಯಿ ಧ್ವನಿನ್ ನಿಗದಿಯಾಯಿ ಚಿಹ್ನೆ ಸಂಕೇತಿಸಾವುಂಡು ಪನ್ಪಿ ಅಘೋಷಿತ ಒಪ್ಪಂದೊದ ಮಿತ್ತ್ ಚಿಹ್ನೆಲೆ ಸರಣಿ ಒಂಜಿ ಸಮಾಜೊಡ್ ಲಿಪಿಯಾದ್ ರೂಪೊ ಪಡೆವುಂಡು. 'ಕ' –ಈ ಚಿಹ್ನೆನ್ ಕನ್ನಡೊದ ಜನಸಮೂಹೊ ಕಕಾರೊತ ಸಂಕೇತೊಂದ್ ಒತ್ತೊಣ್ತ್ಂಡ್. ಹಿಂದಿತ ಜನಸಮೂಹೊ ಕಕಾರೊಗು ಬೇತೆ ಚಿಹ್ನೆನ್ ಕೊರ್ದ್ಂಡ್. ಮಲಯಾಳಿಲು ಕೊರ್ನ ಚಿಹ್ನೆ, ಬಂಗಾಳಿಲು ಕೊರ್ನ ಚಿಹ್ನೆ ಮಂತ ಬೇತೆ ಬೇತೆ; ಆಂಡ ಧ್ವನಿ ಒಂಜೇ. ಅಂಚಾದ್ ಭಾಷೆಗ್‌ಲ ಲಿಪಿಕ್‌ಲ ಬುಡಿಯೆರಾವಂದಿ ಸಂಬಂಧೊ ದಾಲ ಇಜ್ಜಿ. ವಾವೊಂಜಿ ಭಾಷೆನ್ ವಾವೊಂಜಿ ಲಿಪಿಟ್‌ಲ ಬರೆವೊಳಿ, ಆಂಡ ಅಯಿಕ್ ಬೋಡಾಯಿನ ಲಿಪಿಸಂಕೇತೊಲು ಆ ಲಿಪಿಟ್ ಉಪ್ಪೊಡು. ಒಂಜಿ ಭಾಷೆಗ್ ಸ್ವತಂತ್ರ ಲಿಪಿ ಇಜ್ಜಿ ಪನ್ಪಿನವು ಒಂಜಿ ಕೊರತೆ ಅತ್ತ್. ಇಂಗ್ಲಿಷ್, ಹಿಂದಿ ದುಂಬಾಯಿನ ಮಲ್ಲ ಮಲ್ಲ ಭಾಷೆಲೆಗೇ ಸ್ವತಂತ್ರ ಲಿಪಿ ಇಜ್ಜಿ ಪನ್ಪಿನಯಿನ್ ಮದಪೆರೆ ಬಲ್ಲಿ.

ನರಮಾನಿ ಸುಮಾರಾದ್ ಅಜಿಪ್ಪೆಡ್ಡ್ ಎಳ್ಪತ್ತೈನ್ ಧ್ವನಿಲೆನ್ ಉಚ್ಚರಿಸಾಯೆರ ಸಾಧ್ಯೊ ಉಂಡು. ಆಂಡ ಮಂತ ಭಾಷೆಲೆಡ್‌ಲ ಮಂತ ಧ್ವನಿಲೆನ ಉಪಯೋಗೊ ಇಜ್ಜಿ. ಕನ್ನಡೊಡು ಙ, ಞ ಇಜ್ಜಿ, ಮಲಯಾಳೊ, ತುಳುಲೆಡ್ ಉಂಡು. ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ಡ್ ಷ ಇಜ್ಜಿ, ಸಂಸ್ಕೃತೊಡು ಉಂಡು. ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಲೆಡ್ F, Z, ಇಜ್ಜಿ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ಡ್ ಉಂಡು. ಧ್ವನಿ ಇಜ್ಜಂದಿನ ಭಾಷೆಲೆಡ್ ಅಯಿನ ಲಿಪಿ ಸಂಕೇತೊಲ ಇಜ್ಜಿ. ವಾವೊಂಜಿ ಲಿಪಿಯಾವಡ್, ಒಂಜಿ ಭಾಷೆದ ಧ್ವನಿಲೆಗ್ ಬೋಡಾಯಿ ಲಿಪಿ ಸಂಕೇತೊಲು ಇತ್ತಂಡ ಮಾತ್ರ ಆ ಭಾಷೆಗ್ ಹೊಂದು.

2

ತುಳು ನಾಡ್, ಭಾಷೆ ರಡ್ಡೆಲ ಮಸ್ತ್ ಪ್ರಾಚೀನತೆ ಹೊಂದ್‌ತೊ. ಕೆಲವು ವಿದ್ವಾಂಸೆರ್ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಲೆನ ಯಾದಿಟ್ ತಮಿಳ್‌ನ್ ಬುಡ್‌ಂಟ ತುಳುವೇ ಪಿರಾಕ್‌ತವುಂದ್ ಪನ್ಪೆರ್. ಎಂಚಿನ ಇತ್ತ್‌ಂಟಲ ಮಲಯಾಳೊಡ್ದ್ ತುಳು ಪಿರಾಕ್‌ತವುಂದ್ ಪನ್ಪಿನಯಿಟ್ ಸಂಶಯೊ ಇಜ್ಜಿ.

ಕ್ರಿಸ್ತ ಶಕೊ ಸುರೂತ ಕಾಲೊಟ್ ತುಳುನಾಡ್, ಭಾಷೆಲೆಗ್ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿನ ಅಸ್ತಿತ್ವೊ ಇತ್ತ್‌ಂಡ್‌ಂದ್ ಇತಿಹಾಸೊ ಪನ್ಪುಂಡು. ಆಂಡ ಆಳ್ವಿಕೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಲೆಗ್ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿನ ಸರಿಯಾಯಿ ದಾಖಲೆಲು ತಿಕ್ಕುಜ್ಜೊ.

ಸುಮಾರು ಏಳನೇ ಶತಮಾನೊಡ್ದ್ ಅಂದಾಜಿ ಪದಿನೈನನೇ ಶತಮಾನೊ ಮುಟ್ಟ ಕದಂಬೆರೆ ಸಾಮಂತೆರಾತಿತ್ತಿ ಅಳುಪೆರ್ ತುಳುನಾಡ್‌ಡ್ ಆಡಳಿತ ಮಲ್ತೆರ್. 1774ಡ್ ಹೈದರಾಲಿ ತುಳುನಾಡನ್ ವಶೊ ಮಲ್ತೊಂಡೆ. 1793ಡ್ ತುಳುನಾಡ್ ಬ್ರಿಟಿಷೆರೆ ವಶೊಕ್ ಬತ್ತ್‌ಂಡ್. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯೊ ತಿಕ್ಕದ್ ಭಾಷಾವಾರ್ ಪ್ರಾಂತ ವಿಂಗಡಣೆ ಆನಗ ಕಾಸರಗೋಡು ತುಂಡಾತ್ ಕೇರಳೊಗ್ ಸೇರ್‌ಂಡ್.

ಸಿದ್ಯ ಸಿದ್ಯ ಸ್ಥಳೀಯ ರಾಜೆರ್ ಕರ್ನಾಟಕೊತ ಮಲ್ಲ ರಾಜವಂಶೊಲೆನ ಕೈತಡಿಟ್ ತುಳುನಾಡ್‌ದ ಬೇತೆಬೇತೆ ಭಾಗೊಲೆನ ಆಡಳಿತೊ ತೂವೊಂದಿತ್ತೆರೇ ವಿನಾ ಒರಿಯನೇ ತುಳು ಅರಸೆ ಇಡೀ ತುಳುನಾಡ್ ಆಳೊಂದಿತ್ತ್‌ನ ಸಂದರ್ಭೊನೇ ಇಜ್ಜಿ. ಅಂಚಾತ್ ತುಳು ಆಡಳಿತ ಭಾಷೆಯಾತ್, ಗ್ರಾಂಥಿಕ ಭಾಷೆಯಾತ್ ಬುಲೆಪುನ ಅನುಕೂಲತೆ ಒದಗಿಯೆರೆ ಬಜ್ಜ ಆಂಡ್. ಆಂಡಲ ತುಳುಟು ಒಂಜಿ ಪುರಾತನ ಮಹಾಕಾವ್ಯ ಪರಂಪರೆ ಬುಲೆತ್ ಬತ್ತ್‌ಂಡ್. ಇಂಚಿಪ ಡಾ. ವೆಂಕಟರಾಜ ಪುಣಿಂಚತ್ತಾಯೆರ್ ನಾಲ್ ಪ್ರಾಚೀನ ಕೃತಿಲೆನ್ ತೂದ್‌ಪತ್ತ್‌ದ್ ಪ್ರಕಟ ಮಲ್ತೆರ್. ಆ ಪೈಕಿ ಶ್ರೀ ಮಹಾಭಾರತೊ 14ನೇ ಶತಮಾನೊಟ್ ರಚನೆಯಾಯಿ ಪ್ರಾಕ್ತ ಕೃತಿ[2]. ಅಯಿಟ್ ರುಕ್ಮಿಣೀ ಸ್ವಯಂವರೊ, ಕೀಚಕ ವಧೆ, ಬಾಣಾಸುರ ವಧೆ. ಅಂಬರೀಷೋಪಾಖ್ಯಾನೊ–ದುಂಬಾಯಿ ಕಾವ್ಯೊಲೆನ ಉಲ್ಲೇಖೊ ಉಂಡು. ಉಂದು 14ನೇ ಶತಮಾನೊಡ್ದ್ ದುಂಬೇ ತುಳುಟ್ ಕಾವ್ಯ ರಚನೆ ನಡತ್ತ್‌ಂಡ್ ಪನಿಯೆರೆ ಆಧಾರೊ ಆತ್ ಒದಗುಂಡು. ವಾವೊಂಜಿ ಭಾಷೆಟಾವಡ್, ಮಹಾಕಾವ್ಯ ರಚನೆ ಆವೊಡಾಂಟ ಕಮ್ಮಿಟ್ ಕಮ್ಮಿ ಒಂಜಿ ರಡ್ಡ್ ಶತಮಾನೊ ಆಂಡಲ ಭಾಷೆ ಬರವುಡು ಹದೊಬರೊಡು. ಲಿಪಿ–ಭಾಷೆಲೆ ಸಾಮರಸ್ಯೊಲ ಪತ್ತಿರ್ವೊ ವರ್ಸೊಡು ನಡಪುನ ಕೆಲಸೊ ಅತ್ತ್. ಅಂಚಾತ್ ತುಳುಭಾಷೆ ತುಳು ಲಿಪಿಕುಳೆ ಸಂಬಂಧೊ ಪತ್ತ್ ಪತ್ತೊಂಜನೇ ಶತಮಾನೊಗ್ ದುಂಬೇ ಬುಳೆತ್ ಬತ್ತಿಪ್ಪೊಡು ಪಂಡ್‌ದ್ ಊಹೆ ಮಲ್ಪೊಲಿ.

ಪುಣಿಂಚಿತ್ತಾಯೆರೆಗ್ ತಿಕ್ಕಿನ ಪ್ರಾಕ್‌ದ ತುಳು ಕಾವ್ಯೊಲು – ಶ್ರೀ ಭಾಗವತೊ,[3] ಮಹಾಭಾರತೊ, ದೇವಿ ಮಹಾತ್ಮೆ, ಕಾವೇರಿ, ಕರ್ಣಪರ್ವೊದ ಕೆಲವು ಓಲೆಲು –ಇಂಚ ಐನ್. ಉಂದತ್ತಾಂತೆ ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತಾಂತರ್ಗತ ರಾಮಾಯಣೊನ್ ಡಾ. ಎಸ್.ಆರ್. ವಿಘ್ನರಾಜ್ ಸಂಪಾದಿತೆರ್.[4] ಅರೆಗ್ ನಾರಾಯಣ ದೇವೆರೆ ಅವತಾರ ವರ್ಣನೆ ಪನ್ಪಿನ ರಡ್ಡ್ ಓಲೆಲು ತಿಕ್ಕ್‌ದೊ. ಗಣಪತಿ ಹವನ ವಿಧಿ ಬಕ್ಕ ಪುಣ್ಯಾಹ ವಿಧಿ ಪನ್ಪಿ ತುಳು ಭಾಷೆದ ರಡ್ಡ್ ಬರಹೊಲೆನ್ ಆರ್ ಓಲೆಲೆಡ್ದ್ ಸಂಪಾದನೆ ಮಲ್ತೆರ್. ನಾರಾಯಣ ದೇವೆರೆ ಅವತಾರ ವರ್ಣನೆತವೇ ಪಾಠೊ ಇತ್ತಿ ಓಲೆಲು ಈ ಗ್ರಂಥಕರ್ತಕ್‌ಲ ತಿಕ್ಕತೊ. ಅವು ಕಾಲದೇಶಾದಿ ವರ್ಣನೆ ಇತ್ತಿನ ಗದ್ಯ ಭಾಗೊ. ಭಾಗವತೊದ ಐನನೇ ಸ್ಕಂದೊಲ ಗದ್ಯೊನೆ, ಐಟ್ ಕಾಲ ದೇಶ ವರ್ಣನೆ ಉಂಡು. ಅಂಚಾದ್ ಶ್ರೀ ಭಾಗವರಾರ್ಥೊದ ಐನನೇ ಸ್ಕಂಧೊಲ ರಚನೆ ಆತಿತ್ತ್‌ಂಡ್ ಪನ್ಪಿನೈಕ್ ಆಧಾರೊ ತಿಕ್ಕಿಲೆಕ್ಕ ಆಪುಂಡು.[5] ಅತ್ತಂತೆ ಅನಂತವ್ರತ ಕಥೆಕ್ ತುಳು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನೊ ಉಳ್ಳ ಪೂರ್ಣ ಗ್ರಂಥೊಲಾ ತಿಕ್ಕ್‌ದುಂಡು. ಸಿದ್ಧ ಮಂಡೂರ ಕ್ರಮೊ ಪನ್ಪಿ ವೈದ್ಯ ಗ್ರಂಥೊದ ಕೆಲವು ಓಲೆಲೆನ್ ಅನಂತ ವ್ರತಕಥೆದೊಟ್ಟಿಗೆ ತುಳು ಅಕಾಡೆಮಿ ಪ್ರಕಟಮಲ್ತ್‌ಂಡ್. ವೆಂಕಟರಾಜ ಪುಣಿಂಚತ್ತಾಯೆರೆಗ್ ತಿಕ್ಕಿ ಕರ್ಣಪರ್ವೊದ ಕವಿ ವಿಜಯನಗರೊದ ತುಳುವ ವಂಶೊತ ರಾಜೆ ಹರಿಯಪ್ಪರಸೇಂದ್ ಆರ್ ಊಹೆ ಮಲ್ತೆರ್. ಈ ವಿಷಯೊಡು ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯೊಲ ಉಂಡು.[6]

ಅನಂತಪುರೊ, ಈಶ್ವರಮಂಗಲೊ, ವಿಟ್ಲ, ಧರ್ಮಸ್ಥಳೊ, ಬಜಕೂಡ್ಲು, ಕಿದೂರು, ಮಾಮೇಶ್ವರ, ಗೋಸಾಡ, ಕೆಳಕುಳಿ, ಕುಲಶೇಖರ, ಪರಕ್ಕಿಲ, ಕುಮಟ, ಶಿರಿಯ, ಕುಡ್ಲ – ಇಂಚ ಪತ್ತ್ ಪದಿನೈನ್ ದಿಕ್‌ಟ್ ತುಳು ಶಿಲಾಶಾಸನೊಲು ತಿಕ್ಕ್‌ತ್ ತುಳುಲಿಪಿತ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗ್

ಅಧಿಕೃತ ಆಧಾರೊಲಾತ್ ಉಂತ್‌ನವು ಮಹತ್ವೊದ ಸಂಗತಿ. ಉಬ್ರಂಗಳಡ್ ತಿಕ್ಕಿನ ತಾಮ್ರ ಶಾಸನೊಲ ತುಳುಟ್ ಇಪ್ಪಿನ್ಯನ್ ಮೂಲು ನೆಂಪು ಮಲ್ಪೊಡು.

10–11ನೇ ಶತಮಾನೊಡ್ದೇ ತುಳುಟು ಕಾವ್ಯರಚನೆ ನಡತ್ಂಡ್. ಲಿಪಿಲಾ ಪ್ರಚಾರೊಗು ಬತ್ತ್ಂಡ್. ಆಂಡ ನಿಖರವಾತ್ ಪನಿಯೆರೆ ಆಧಾರೊಲು ಕಮ್ಮಿ. ತಿಕ್ಕಿನ ಕಾವ್ಯೊಲು ಪಿರವುಗು, ಪಿರಾಕ್‌ಗ್ ಬಿರೆಲ್ ತೋಜಾವೊ. ಆ ಸಾದಿಡ್ ತೂನಗ 'ಮಲಯಾಳೊಗು ಲಿಪಿಕೊರಿನ ತುಳುವೆರ್' ಪನ್ಪಿ ಪುಣಿಂಚತ್ತಾಯೆರ್ ಪಾತೆರೊ ಪೊಕ್ಕಡೆ ಮಲ್ತಿನ ಊಹೆ ಅತ್ತ್.[7]

3

ಪರಶುರಾಮ ಚರಿತ್ರೆ, ಕೇರಳೋತ್ಪತ್ತಿ – ಇಂಚಿತ್ತಿ ಐತಿಹ್ಯೊಲೆನ್ ಬರಿಕ್ ದೀದ್ ತೂಂಡ ಕೇರಳೊದ ಚರಿತ್ರೆ ಚೇರೆರೆ ಆಳ್ವಿಕೆಡ್ದ್ ಶುರುವಾಪುಂಡು. ತಮಿಳು ಅರಸೆರಾಯಿ ಚೇರೆರೆನ ಒಂಜನೇ ಅರಸೊತ್ತಿಗೆ ಅಂದಾಜಿ ಒಂರ್ಬನೇ ಶತಮಾನೊ ಮುಟ್ಟಲ, ರಡ್ಡನೇ ಅರಸೊತ್ತಿಗೆ ಪದಿನೈನನೇ ಶತಮಾನೊ ಮುಟ್ಟಲ ಕೇರಳಡ್ ಆಡಳಿತ ಮಲ್ತ್ಂಡ್. ತಮಿಳ್‌ನಾಡ್‌ದ ತೆನ್ಕಯಿ ಪುಡೆಟ್ ಕೇರಳೊತ ನೀಲೇಶ್ವರ ಮುಟ್ಟಲ ಅಕ್‌ಳ್ ಆಳಿಯೆರ್‌ಂದ್ ಚರಿತ್ರೆ. ತಮಿಳ್‌ತ ಉಪಭಾಷೆಯಾತಿತ್ತಿ ಮಲಯಾಳೊ ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾಷೆಯಾತ್ ಬುಳೆಯಿನ ಕಾಲೊ ಸುಮಾರು 9–10–11ನೇ ಶತಮಾನೊಲು. ಚೇರೆರ್ ಆಳ್ವಿಕೆ ಮಲ್ತಿನ ಈ ಕಾಲೊಡು ಕೇರಳೊತ ಉದ್ದೊಗುಲಾ ತುಂಡರಸೆರಿತ್ತೆರ್. 15ನೇ ಶತಮಾನೊಡು ಚೇರೆರ್ ದುರ್ಬಲೆರಾತ್ ಕೆಲವು ತುಂಡರಸೆರ್ ಸ್ವತಂತ್ರರಾಯೆರ್. ವೇನಾಡ್‌ನ್ ಒರ ಪಾಂಡ್ಯೆರ್ ಸ್ವಾಧೀನ ಮಲ್ತೆರ್. ಪಿರ ವೇನಾಡ್ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಂಡ್. ಅಂದಾಜಿ 18ನೇ ಶತಮಾನೊಗಾನಗ ಕೇರಳೊಡ್ ನಾಲ್ ಅರಸೊತ್ತಿಗೆಲು ಆಡಳಿತೊ ಪತ್ತೊಂಡೊ. ಕನ್ಯಾಕುಮಾರಿಡ್ದ್ ಕಾಯಂಕುಳಂ ಮುಟ್ಟ ತಿರುವಾಂಕೂರು ರಾಜೆರ್, ಕಾಯಂಕುಳಂಡ್ದ್ ತ್ರಿಶೂರು ಮುಟ್ಟ ಕೊಚ್ಚಿ ರಾಜೆರ್, ತ್ರಿಶೂರ್‌ಡ್ದ್ ವಡಗರ ಮುಟ್ಟ ಸಾಮೂದಿರಿ, ಅಲ್ತಿಂಚಿ ನೀಲೇಶ್ವರೊ ಮುಟ್ಟ ಕೋಲತ್ತಿರಿ ಆಡಳಿತೊ ಮಲ್ತೆರ್. ನೀಲೇಶ್ವರೊಡ್ದ್ ಬಡೆಕ್ಕಯಿ ಇಕ್ಕೇರಿ ರಾಜೆರೆ ಅಧಿಪತ್ಯೊ ಇತ್ತ್ಂಡ್.

15ನೇ ಶತಮಾನೊಡ್ದ್ ದುಂಬುದ ಕೇರಳೊತ ರಾಜಕೀಯ ಚರಿತ್ರೆ ಪಂಡ ತಮಿಳು ರಾಜೆರಾಯಿನ ಚೇರೆರೆ ಚರಿತ್ರೆನೇ. ಮಲಯಾಳ ಭಾಷೆ ತಮಿಳ್‌ಡ್ದ್ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾತ್ ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾಷೆಯಾಯಿನೆ ಒಂರ್ಬನೇ ಶತಮಾನೊಡ್ದ್ ಇಂಚಿ. ಸ್ವತಂತ್ರವಾಯಿ ಬಕ್ಕಲ, ಸುಮಾರ್ ಪದಿಮೂಜನೆ ಶತಮಾನೊ ಮುಟ್ಟ ಮಲಯಾಳಂ ಲಿಖಿತ ಸಾಹಿತ್ಯೊದ ಮುಕ್ಕಾಲ್ ಭಾಗೊ ಭಾಷೆ ಚೆಂದಮಿಳ್ ಕೂಡ್‌ನವೇ ಅತಿತ್ತ್ಂಡ್. ಈ ಸಾಹಿತ್ಯೊನ್ ಪಾಟ್ಟ್ ಸಾಹಿತ್ಯೊಂದ್ ಪನುವೆರ್. ಅಯಿಡ್ದ್ ಬಕ್ಕ ಮುಕ್ಕಾಲ್ ಭಾಗೊ ವಿಭಕ್ತ್ಯಂತ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದೊಕುಲೇ ಇತ್ತಿನ ಮಣಿಪ್ರವಾಳ ಸಾಹಿತ್ಯೊ ರಚನೆಯಾಂಡ್. ಮಲಯಾಳ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆ ಬರೆಯಿನ ಪಿ.ಕೆ. ಪರಮೇಶ್ವರನ್ ನಾಯರ್ ಪನ್ಪಿಲೆಕ್ಕ 'ಆಧುನಿಕ ಮಲಯಾಳೊದ ಕಾವ್ಯರಚನೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾತ್ ಶುರುವಾಯಿನೆ 17ನೇ ಶತಮಾನೊಟತ್ತಿನ ಎಟುತ್ತಚ್ಚನ್‌ನ ಕಾವ್ಯೊಲೆಡ್ದ್ ಮಾತ್ರ.'[8] ಪಾತೆರುನ ಮಲಯಾಳೊಡ್ದ್ ಸಾಹಿತ್ಯೊದ ಮಲಯಾಳೊ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ್ ಸಾಗುನೆ ತೂಯಿನ ಎಟುತ್ತಚ್ಚನ್

ಅವೆನ್ ಬೆರಕೆ ಮಂತ್‌ದ್ ಒಂಜಿಮಲ್ತಿ ಕೀರ್ತಿ ಪಡೆಯೆ. ಇನಿತ ಮಲಯಾಳೀ ಸಾಹಿತ್ಯೊಗ್ ಗಟ್ಟಿ ಅಡಿಸ್ಥಲೊ ಪಾಡ್‌ನಾಯೆ ಆಯೆಸೇ.

4

ತಮಿಳ್‌ನಾಡ್‌ದ ಸೆನೆಕ್ಕಯಿಲ, ಕೇರಳೊಟ್‌ಲ ದುಂಬು ಉಪಯೋಗೊಟಿತ್ತಿನ ಲಿಪಿ ವಟ್ಟೆಬುತ್ತು. ಉಂದು ಅಶೋಕನ ಬ್ರಾಹ್ಮೀ ಲಿಪಿತ್ತ ಸೆನೆಕ್ಕಯಿತ ರೂಪೊ. ಚೇರ, ಪಾಂಡ್ಯೆರೆ ಕಾಲೊಡು ಈ ಲಿಪಿ ಅಧಿಕೃತ ಲಿಪಿಯಾತಿತ್ತ್‌ಂಡ್. ದಾಖಲೆಲು, ಬರವಣಿಗೆಲು, ಲೇಖನೊಲು ಶಿಲಾಶಾಸನೊಲು ಮಂತೆನ್‌ಲಾ ವಟ್ಟೆಬುತ್ತುಟೇ ಬರೆವೊಂದಿತ್ತೆರ್. ದುಂಬುದ ಕಾಲೊಡು ಜೋಕುಲೆಗ್ ಅಕ್ಷರಮಾಲೆನ್ ಕಲ್ಪಾವನಗ ಮಲಯಾಳೊ, ತಮಿಳುದೊಟ್ಟಿಗೆ ವಟ್ಟೆಬುತ್ತ್‌ನ್‌ಲ ಕಲ್ಪವೊಂದಿತ್ತೆರ್. ಈ ಲಿಪಿ 15ನೇ ಶತಮಾನೊ ಮುಟ್ಟ ದಕ್ಷಿಣ ತಮಿಳ್‌ನಾಡ್‌ಟ್‌ಲ 18ನೇ ಶತಮಾನೊ ಮುಟ್ಟ ಕೇರಳೊಟ್‌ಲ ಉಪಯೋಗೊಟಿತ್ತ್‌ಂಡ್. ಮಲಯಾಳೊನ್ ವಟ್ಟೆಬುತ್ತ್‌ಡೇ ಬರೆವೊಂದಿತ್ತೆರ್.

ದಕ್ಷಿಣ ತಮಿಳ್‌ನಾಡ್‌ದ ಕೆಲವು ಗುಹೆಕ್‌ಳೆಟ್ ಉಳ್ಳ ಬ್ರಾಹ್ಮೀ ಬರಹೊಡ್ದ್ ಪುಟ್ಟ್‌ದ್ 6–7ನೇ ಶತಮಾನೊಲೆಡ್ ತಮಿಳ್‌ನಾಡ್, ಕೇರಳೊಲೆಡ್ ವಟ್ಟೆಬುತ್ತು ಪ್ರಚಾರೊಗು ಬತ್ತ್‌ಂಡ್. ನೆಟ್ ಇಪ್ಪಿನೆ 30ಡ್‌ತ್ ಕಮ್ಮಿ ಅಕ್ಷರೊಲು. ಪಲ್ಲವೆರೆ ಶಾಸನೊಲೆಡ್ ಕ್ರಿ.ಶ. 7ನೇ ಶತಮಾನೊಡ್ ಬಳಕೆಯಾಯಿ ಲಿಪಿಕ್ ಮದ್ಯಗ್ರಂಥ ಲಿಪಿಂದ್ ಪುದರ್. ಆಧುನಿಕ ಗ್ರಂಥ ಲಿಪಿಕ್ ಇಂದುವೇ ಮೂಲೊ. ಸಂಸ್ಕೃತ ಗ್ರಂಥೊಲೆನ್ ಬರೆಯರ ಉಪಯೋಗೊ ಮಲ್ತೊಂದಿತ್ತಿ ಈ ಲಿಪಿ ಕರಾವಳಿಟ್ ಆರ್ಯಲಿಪಿಯಾದ್ ವಿಕಾಸೊ ಆಂಡ್. ತುಳುವೆರೆ ಕೈಟ್ ವಿಕಾಸೊ ಆತ್ ಇತ್ತೆದ ಮಲಯಾಳ ಲಿಪಿತ ರೂಪೀಕರಣೊಗು ಸಹಾಯವಾಯಿ ಕಾರಣೊಡ್ದ್ ಈ ಲಿಪಿಕ್ 'ತುಳು–ಮಲಯಾಳ ಲಿಪಿ' ಪನ್ಪಿ ಪುದರ್ ಬತ್ತ್‌ಂಡ್. ಆರ್ಯಭಾಷೆಯಾಯಿ ಸಂಸ್ಕೃತೊನ್ ಬರೆಪ್ಪಿ ಕಾರಣೊಗು ಆರ್ಯ ಎಬುತ್ತು, ತುಳುನ್ ಬರೆವೊಂದಿತ್ತಿ ಕಾರಣೊಗು ತುಳು ಲಿಪಿ. ಪನ್ಪಿ ಪುದರಿತ್ತಿ ಈ ಲಿಪಿನ್ ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡೊಡ್ ತಿಗಳಾರಿಂದ್ ಲೆಪ್ಪುವೆರ್. ಮೂಲತಃ ಇಂದೆನ ಪುದರ್ ತಿಗಳಾರಿ ಲಿಪಿ ಪಂಡ್‌ದ್. ತಿಗಳಾರಿಗಿತ್ತಿ ನನೊಂಜಿ ಪುದರ್ ಆರ್ಯ ಲಿಪಿ. ತಮಿಳ್‌ನ್‌ಲ ಪ್ರಾಕ್‌ದ ಮಲಯಾಳೊನ್‌ಲ ಬರೆಯರ 30ಡ್‌ತ್ ಕಮ್ಮಿ ಅಕ್ಷರೊಲಿತ್ತಿ ವಟ್ಟೆಬುತ್ತು ಉಪಯೋಗೊ ಆವೊಂದಿತ್ತ್‌ಂಡ್. ಮಲಯಾಳೊದ ಮಿತ್ತ್ ಸಂಸ್ಕೃತೊದ ಪ್ರಭಾವೊ ಹೆಚ್ಚಾಯಿಲೆಕ್ಕನೇ ಧ್ವನಿ ಸಂಕೇತೊಲು ಹೆಚ್ಚಾತ್ ಐವೆಡ್ದ್ ಹೆಚ್ಚ ಸಂಕೇತೊಲಿತ್ತಿ ಲಿಪಿತ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಬತ್ತ್‌ಂಡ್. ಕೇರಳೊತ ಅದ್ಯಂತ ದೇವಸ್ಥಾನೊಲೆಟ್ ಪೂಜೆಗ್ ಇತ್ತಿ ತುಳುಬ್ರಾಣೆರ್ ಐವೆಡ್ದ್ ಹೆಚ್ಚ ಸಂಕೇತೊಲಿತ್ತಿನ ಈ ಲಿಪಿನ್ ವೇದಾದಿ ಮಂತ್ರೊಲೆನ್ ಬರೆಯರ ಉಪಯೋಗೊ ಮಲ್ತೊಂದಿತ್ತೆರ್. ನಿಧಾನವಾದ್ ಮಲಯಾಳೊಗು ಬೋಡಾಯಿ ಲಿಪಿ ಸಂಕೇತೊಲು ಈ ತಿಗಳಾರಿ ಲಿಪಿ ಅಥವಾ ಆರ್ಯ ಎಬುತ್ತ್‌ಡ್ದ್ ರೂಪೊ ಪಡೆಯೊ. ಲಿಪಿಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞೆ ಎ.ಸಿ. ಬರ್ನೆಲ್‌ನ ಪ್ರಕಾರೊ ಇತ್ತೆದ ಮಲಯಾಳ ಲಿಪಿ ರೂಪನಡೆಯಿನೆ 15ನೇ ಶತಮಾನೊಡ್ದ್ ಇಂಚಿ. ಐಕ್ ದುಂಬು ದಕ್ಷಿಣ ತಮಿಳ್‌ನಾಡ್‌ದ ತಮಿಳ್‌ನ್‌ಲ ಮಲಯಾಳೊನ್‌ಲ ವಟ್ಟೆಬುತ್ತ್‌ಟೇ ಬರೆವೊಂದಿತ್ತೆರ್. ಹೆಚ್ಚತ ಮಲಯಾಳ ಶಾಸನೊಲು, ದಾಖಲೆಲು ಮಂತ ವಟ್ಟೆಬುತ್ತ್‌ಟೇ ಉಳ್ಳೊ, ಎ.ಸಿ. ಬರ್ನೆಲ್ ಇಂಚ ಪನ್ಪೆ–

'This is the original Tamil alphabet which was once used in all that part of the peninsula south of Tanjavore and also in south Malabar and Travancore were it still exists through in exeedingly limited use and in a modern form.'[8]

'ಉತ್ತರ ತಮಿಳ್‌ನಾಡ್‌ಡ್ ಗ್ರಂಥ ಲಿಪಿ ವಿಕಾಸವಾದ್ ಇತ್ತೆದ ತಮಿಳ್ ಲಿಪಿ ರೂಪೊ ಪಡೆಂಡ್. ಚೇರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯೊದ ಪತನೊ ಆವೊಂದಿತ್ತಿಲೆಕ್ಕನೇ ವಟ್ಟೆಟುತ್ತು ಮಾಯವಾದ್ ಇತ್ತೆದ ತಮಿಳು ಲಿಪಿ ತಮಿಳ್‌ನಾಡ್‌ಡ್ ವ್ಯಾಪಕವಾಂಡ್. ಕೇರಳೊಡು 17–18ನೇ ಶತಮಾನೊ ಮುಟ್ಟಲ ವಟ್ಟೆಟುತ್ತ್ ಒರಿಂಡ್.'[9]

ಆರ್ಯ ಎಟುತ್ತು ಮಲಯಾಳ ಭಾಷೆನ್ ಬರೆಯರ ಉಪಯೋಗೊ ಆಪಿನಯಿಡ್ದ್ ಏತೋ ದುಂಬು ತುಳು ಭಾಷೆನ್ ಬರೆಯರ ಉಪಯೋಗೊ ಆತ್‌ಂಡ್ ಪನ್ಪಿನೈಕ್ ಇತ್ತೆ ತಿಕ್ಕಿ ತುಳು ಕಾವ್ಯೊಲೇ ಆಧಾರೊ. ನನಲ ಪ್ರಾಕ್‌ದ ತುಳು ಕಾವ್ಯೊಲು ತಿಕ್ಕ್‌ಂಡ, ಶಾಸನೊಲೆನ ಕಾಲೊ ತಿಕ್ಕ್‌ಂಡ ಈ ಸಂಗತಿ ಹೆಚ್ಚ ದೃಢವಾಪುಂಡು.

ಬರೆಪುನ ಶೈಲಿಟ್ ಕೈಡ್ದ್ ಕೈಕ್ ಬರ್ಪಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸೊಲು ಒಂಜೇ ಲಿಪಿಟ್ ಲಿಪಿ ಭೇದೊಲೆನ್ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಲ್ಪುವೊ. ಅಂಚಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸೊಲು ಈ ಲಿಪಿಟ್ ಧಾರಾಳೊ ಉಂಡು. ಅಚ್ಚಿ ಸುರುವಾಯಿ ಬಕ್ಕ ಮಂತ ಲಿಪಿಲೆಕ್‌ಲ ಒಂಜೇ ರೂಪೊ – Uniformity ಬತ್ತ್‌ಂಡ್. ಮಂತೆರ್‌ಲ ಅಚ್ಚಿತ ಶೈಲಿನೇ ಅನುಸರಿತ್ ಬರೆಯರ ಸುರು ಮಲ್ತೆರ್. ಈ ಲಿಪಿಕ್ ಅಚ್ಚಿತ ಅಳವಡಿಕೆ ಆತ್‌ಜಿ. ಅಂಚಾತ್ ನೆಕ್ ಒಂಜಿ Standard ರೂಪೊ ಬತ್ತ್‌ಜಿ.

ಸಂಸ್ಕೃತ ಬರವಣಿಗೆಗಾತ್ ಬಳಕೆಯಾವೊಂದಿತ್ತಿನ ಈ ಲಿಪಿಕ್ ತುಳುಲಿಪಿ ಪನ್ಪಿ ಪುದರ್ ದಾಯೆ ಬತ್ತ್‌ಂಡ್ ಪನ್ಪಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗ್ ಉತ್ತರೊ ತಿಕ್ಕಿನೆ ನಾಲೈನ್ ತುಳು ಪ್ರಾಚೀನ ಮಹಾಕಾವ್ಯೊಲು ತಿಕ್ಕಿಬಕ್ಕನೇ. ಇಂಚಿಪ್ಪ ತಿಕ್ಕಿನ ಈ ಕಾವ್ಯೊಲು ಆರ್ಯ ಲಿಪಿಟ್, ತುಳು ಭಾಷೆಟ್ ಬರೆಯಿನ ಕೃತಿಕುಳು. ಅಂಚಾತ್ ಈ ಲಿಪಿ ಸಂಸ್ಕೃತೊಕ್‌ಲ, ತುಳುಭಾಷೆಕ್‌ಲ ಬಳಕೆಯಾವೊಂದಿತ್ತ್‌ಂಡ್ ಪನ್ಪಿ ಸತ್ಯೊ ಗೊತ್ತಾಂಡ್. 15ನೇ ಶತಮಾನೊಡ್ದ್ ದುಂಬು ಅನೇಕ ತುಳು ಮಹಾಕಾವ್ಯೊಲು ರಚನೆಯಾದಿತ್ತೊ ಪನ್ಪಿನವು ಸಾಧಾರವಾತ್ ಸಾಬೀತಾಯಿನಡ್ದಾತ್ ಮಲಯಾಳಿಲು ಆರ್ಯೆಟುತ್ತ್ ಪಂಡ್ ಲೆತ್ತಿನ ಲಿಪಿ ಮೂಲತಃ ತುಳು ಲಿಪಿಯೇ ಪನ್ಪಿ ವಿಚಾರೊ ಗಟ್ಟಿಯಾಪುಂಡು. ಕಮ್ಮಿಡ್ ಕಮ್ಮಿ 12ನೇ ಶತಮಾನೊದ ಪೊರ್ತುಗು ತುಳು ಬ್ರಾಣೆರೆ ಕೈಡ್ ವೈದಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಬರವಣಿಗೆಗಾತ್ ಪಳಗ್‌ನ ಈ ಲಿಪಿ ಅಕುಳು ಕೇರಳದಾದ್ಯಂತ ಪೂಜೆತ ಕೆಲಸೊ ಪತ್ತ್‌ದ್ ಪೋನಗ ಕೇರಳೊಟ್‌ಲ ಚಾಲ್ತಿಕ್ ಬತ್ತ್‌ಂಡ್. ತುಳು ಬ್ರಾಣೆರ್ ಕೇರಳೊಕ್ ಬೇತೆ ಬೆತೆ ಕಾಲೊಡ್ ವಲಸೆ ಬತ್ತ್‌ನ ಬಗ್ಗೆ ಚರಿತ್ರೆಡ್ ದಾಖಲೆಕ್‌ಳುಂಡು. ಕೇರಳೊತ ದೇವಾಲಯೊಲೆಡ್ ಏತೋ ವರ್ಸೊಡ್ತಿಂಚಿ ತುಳುನಾಡ್‌ದ ಬ್ರಾಣೆರ್ ಅರ್ಚಕೆರಾದುಲ್ಲೆರ್. ಅಂಚಾದ್ ಅಕುಳೇ ಈ ಲಿಪಿನ್ ಕೇರಳ್‌ಡ್ ಪ್ರಚಾರೊ ಮಲ್ತೆರ್ ಪನ್ಪುನೈಟ್ ಸಂಶಯೊ ಇಜ್ಜಿ.

ಕಾಲೊ, ದೇಶೊಲು ಬದಲಾಯಿಲೆಕ್ಕೊನೇ ಒಂಜೇ ಲಿಪಿ ಸಂಕೇತೊ ಬೇತೆಬೇತೆ ರೂಪೊಲೆಡ್ ತೋಜುಂಡು. ಇಂಚಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸೊಲು ಹೆಚ್ಚೊಂದೇ ಪೋದು ಪೊಸ ಲಿಪಿಕುಳು

ರೂಪೊ ಪಡೆವೊ. ಕನ್ನಡ ಲಿಪಿಟ್‌ಲ ಬೇತೆ ಬೇತೆ ಪರಂಪರೆಕ್‌ಳಿತ್ತೊ. ಈ, ಹ, ಟ – ದುಂಬಾಯಿನ ಅಕ್ಷರೊಲೆನ್‌ಲ, ಕೆಲವು ಒತ್ತುಲೆನ್‌ಲ ಬೇತೆ ಬೇತೆ ಪರಂಪರೆಲೆಡ್ ಬೇತೆ ಬೇತೆ ರೀತಿ ಬರೆವೊಂದಿತ್ತೆರ್. ಇವೆಕ್ ಮಾತ ಒಂಜೇ ರೂಪೊ ಬತ್ತ್‌ನೆ ಮುದ್ರಣೊಡ್ದಾತ್. ಸುರುಸುರುತ ಮುದ್ರಣ ಯಂತ್ರೊಲೆಡ್ ಒಂಜೆಡ್ದೊಂಜಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸೊ ಇತ್ತಿನಯಿಕ್ ಧಾರಾಳೊ ಉದಾಹರಣೆಲು ಉಂಡು.

ತುಳುಲಿಪಿ ಅಚ್ಚಿಕ್ ಬರಾಂತಿ ಕಾರಣೊಡ್ದ್ ನೆಟ್ಟ್ ಮಸ್ತ್ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭೇದೊಲು ಉಳ್ಳೊ. ಒಂಜಿ ಅಕ್ಷರೊಕು ಒಂಜೆಡ್ದ್ ಹೆಚ್ಚ ಲಿಪಿ ಸಂಕೇತೊಲು ಉಳ್ಳೊ. ಕೆಲವು ಲಿಪಿ ಸಂಕೇತೊಲು ಬೇತೆ ಕೆಲವು ಲಿಪಿ ಸಂಕೇತೊಲೆನ್ ಮುಟ್ಟಡ್ದ್ ಹೋಲುವೊ. ಒತ್ತುಲೆಡ್ ಏಕರೂಪತೆ ಇಜ್ಜಂತಿನಲಾ ತೂಯೆರೆ ತಿಕ್ಕುಂಡು.

ಲಿಪಿಲೆನ್ ಅಚ್ಚಿಗ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಲ್ಪುನಗ ಬೇತೆ ಬೇತೆ ಲಿಪಿ ಸಂಪ್ರದಾಯೊಲೆನ್ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಲ್ತ್‌ದ್ ಏಕರೂಪತೆ ಬರ್ಪಾವುನವು ಅನಿವಾರ್ಯ ಆಪುಂಡು. ಅತ್ತಂದೆ ಅವೆನ ಪೊರ್ಲು ಹೆಚ್ಚಾಯೆರೆ ಬೋಡಾಯಿನ ಕಲಾತ್ಮಕ ವ್ಯತ್ಯಾಸೊಲೆನ್ ಮಲ್ಪೊಡು. ಬರವುದ ಶೈಲಿಕ್‌ಲ ಮುದ್ರಣೊತ ಶೈಲಿಕ್‌ಲ ವ್ಯತ್ಯಾಸೊಲು ತೋಜುನೆ ಸರ್ವೇಸಾಮಾನ್ಯ. ಡಿ.ಟಿ.ಪಿ. ಮಲ್ಪುನಗ ಕಮ್ಮಿ ಕೀಲಿಲೆನ್ ಹೊಂದ್‌ಸಾಯೆರೆ ಬೋಡಾತ್ ಒತ್ತುಲೆಟ್‌ಲ ಏಕರೂಪತೆ ಬರ್ಪಾವೆರ್. ಒರೊ ಮುದ್ರಣೊ ಸುರುವಾಂಡ ಮಾಂತೆರ್‌ಲ ಅಯಿನೇ ಆದರ್ಶವಾತ್ ಸ್ವೀಕಾರೊ ಮಲ್ಪುವೆರ್. ಅಯಿನೇ ಅನುಸರಿಸಾತ್ ಬರೆಪ್ಪೆರ್. ಮಲಯಾಳಂ ಲಿಪಿ ಅಚ್ಚಿತ ಕಾರಣೊಕ್ ಕರಿನ ಒಂಜರೆ ಶತಮಾನೊಡ್ದಿಂಚಿ ದಿಂಜ ಬದಲಾತ್‌ಂಡ್. ಆರ್ಯೆಟುತ್ತ್‌ನೇ ಅಚ್ಚಿಕ್ ಉಪಯೋಗೊ ಮಲ್ತಿ ಬಕ್ಕ ವಟ್ಟೆಟುತ್ತು, ಕೋಲೆಟುತ್ತು – ದುಂಬಾಯಿ ಲಿಪಿ ಸಂಪ್ರದಾಯೊಲು ಪೂರ್ತಿ ಉಪಯೋಗೊಡ್ದ್ ಬುಡ್‌ದ್ ಪೋಯೊ. ಭಾರತೊಡು ಅಚ್ಚ್ ಸುರುಮಲ್ತಿನ ಕ್ರೈಸ್ತ ಮಿಶನರಿಲು ತುಳುಗು ಅಚ್ಚಿಮೊಳೆ ತಯಾರ್ ಮಲ್ತ್‌ಜೆರ್. ಒಂಜೊಂಜಿ ಭಾಷೆಗ್‌ಲಾ ಬೇತೆ ಬೇತೆ ಲಿಪಿತ ಅಚ್ಚಿಮೊಳೆ ತಯಾರ್ ಮಲ್ಪಿನವು ಸುಲಭ ಅತ್ತ್. ಕನ್ನಡ ಲಿಪಿಡ್ ತುಳುನ್ ಅಚ್ಚಿ ಮಲ್ತ್‌ಂಡ ತುಳುತಗ್‌ಲೆಕ್‌ಲ ಓದೊಳಿ, ಅಂಚಾದ್ ತುಳುಕು ಬೇತೆನೇ ಅಚ್ಚಿಮೊಳೆ ಅಗತ್ಯ ಇಜ್ಜಿ ಪನ್ಪಿ ಕಾರಣೊಗು ಆ ಕಾಲೊಡು ತುಳುಲಿಪಿಗ್ ಮುದ್ರಣೊದ ಅವಕಾಶೊ ಕೈತತ್ತ್‌ಂಡ್. ತುಳುಲಿಪಿತ ಬಳಕೆ ಸಹಜವಾತ್ ಕೈಬುಡ್‌ಂಡ್, ತುಳುನ್ ಕನ್ನಡ ಲಿಪಿಟೇ ಅಚ್ಚಿ ಮಲ್ಪುನ ಸಂಪ್ರದಾಯೊ ಬುಳೆಂಡ್. ತುಳುವೆರ್ ತುಳುಲಿಪಿನ್ ಮದತೆರ್.

5

ತುಳು ಲಿಪಿಟ್ ಉರುಟು ಅಕ್ಷರೊಲುಲಾ ಉಂಡು, ಚಪ್ಪಟೆ ಅಕ್ಷರೊಲುಲಾ ಉಂಡು. ಮೂಲೆ ಇತ್ತಿನಿ, ಇಜ್ಜಂದಿನ ಅಕ್ಷರೊಲುಲಾ ಉಂಡು ಕನ್ನಡ ಲಿಪಿ ಸಾಧಾರಣ ಅಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾಕಾರೊತ ಚಲನೆಡಿತ್ತ್‌ಂಡ ತುಳುಲಿಪಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾಕಾರೊದ ಚಲನೆ ಪಡೆತ್‌ಂಡ್. ಒತ್ತುಲು ಅಕ್ಷರೊತ ಎಡ್‌ರ್‌ಲ, ಪಿರವುಲ, ತಿರ್ತ್‌ಲ ಮಿತ್ತ್‌ಲ ಬರ್ಪಿನವು ಸರ್ವೇಸಾಮಾನ್ಯ. ಕನ್ನಡೊಡು ಅಕ್ಷರೊತ ಪಿರವು ಒತ್ತು ಬರ್ಪಿನ ಇಜ್ಜಿ. ಒತ್ತಕ್ಷರೊಲು ಅಕ್ಷರೊಲೆ ತುಂಡುಕುಳಾತಿಪ್ಪುವೊ. ಆಂಡ ತುಳುಟು ಇಡೀ ಅಕ್ಷರೊಲೆನ್ ಎಲ್ಯ ಆಕಾರೊಡು ಅಕ್ಷರೊತ

ತಿರ್ತ್‌ಪುಡೆದ್ ಅಥವಾ ಎದ್‌ರ್‌ತಿರ್ತ್‌ದ್ ಬರೆತ್ ಒತ್ತಕ್ಷರೊ ತಯಾರ್ ಮಲ್ಪುವೆರ್. ಕನ್ನಡ ಅಕ್ಷರೊಲೆಗ್ ತರೆಕಟ್ಟ್ ಉಂಡು. ತುಳು ಅಕ್ಷರೊಲೆಗ್ ತರೆಕಟ್ಟ್ ಇಜ್ಜಿ. ಎಕಾರೊ ಒಕಾರೊಲೆನ್ ತಾಳೆ ಓಲೆಡ್ ಬರೆನಗ ದೀರ್ಘೊ ಬಳಕೆ ಮಲ್ಪುಜೆರ್. ಉಕಾರೊದ ಒತ್ತು ರಡ್ಡ್ ರೀತಿ ಉಂಡು, ಎ ಕಾರೊ, ಐ ಕಾರೊ, ಒ ಕಾರೊಲೆಗ್ ಅಕ್ಷರೊತ ಪಿರವು ಕೊರ್ಪಿ ಒತ್ತು ಆ ಅಕ್ಷರೊತ ಪಿರವುದ ಅಕ್ಷರೊಗು ಎದ್‌ರ್ ಕೊರಿ ಈ ಕಾರೊದ ಒತ್ತುದಲೆಕ್ಕ್ ತೋಜ್‌ದ್ ಗೊಂದಲ ಆಪುಂಡು. ಆ ಕಾರೊ, ಒ ಕಾರೊ, ಜ ಕಾರೊ, ಝ ಕಾರೊ ದುಂಬಾಯಿನ ಲಿಪಿಸಂಕೇತೊಲು ಸಂಕೀರ್ಣ ಬರವಣಿಗೆಟಿತ್ತ್‌ಂಡ ರ ಕಾರೊ, ಲ ಕಾರೊ, ಟ ಕಾರೊ ತ ಕಾರೊ ನ ಕಾರೊ ದುಂಬಾಯಿನವು ತೀರಾ ಸರಳವಾತ್ ತೋಜುವೊ. ಚ, ಪ, ವ, ಖ ಕುಳೆಕ್ ಹೆಚ್ಚ ಕಡಿಮೆ ಒಂಜೇ ರೀತಿದ ಲಿಪಿಸಂಕೇತೊಲು. ಭ ಕಾರೊ ಹ ಕಾರೊಲೆನ ಲಿಪಿನ್ ಅಡ್ಡೊ ದೀತ್‌ಲ ನೀಟೊ ದೀತ್‌ಲ ಬರೆಪೆರ್. ದ, ಧ, ನ ಲೆಗ್ ಒಂಜೇ ಲಿಪಿ. ಆಂಡ ದೀಪಿನ ರೀತಿ ಮಾತ್ರ ಬೇತೆ ಬೇತೆ.

ಎ.ಸಿ. ಬರ್ನೆಲ್ 1874ನೇ ಇಸವಿಡ್ ಪ್ರಕಟಮಲ್ತಿ The Eliments of South Indian Paleography ಪನ್ಪಿ ಗ್ರಂಥೊಡು ತುಳುಲಿಪಿತ ಸಮಗ್ರ ಪಾಠೊನು ತೂವೊಳಿ. ಈ ಪಾಠೊಗು ಮುಟ್ಟವುಳ್ಳ ಪಾಠೊ 1971ಡ್ ರಾಯ್ ಬಹಾದೂರ್ ಗೌರೀಶಂಕರ ಓಜಾ ಪನ್ಪಿ ವಿದ್ವಾಂಸೆರ್ ಪ್ರಕಟ ಮಲ್ತಿನ 'ಭಾರತೀಯ ಲಿಪಿ ಮಾಲಾ' ಪನ್ಪಿ ಹಿಂದಿ ಗ್ರಂಥೊಡು ತಿಕ್ಕುಂಡು. ಡಾ. ವೆಂಕಟರಾಜ ಪುಣಿಂಚಿತ್ತಾಯೆರ್ 2001ಡ್ 'ತುಳುಲಿಪಿ' ಪನ್ಪಿ ಪಾಠಾಂತರ ಸಹಿತ ಕೃತಿನ್ ಪ್ರಕಟ ಮಲ್ತೆರ್. ನೆಟ್ಟ್ ಬರ್ನೆಲ್ ಬಕ್ಕ ಓಜಾ ಕೊರಿ ಪಾಠೊಡ್ದ್ ಭಿನ್ನವಾದಿತ್ತಿ ಕೆಲವು ಲಿಪಿಸಂಕೇತೊಲು ತಿಕ್ಕ್‌ಪೊ. ಈ ಸಂಕೇತೊಲು ಕಾಸರಗೋಡ್‌ದ ತೆನ್ಕಯಿ ಭಾಗೊಟು ತಿಕ್ಕುನ ಮಂತ್ರ, ತಂತ್ರ, ವೈದ್ಯಾದಿ ತಾಳೆಯೋಲೆಕುಳೆಟ್‌ಲ, ತುಳು ಭಾಗವತೊಟ್‌ಲ ಬಳಕೆಯಾತೊ. ಡಾ. ಎಸ್.ಆರ್. ವಿಘ್ನರಾಜ್ ಸ್ವತಃ ತೂಯಿನ ಸಾವಿರಗಟ್ಟಲೆ ಓಲೆ ಗ್ರಂಥೊಕುಳೆ ಆಧಾರೊಟ್ ತುಳುಲಿಪಿ ತಯಾರ್ ಮಲ್ತೆರ್. ಸಂಖ್ಯೆಲೆನ್‌ಲಾ ಕೊರ್ತೆರ್. ಮೇರ್ ಕೊರಿ ಪಾಠೊ ಬರ್ನೆಲ್, ಓಜಾ ಕೊರಿ ಪಾಠೊನೇ ಹೆಚ್ಚಾತ್ ಹೋಲುಂಡು. ಸಾಮಾನ್ಯತಃ ಕಾಸರಗೋಡ್‌ಡ್ದ್ ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಮುಟ್ಟ ತಿಕ್ಕುನ ಮಂತ ಓಲೆ ಗ್ರಂಥೊಲೆಟ್‌ಲ ಈ ಪಾಠೊ ಸರ್ವಸಮಾನೊ ಆದಿಪ್ಪುನವು ತುಳುಲಿಪಿತ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಸಾಮ್ಯೊನ್ ಲೆತ್ತ್ ಪನ್ಪುಂಡು.

ಉಡುಪಿದ ಪುತ್ತಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಪೀಠದಕುಲು ಪ್ರಕಟಮಲ್ತಿ ಪುಸ್ತಕೊಟ್ ಕೆಲವು ವ್ಯತ್ಯಾಸೊಲು ಇತ್ತ್‌ಂಡಲ ಅವು ಬರವಣಿಗೆತ ಶೈಲಿಟ್ ಬತ್ತಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸೊನೇ ಹೊರತು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ರೂಪೊಲು ಅತ್ತ್. ವಿದ್ಯಾ ವಾಚಸ್ಪತಿ ಬನ್ನಂಜೆ ಗೋವಿಂದಾಚಾರ್ಯೆರ್‌ಲ ಒಂಜಿ ತುಳುಲಿಪಿ ಪಾಠೊನ್ ಕೊರ್‌ದ್ ಪಾಠಸಂಕಲನೊಗು ಸಹಾಯ ಮಲ್ತೆರ್. ಈ ಮಂತ ಪಾಠೊಲೆನ್‌ಲ ತಾಳೆಯೋಲೆಕುಳೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ದೀದ್, ತುಲನೆ ಮಲ್ತ್ ಓರೆಕೊರೆಲೆನ್ ಸರಿಮಲ್ತ್, ಸಮತೋಲನೊಕ್ ಕನತ್ತ್ ಪರಿಷ್ಕೃತ ಶುದ್ಧ ರೂಪೊನ್ ತಯಾರ್ ಮಲ್ಪುನ ಪ್ರಯತ್ನೊ ಮೂಲು ನಡತ್‌ಂಡ್.

ತುಳುಲಿಪಿತ ಮಂತ ರೂಪೊಲೆನ್‌ಲ ಒಂಜೇ ಕಡೆ ಕನತ್ತ್, ಅಯಿಟ್ ಸಾಮ್ಯತೆ ಉಳ್ಳ ರೂಪೊಲೆನ್ ಗುರುತುಮಲ್ತ್ ಒರಿನಯಿನ್ ದೂರೊದಿಡಿಯೊ. ಸಾಮ್ಯರೂಪೊಲ್ ಇತ್ತಿ ಸ್ವೀಕೃತ ಪಾಠೊಲೆನ ಸಾಂದ್ರತೆನ್ ಗುರುತು ಮಲ್ತ್, ಹೆಚ್ಚ ಸಾಂದ್ರತೆಡ್ ಬಳಕೆಯಾಯಿ

ರೂಪೊಲೆನ್ ಆಯ್ಕೆ ಮಲ್ತೊ. ಉಂದು ಬೇತೆ ಬೇತೆ ಊರುಲೆಡ್ ತಿಕ್ಕಿ ಓಲೆಗ್ರಂಥೊಲೆಡ್ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚ ಪ್ರಮಾಣೊಡ್ ಬಳಕೆಯಾಯಿ ಲಿಪಿರೂಪೊಲೆ ಆಯ್ಕೆ. ಈ ಆಯ್ಕೆಗ್ ಸಮತೋಲನ ರೂಪೊದ ಕಲಾತ್ಮಕ ಆಕಾರೊ ಕೊರಿಯೊ. ಅಂಚಾದ್ ಮೂಲು ಕೊರಿ ಲಿಪಿಕ್ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕತ್ವೊ ಉಂಡು.

ತುಳುಕು ಅಯಿನವೇ ಆಯಿ ಸ್ವತಂತ್ರ ಸಂಖ್ಯಾ ರೂಪೊಲು ಉಳ್ಳೊ. ಮಲಯಾಳಂ, ಕನ್ನಡಕುಳೆ ಲೆಕ್ಕನೇ ಅಕ್ಷರೊ ಅಥವಾ ಒತ್ತುಲೆಡ್ದೇ ಈ ಸಂಖ್ಯೆಲು ತಯಾರಾತೊ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾತ್ ತುಳುಲಿಪಿತ ತಾಳೆಯೋಲೆಕ್‌ಲೆಟ್ ಕನ್ನಡ ಸಂಖ್ಯೆಲೇ ಇತ್ತ್‌ಂಡಲ ತುಳು ಸಂಖ್ಯೆಲು ಉಳ್ಳ ತಾಳೆಯೋಲೆಕ್‌ಳ್ ತಿಕ್ಕ್‌ಪೊ. ಇಂದೆಟ್ಟ್ ರೂಪಭೇದೊಲು ಕಮ್ಮಿ. ಅಂಚಾದ್ ಡಾ. ವಿಘ್ನರಾಜೆರ್ ಕೊರಿ ಸಂಖ್ಯೆಲೆನೇ ಆಕಾರೊಗು ಹೊಂದ್‌ಸಾದ್ ಸ್ವೀಕಾರೊ ಮಲ್ತ್‌ಂಡ್.

ತುಳುನಾಡ್‌ಟ್ ತಿಕ್ಕುನ ಬಹುಸಂಖ್ಯೆತ ಓಲೆಗ್ರಂಥೊಲು ತುಳುಲಿಪಿತವೇ. ಕನ್ನಡ, ನಾಗರಿ, ಗ್ರಂಥಲಿಪಿ, ಮಲಯಾಳಂ – ಮಂತ ಸೇರ್‌ಂಡಲ ತುಳುಲಿಪಿತಾತ್ ಆವಂದ್. ತುಳುಲಿಪಿಟ್ ತಿಕ್ಕುನ ಗ್ರಂಥೊಲೆಡ್ ಬಹುಸಂಖ್ಯೆತವು ಮಂತ್ರೊತ ಗ್ರಂಥೊಲು. ಒಟ್ಟಿಗೆ ವೈದ್ಯ, ಜ್ಯೋತಿಷ, ತಂತ್ರಶಾಸ್ತ್ರ, ಸಾಹಿತ್ಯಾದಿ ಗ್ರಂಥೊಲು ತಿಕ್ಕುವೊ. ಹೆಚ್ಚತವೆನ ಭಾಷೆ ಸಂಸ್ಕೃತೊನೇ. ಕೆಲವೆಟ್ ತುಳುಲಿಪಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಲ ಉಂಡು. ತುಳುಲಿಪಿಟ್ ಕಾಗದೊತ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಕುಳುಲ ತಿಕ್ಕುಪೊ. ಉಂದು ಮಂತ ನಮ ಲಿಪಿ ರೂಪೀಕರಣೊಗು ಸಹಾಯವಾಯಿ ಆಕರೊಲು.

ಲಿಪಿರೂಪೊಲೆನ್ ಅಂತಿಮವಾತ್ ಆಯ್ಕೆ ಮಲ್ಪುನಗ ಕೆಲವೆನ್ ಅನಿವಾರ್ಯವಾತ್ ಕೈಬುಡೊಡಾಪುಂಡು. ಒರೋರೊ ಒಂಜೇ ಸಾಂದ್ರತೆದ ರಡ್ಡ್ ರೂಪೊಲು ತಿಕ್ಕುನಗ ರಡ್ಡೆನ್‌ಲ ಕೊರ್‌ದ್ ಅನುಕೂಲವಾಯಿ ಒಂಜೆನ್ ಅಧಿಕೃತೊಂದ್ ಸ್ವೀಕಾರೊ ಮಲ್ಪೊಡಾಪುಂಡು. ಮೂಲು ಅಂಚನೇ ಮಲ್ತ್‌ಂಡ್.

ತುಳುಡು ಸ್ವರಾಕ್ಷರೊಲೆಗ್ ಸ್ವತಂತ್ರ ಒತ್ತುಲು ಉಳ್ಳೊ. ಎ ಕಾರ ಒ ಕಾರೊಲೆಗ್ ದೀರ್ಘೊ ಇಜ್ಜಿ. ಸಂದರ್ಭೊಕ್ ಬೋಡಾಯಿಲೆಕ್ಕೊ ಓದುನೆ ಕ್ರಮೊ. ಋ ಕಾರೊಗು ದೀರ್ಘೊ ಉಂಡು. ಸಂಸ್ಕೃತೊ ಬರೆಯರ ಬಳಕೆಯಾವೊಂದಿತ್ತಿನಾವಾರೊ ಲೃ ಕಾರೊಲ ಉಂಡು. ಅನುಸ್ವಾರೊಗು ಸಾಮಾನ್ಯ ಆಕಾರೊಡ್ದು ಎಲ್ಯ ಸಂಕೇತೊ ಕೊರ್ಪೆರ್. ವ್ಯಂಜನಾಕ್ಷರೊತ ಒತ್ತುಲು ಇಡೀ ವ್ಯಂಜನಾಕ್ಷರೊಲೇ ಆತುಳ್ಳೊ. ಅವೆನ್ ಮುಖ್ಯ ಅಕ್ಷರೊತ ತಿರ್ತ್ ಅಥವಾ ಎದ್‌ರ್ ಜೋಡ್‌ಸಾಪುನಲ ಉಂಡು. ಸಾಮಾನ್ಯ ನಿಯಮೊಲೆನ್ ಮೀರ್‌ನ ಒತ್ತುಲೆ ರೂಪೊಲೆನ್ ಮುಖ್ಯ ಅಕ್ಷರ ಸಹಿತ ಮೂಲು ನಮೂದ್‌ಸಾತ್‌ಂಡ್.

ಸಾಧ್ಯೊ ಇತ್ತ್‌ನಾತ್ ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾತ್, ನಾಲ್ ಗೆರೆಕ್‌ಳೆಕ್ ಹೊಂದ್‌ಪಿಲೆಕ್ಕ ತುಳು ಲಿಪಿನ್ ಪರಿಷ್ಕಾರೊ ಮಲ್ತ್‌ನೆ ಈ ಲಿಪಿರೂಪೀಕರಣೊತ ವಿಧಾನೊ. ಕೈ ಬರಹೊ ಒಂಜೊಂಜಿ ಕಡೆ ಒಂಜೊಂಜಿಲೆಕ್ಕೊ ಇಪ್ಪುನೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂಗತಿ. ಬಲತ್ತ್‌ಗ್, ಎಡತ್ತ್‌ಗ್ ಮಾಲುನ ಮಾದರಿಲೆನ್ ಅಂಚನೆ ಕೋಲುಕೊಲಾತ್ ಬಳಕೆ ಮಲ್ಪುನೆ ಸರಿಯತ್ತ್. ಒಂಜೊಂಜಿ ಅಕ್ಷರೊನ್ ಒಂಜೊಂಜಿ ಗಾತ್ರೊಡು ಬಳಕೆ ಮಲ್ಪುನೆಲ ಸರಿಯಾಪುಜ್ಜಿ. ಅಂಚಾತ್ ಸುರುಕು ಲಿಪಿಲೆನ ಉದ್ದಗೆಲೊನ್ ಸಮತೋಲನೊ ಮಲ್ತ್‌ದ್, ಅಕ್ಷರೊತ ಮುಖ್ಯ ಶರೀರೊನ್ ಅಗೆಲೊ ಹೆಚ್ಚ

ಇತ್ತಿನ ನಡುತರಡ್ಡ್ ಗೆರೆಕ್‌ಳೆಕ್ ಹೊಂದ್‌ಸಾದ್, ಮಿತ್ತ ಅಗೆಲೊ ಕಮ್ಮಿತ ಗೆರೆಲೆಡ್ ಮಿತ್ತ ಒತ್ತುಲೆನ್‌ಲಾ ತಿರ್ತ ಅಗೆಲೊ ಕಮ್ಮಿತ ಗೆರೆಲೆಡ್ ತಿರ್ತ ಒತ್ತುಲೆನ್‌ಲಾ ಹೊಂದ್‌ಸಾತ್‌ಂಡ್. ಸರೀ ಎದ್‌ರ್ ಬರ್ಪಿ ಒತ್ತುಲೆನ್ ಮಲ್ಲ ಗೆರೆಕ್‌ಳೆಗ್ ಹೊಂದ್‌ಸಾತ್‌ಂಡ್. ಮಾಲ್‌ತಿತ್ತಿನ ಲಿಪಿಲೆನ್ ಸರ್ತದೀದ್, ಬಾಗು ಬಳುಕುಲೆನ್ ವರ್ತುಲ ಚಲನೆಟ್ ನಿರೂಪಿಸಾತ್‌ಂಡ್.

ಮೂಲು ಕೊರಿನ ತುಳು ಲಿಪಿ ಅಧಿಕೃತವಾಯಿ ಲಿಪಿತ ಯಥಾವತ್ ಸಮತೋಲಿತ ರೂಪೊ. ಲಿಪಿತ ಕ್ರಮಬದ್ಧತೆ ಅಥವಾ ಆಕಾರೊಡು ದಾಲಾ ಬದಲಾವಣೆ ಇಜ್ಜಿ. ಸಂತುಲನ ಆತ್‌ಂಡ್. ಆಯ್ಕೆ ನಡತ್‌ಂಡ್ ಆತೆ – ನನಲ ಪೊರ್ಲುರ್ಪ ಮಲ್ಪುರೆ ಅವಕಾಶೊ ಉಂಡು.

ಲಿಪಿ ವಿಕಾಸದ ನೆಲೆ

ಪಳೆಯುಳಿಕೆಗಳು ಹಾಗೂ ಪುರಾತತ್ವ ವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ಬರೆದಿರುವ ಸಂಕೇತಗಳ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಲಿಪಿಯ ಉಗಮದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದ ಲಿಪಿ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಹೇಳುವಂತೆ ಮಾನವನ ವಿವಿಧ ಸಂಶೋಧನೆಗಳ ಪೈಕಿ ಲಿಪಿಯೂ ಒಂದು.

ಜಗತ್ತಿನ ನಾಗರಿಕತೆಗಳ ಜತೆ ಜತೆಗೆ ಬೆಳೆದು ಬಂದ ಲಿಪಿ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ಹಲವು ಅವಸ್ಥಾಂತರಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಈಗಿನ ರೂಪಕ್ಕೆ ಬಂದಿವೆ. ಲಿಪಿಗಳ ಉಗಮದ ಬಗ್ಗೆ ಹಲವಾರು ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಕತೆಗಳಿದ್ದರೂ ಮಾತಿಗೆ ಬರವಣಿಗೆಯ ಸಾಂಕೇತಿಕ ರೂಪ ಕೊಡುವ ಪ್ರಯತ್ನವೇ ಲಿಪಿಯ ಹುಟ್ಟಿಗೆ ಮೂಲ ಕಾರಣ ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮಾತಿಲ್ಲ.

ಮಾತಿನ ಉಚ್ಚಾರಗಳಿಗೆ ಲಿಖಿತ ಸಂಕೇತಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಲಿಪಿ. ಒಂದು ಲಿಪಿ ಸಂಕೇತವನ್ನು ನೋಡುವಾಗ ಅದನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿದಂತೆ ಉಚ್ಚರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿದ್ದರೆ ಬರೆದವನ ಮತ್ತು ಉಚ್ಚರಿಸಿದವನ ಮಧ್ಯೆ ಒಂದು ಒಪ್ಪಂದ ನಿರ್ಮಾಣವಾದಂತೆಯೇ. ಈ ಒಪ್ಪಂದ ಒಂದೇ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಡುವ ಒಂದು ಜನಸಮುದಾಯದ ನಡುವೆ ನಡೆದಾಗ ಆ ಭಾಷೆ ಆ ಲಿಪಿ ಸಂಕೇತವನ್ನು ತನ್ನ ಚಾಕ್ಷುಷ ಸಂಹನಕ್ಕಾಗಿ ಬಳಸಬಹುದಾದ ಹಂತಕ್ಕೆ ತಲುಪಿರುತ್ತದೆ, ಅಥವಾ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಧ್ವನಿ ಸಂಕೇತಕ್ಕೆ ಆ ಲಿಪಿ ಸಂಕೇತ ಚಾಕ್ಷುಷ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಒಂದು ಲಿಪಿಸಂಕೇತವನ್ನು ಒಂದು ಭಾಷೆಯನ್ನಾಡುವ ಯಾವ ಸಮುದಾಯ ತನ್ನ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿರುವ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಧ್ವನಿಸಂಕೇತಕ್ಕೆ ಪರ್ಯಾಯ ಚಾಕ್ಷುಷ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆಯೋ ಅದು ಆ ಭಾಷೆಗೆ ಒಗ್ಗುವ ಲಿಪಿಯಾಗಬಲ್ಲುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಲಿಪಿ ಯಾವುದೇ ಭಾಷೆಯ ಸ್ವತಂತ್ರ ಸ್ವತ್ತಲ್ಲ. ಜನ ಸಮುದಾಯ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಭಾಷೆಗೆ ಅದನ್ನು ಬಳಸಬಹುದು.

ಪುರಾತನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾತಿಗೆ ಬದಲು ಚಿಹ್ನೆ, ಸಂಕೇತ, ಗುರುತು –ಹೀಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೂಪಗಳನ್ನು ಬಳಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಯಿತು. ಈ ರೀತಿಯ ಬರವಣಿಗೆಗೆ Embryo Writing ಎಂದು ಹೆಸರು. ನಿಧಾನವಾಗಿ ಈ ಬರವಣಿಗೆ ಚಿತ್ರಗಳ ರೂಪಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಮನಸ್ಸಿನ ಭಾವಗಳನ್ನು ಚಿತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ಸೂಚಿಸುವ ಚಿತ್ರ ಲಿಪಿ ಅಥವಾ Pictography ಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿತು. ಇದು ಬರವಣಿಗೆಯ ಮೊದಲ ಹಂತ. ಇದರಂತೆ 'ಒಂದು ವೃತ್ತ ಸೂರ್ಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಬಹುದು, ಮನುಷ್ಯನ ಚಿತ್ರ ಮನುಷ್ಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಬಹುದು, ಮರದ ಚಿತ್ರ ಮರವನ್ನು ಸೂಚಿಸಬಹುದು.'[1] ಈ ಚಿತ್ರಲಿಪಿ ಭಾವಲಿಪಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯಿತು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ವೃತ್ತ ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ ಬಿಸಿಲನ್ನೂ ಸೂಚಿಸಬಹುದು, ಕಲ್ಲಿ ನೀರಿಳಿಯುವ ಮುಖದ ಚಿತ್ರ ದು:ಖವನ್ನು ಸೂಚಿಸಬಹುದು.

ಒಂದು ಅಂತರಾವಸ್ಥೆಯ ನಂತರ ಧ್ವನಿಲಿಪಿ ಅಥವಾ Phonography ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿತು. ಉಚ್ಚಾರದ ಧ್ವನಿಗಳಿಗೆ ಬರವಣಿಗೆಯ ರೂಪಕೊಡುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಇದು. ಇದರಲ್ಲಿ Syllabic ಅಥವಾ ಶಬ್ದಾತ್ಮಕ ಮತ್ತು Alphabetic ಅಥವಾ ವರ್ಣಾತ್ಮಕ ಎಂದು ಎರಡು ವಿಧ. ಶಬ್ದಾತ್ಮಕದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಉಚ್ಚರಿತ ಶಬ್ದಕ್ಕೂ ಒಂದೊಂದು ಲಿಪಿಸಂಕೇತವಿರುತ್ತದೆ. ಮುಖದ ಚಿತ್ರ ಮುಖವನ್ನು ಸಂಕೇತಿಸುವ ಬದಲು ಮುಖ ಎನ್ನುವ ಉಚ್ಚರಿತ ಶಬ್ದವನ್ನು ಸಂಕೇತಿಸುವುದಿದ್ದರೆ ಅದು ಶಬ್ದಾತ್ಮಕ ಲಿಪಿ. ಒಂದು ಧ್ವನಿಗೆ ಒಂದು ಲಿಪಿಸಂಕೇತವಿದ್ದರೆ ಅದು ವರ್ಣಾತ್ಮಕ ಲಿಪಿ. ವರ್ಣಾತ್ಮಕ ಲಿಪಿ ವಿಕಾಸವಾಗಿ ಇಂದಿನ ಲಿಪಿಗಳು ರೂಪುಗೊಂಡಿವೆ.

ಭಾಷೆಗಳಂತೆ ಲಿಪಿಗಳೂ ಒಂದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಒಪ್ಪಂದ.

ಕಾಲ ದೇಶಗಳು ಬದಲಾದಂತೆ ಒಂದೇ ಲಿಪಿಯ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕೈವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರ ಕೈಬರಹ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯಿದ್ದು ಅದು ಬೇರೆಬೇರೆ ಪರಂಪರೆಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದೇ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಒಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ಅವು ಸ್ವತಂತ್ರ ಲಿಪಿಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಕನ್ನಡ–ತೆಲುಗು, ತುಳು–ಮಲಯಾಳಂ ಮುಂತಾದ ಲಿಪಿಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು.

ಒಂದೇ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಡುವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅದರ ವಿಸ್ತಾರಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಹಲವು ಕೈಬರಹದ ಶೈಲಿಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಆ ಲಿಪಿಯನ್ನು ಮುದ್ರಣಕ್ಕೆ ಅಳವಡಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಾಗ ಏಕರೂಪಗೊಳಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕರೂಪಗೊಳಿಸುವ ಕ್ರಿಯೆ ಬೇರೆಬೇರೆ ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ನಿಧಾನ ಗತಿಯ ಕೆಲಸ. ಮೊದಲು ಅಧಿಕೃತ ರೂಪವನ್ನು ಪತ್ತೆಹಚ್ಚಬೇಕು, ಅನಂತರ ಅದನ್ನು ಅಳತೆಗೆ ಸರಿಹೊಂದಿಸಿ, ಬಾಗು ಬಳುಕುಗಳಲ್ಲಿ ಸಮತೋಲನ ತರಬೇಕು. ಸೌಂದರ್ಯ ತುಂಬಬೇಕು, ಸರಳವಾಗಿ, ಒತ್ತುಗಳಿಗೂ ಕಾಗುಣಿತಗಳಿಗೂ ಒಗ್ಗುವಂತೆ ರೂಪಿಸಬೇಕು – ಹೀಗೆ ಇದು ಮುದ್ರಣ ಯಂತ್ರಗಳ ವಿಕಾಸದೊಂದಿಗೆ ಲಿಪಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ನಿರಂತರ ಕ್ರಿಯೆ. ಆದರೆ ಮುದ್ರಣ ಯಂತ್ರಗಳು ಬರುವವರೆಗೂ ಆಂತರಿಕ ಭಿನ್ನತೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಲೇ ಬೆಳೆದ ಲಿಪಿಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ಮುದ್ರಣ ಆರಂಭವಾದೊಡನೆ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಿನ್ನತೆಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಏಕರೂಪಿಗಳಾದುವು. ಕೈಬರಹವನ್ನು ನೋಡಿ ಮುದ್ರಣ ರೂಪಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಸಂಪ್ರದಾಯವೇ ಮುಂದೆ ಮುದ್ರಣ ರೂಪಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಕೈಬರಹವನ್ನು ತಿದ್ದುವ ನೆಲೆಗೆ ಬಂದು ಮುಟ್ಟಿತು.

ಒಂದು ಜನಸಮುದಾಯ ತನ್ನ ಭಾಷೆಯ ಧ್ವನಿ ಸಂಕೇತಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಲಿಪಿ ಸಂಕೇತಗಳನ್ನು ಪಾರಂಪರಿಕವಾಗಿ ರೂಪಿಸಿ, ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಂತೆ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತ, ತನ್ನ ಉಪಭಾಷೆಗಳಿಗೂ ವರ್ಗಾಯಿಸುತ್ತ ಬೆಳೆಯುವುದು ರೂಢಿ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾಷೆಗಳನ್ನಾಡುವ ಜನಸಮುದಾಯಗಳೂ ಇದೇ ರೀತಿ ತಮ್ಮ ಲಿಪಿಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಒಂದು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಅಥವಾ ಜಾನಾಂಗಿಕ ಉಪಭಾಷೆಯನ್ನಾಡುವ ಜನ ಸಮುದಾಯ ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಷಾ ವಲಯಕ್ಕೆ ವಲಸೆ ಹೋದಾಗ, ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ, ವಲಸೆ ಹೋದ ಪರಿಸರದ ಲಿಪಿ ಸಂಕೇತಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಭಾಷೆಗೆ ಒಗ್ಗಿಸಿ ಚಲಾವಣೆಗೆ ತರುವುದೂ ಉಂಟು. ತುಳುನಾಡಿನ ಜನಸಮುದಾಯ ತುಳು ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಯ ಬರವಣಿಗೆಗಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದ

ತಿಗಳಾರಿ ಎಂಬ ಲಿಪಿ ಸಂಪ್ರದಾಯವೊಂದು ಹದಿನೈದನೆಯ ಶತಮಾನದ ಹೊತ್ತಿಗಾಗಲೇ 'ಆರ್ಯ ಎಟುತ್ತ್' ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಮಲಯಾಳ ಭಾಷೆಗೆ ದಾಟಿಹೋಯಿತು ಮತ್ತು ಮುದ್ರಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಚಾಲ್ತಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ತುಳು ಭಾಷೆಯಿಂದ ಬಿದ್ದುಹೋಯಿತು.

ತುಳುನಾಡಾಗಲೀ ಕೇರಳವಾಗಲೀ ತುಳು ಅಥವಾ ಮಲಯಾಳದ ಒಂದೇ ಅರಸೊತ್ತಿಗೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲ. ಸುಮಾರು ಕ್ರಿಸ್ತ ಶಕ ಏಳನೇ ಶತಮಾನದಿಂದ ಹದಿನೈದನೇ ಶತಮಾನದವರೆಗೆ ಕದಂಬರ ಸಾಮಂತರಾದ ಅಳುಪರೂ ಅನಂತರ ವಿಜಯನಗರದ ಅರಸರೂ ಕೆಳದಿ ರಾಜವಂಶದವರೂ ತುಳುನಾಡನ್ನು ಆಳಿದರು. 1774ರಲ್ಲಿ ಹೈದರಾಲಿ ತುಳುನಾಡನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿದ. 1799ರಿಂದ ಬ್ರಿಟಿಷರು ಆಳಿದರು.

ಐತಿಹ್ಯಗಳನ್ನು ಬದಿಗಿಟ್ಟು ನೋಡಿದರೆ ಕೇರಳದ ಚರಿತ್ರೆ ಚೇರರ ಆಡಳಿತದೊಂದಿಗೆ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಕ್ರಿಸ್ತ ಶಕ ಒಂದನೇ ಶತಮಾನದಿಂದ ಹದಿನೈದನೇ ಶತಮಾನದವರೆಗಿನ ಚೇರರ ಸುದೀರ್ಘ ಆಡಳಿತ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಬಡಗು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ನೀಲೇಶ್ವರದ ವರೆಗೆ, ಅಂದರೆ ತುಳುನಾಡಿನ ಗಡಿಯ ವರೆಗೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿತ್ತು. ಚೇರರು ದುರ್ಬಲರಾಗುತ್ತಲೇ ತಿರುವಾಂಕೂರು, ಕೊಚ್ಚಿ, ಸಾಮೂದಿರಿ ಮತ್ತು ಕೋಲತ್ತಿರಿ ಅರಸರು ಕೇರಳವನ್ನು ನಾಲ್ಕಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿ ಆಳಿದ್ದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ತುಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಅರಸರಿಂದಾಗಿ ಕನ್ನಡವೇ ಆಡಳಿತ ಭಾಷೆಯಾದಂತೆ ಚೇರರ ಆಡಳಿತಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ತಮಿಳೇ ಕೇರಳದ ಆಡಳಿತ ಭಾಷೆಯಾಗಿತ್ತು. ಮಲಯಾಳ ತಮಿಳಿನಿಂದ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಗುರುತಿಸತೊಡಗಿದ್ದೂ ಚೇರರ ಆಡಳಿತಕಾಲದ ಉತ್ತರಾರ್ಧದಲ್ಲೇ.

ಚೇರರ ಆಡಳಿತಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಮಲಯಾಳಂ ಭಾಷೆ ತಮಿಳಿನ ಗಾಢ ಪ್ರಭಾವದೊಂದಿಗೆ ವಿಕಾಸವಾಯಿತು. ಹದಿಮೂರು ಹದಿನಾಲ್ಕನೇ ಶತಮಾನದ ಮಲಯಾಳಂ ಪಾಟ್ಟು ಸಾಹಿತ್ಯವಂತೂ ಅರ್ಧಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ತಮಿಳು ಶಬ್ದಗಳನ್ನೇ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಮಣಿಪ್ರವಾಳ ಶೈಲಿ ಆರಂಭವಾಗಿ ಸಂಸ್ಕೃತದ ಗಾಢ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುವವರೆಗೂ ಮಲಯಾಳಂ ತಮಿಳಿನ ತೆಕ್ಕೆಯಿಂ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಚೆಂದಮಿಳಿನಿಂದ.

ಪಾಂಡ್ಯರು ಮತ್ತು ಚೇರರು ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದ ವಟ್ಟೆಟುತ್ತು ಎಂಬ ಲಿಪಿ ಸಂಪ್ರದಾಯ ದಕ್ಷಿಣ ತಮಿಳುನಾಡು ಮತ್ತು ಕೇರಳದಾದ್ಯಂತ ಪ್ರಚಲಿತವಿತ್ತು. ತಮಿಳನ್ನು ಬರೆಯಲು ದಕ್ಷಿಣ ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ 15ನೇ ಶತಮಾನದ ವರೆಗೂ ವಟ್ಟೆಟುತ್ತನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದರು.[10] ಕೇರಳದಲ್ಲಿ 18ನೇ ಶತಮಾನದವರೆಗೆ ಈ ಲಿಪಿ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಎಟುತ್ತಚ್ಚನ್‌ನ ನಂತರ ಮಲಯಾಳದ ಬರವಣಿಗೆಗೆ ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಆರ್ಯೆಟುತ್ತನ್ನು ಬಳಸಲಾಯಿತು.

ವಟ್ಟೆಟುತ್ತಿನ ಮುಂದುವರಿದ ರೂಪವಾಗಿ ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕೋಲೆಟುತ್ತು ಎಂಬ ಲಿಪಿರೂಪವೂ ಈಗ ಬಳಕೆಯಿಂದ ಬಿದ್ದುಹೋಗಿದೆ.

ವಟ್ಟೆಟುತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಲಿಪಿಸಂಕೇತಗಳು ಕಡಿಮೆ. ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ 18 ವ್ಯಂಜನಗಳು ಮತ್ತು 9 ಸ್ವರಗಳು ಇರುವ ಈ ಲಿಪಿ ತಮಿಳಿನ ಬರವಣಿಗೆಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಜತೆಗೆ ತಮಿಳು ಭೂಯಿಷ್ಠವಾದ ಮಲಯಾಳವನ್ನು ಬರೆಯಲು ಬೇರೆ ಲಿಪಿಯ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಕಂಡುಬರಲಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ನಿಧಾನತಃ ಸಂಸ್ಕೃತದ ಗಾಢ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಲೇ ಮಲಯಾಳ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗತೊಡಗಿತು. ಮಣಿಪ್ರವಾಳದ ಮೂಲಕ ಮಲಯಾಳಕ್ಕೆ ಸಂಸ್ಕೃತದ ಧ್ವನಿಗಳು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಣಗೊಂಡು ಅವನ್ನು ಬರೆಯಲು ಇನ್ನಷ್ಟು ಲಿಪಿಸಂಕೇತಗಳು ಬೇಕಾದುವು.

ಈ ನಡುವೆ ಕೇರಳದಾದ್ಯಂತ ಇರುವ ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಪೂಜೆಯ ಸಲುವಾಗಿ ತುಳುನಾಡಿನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ವಲಸೆ ಆರಂಭವಾಗಿತ್ತು. ಇವರು ವೈದಿಕ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಆರ್ಯೆಬುತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಬರೆದಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗಲೂ ಕೇರಳದಾದ್ಯಂತ ತುಳು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ 'ಶಾಂತಿ'ಗಳಾಗಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಮೂಲಕ ಕೇರಳಕ್ಕೆ ಹಬ್ಬಿದ ಆರ್ಯೆಬುತ್ತು ಇಂದಿನ ಮಲಯಾಳ ಲಿಪಿಯಾಗಿ ವಿಕಾಸಗೊಂಡಿತು ಎಂದು ವೆಂಕಟರಾಜ ಪುಣಿಂಚತ್ತಾಯರು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾರೆ.[7]

ತುಳು ಲಿಪಿ ಎಂದು ತುಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಲಾಗುವ, ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಆರ್ಯೆಬುತ್ತು ಎಂದೇ ಖ್ಯಾತವಾಗಿದ್ದ ಲಿಪಿಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಪಶ್ಚಿಮ ಕರ್ನಾಟಕ, ತುಳುನಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ತಿಗಳಾರಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಗುರುತಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕ್ರಿಸ್ತ ಶಕ 1290ರ ತಿ. ನರಸೀಪುರದ 238ನೇ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ 'ತಿಗುಳಆರ್ಯ' ಎಂಬ ಪದದ ಮೊದಲ ಉಲ್ಲೇಖವಿದ್ದು, ಇದು ಲಿಪಿ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸಲು ಬಳಕೆಯಾದಂತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.[11] ತಿಗುಳ ಎಂಬ ಪದ ತಮಿಳ ಅಥವಾ ದ್ರಾವಿಡತ್ವವನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದು ದ್ರಾವಿಡ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆರ್ಯ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬರೆಯಲು ಉಪಯೋಗವಾಗುವ ಲಿಪಿಸಂಪ್ರದಾಯ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ತಿಗುಳಆರ್ಯ ಎಂಬ ಪದವೇ ಮುಂದೆ ತಿಗಳಾರಿಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿತು ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಆರ್ಯಎಬುತ್ತು ಎಂಬ ಹೆಸರೂ ಇದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿದೆ.

ತುಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಈ ಲಿಪಿ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಸಂಸ್ಕೃತ ಮತ್ತು ತುಳು ಬರವಣಿಗೆಗಾಗಿ ಸುಮಾರು 12ನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿಯೇ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರಬೇಕೆಂದು ಊಹಿಸಲು ಆಧಾರಗಳಿವೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈಗಾಗಲೇ ದೊರೆತ ಪ್ರಾಚೀನ ತುಳು ಮಹಾ ಕಾವ್ಯ 'ಮಹಾಭಾರತೊ' ಮತ್ತು ತ್ರುಟಿತವಾಗಿ ದೊರೆತ 'ಕರ್ಣಪರ್ವೊ' 14ನೇ ಶತಮಾನಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದು, ಇವು ತುಳು ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿ, ಅಂದರೆ ತಿಗಳಾರಿ ಅಥವಾ ಆರ್ಯೆಬುತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಮಹಾಭಾರತೊದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವ ಕವಿಗಳ ಸ್ಮರಣೆಯಿದ್ದು, ಏಣಾಪಾಣಿ ಮುಕುಂದ, ನಾಣಿಲ್ತಾಯೆ, ಗುಡ್ಡೆತರಾಯೆ ಹಾಗೂ ಇತರ ಕವಿಗಳ ಪ್ರಸ್ತಾಪವಿದೆ. ತುಳು ರಾಮಾಯಣ, ರುಕ್ಮಿಣೀ ಸ್ವಯಂವರ, ಕೀಚಕ ವಧೆ, ಬಾಣಾಸುರ ವಧೆ, ಅಂಬರೀಷೋಪಾಖ್ಯಾನ ಮುಂತಾದ ತುಳು ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳ ಉಲ್ಲೇಖವಿದೆ. ಈ ಮೂಲಕ ತುಳು ಭಾಷೆಯ ಕಾವ್ಯಗಳ ಚರಿತ್ರೆ 12ನೇ ಶತಮಾನದಷ್ಟು ಹಿಂದೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಈ ಹೊತ್ತಿಗಾಗಲೇ ತುಳು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಅರ್ಯೆಬುತ್ತು ಲಿಪಿ ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹೀಗಾಗಿ ತುಳು ಸಾಹಿತ್ಯ, ಲಿಪಿಗಳ ಚರಿತ್ರೆ 12ನೇ ಶತಮಾನದಷ್ಟು ಹಿಂದೆ ಹೋಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲೂ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಲಿಪಿಗಳು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಹುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಆರ್ಯೆಬುತ್ತು ಬೇರೆಯಲ್ಲ, ತಿಗಳಾರಿ ಬೇರೆಯಲ್ಲ, ತುಳು ಲಿಪಿ ಬೇರೆಯಲ್ಲ.

ಭಾರತೀಯ ಲಿಪಿಮಾಲಾ ಎಂಬ ಹಿಂದಿ ಉದ್ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಈ ಲಿಪಿ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ತುಳು ಲಿಪಿ ಎಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ. ಎ. ಸಿ. ಬರ್ನೆಲ್ ತನ್ನ Eliments of

South Indian Paleography ಎಂಬ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಲಿಪಿಯನ್ನು ತುಳು – ಮಲಯಾಳಂ ಲಿಪಿ ಎಂದು ಹೆಸರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಹೆಸರಿಸುವಿಕೆ ಮೊದಲು ತುಳು ಅನಂತರ ಮಲಯಾಳಂ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

ತುಳುನಾಡು ಮತ್ತು ಪರಿಸರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಲಿಪಿಯ ಸಾವಿರಗಟ್ಟಲೆ ತಾಳೆಯೋಲೆ ಗ್ರಂಥಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಹೆಚ್ಚಿನವು ವೇದ, ವೇದಾಂತ, ಜ್ಯೋತಿಷ, ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಗೃಹ್ಯ ಸೂತ್ರ, ವೈದ್ಯಾದಿ ಗ್ರಂಥಗಳಾಗಿವೆ. ತುಳು ಒಂದು ಲಿಪಿಯಿಲ್ಲದ ಭಾಷೆ ಎಂಬ ಮಾತೇ ಪ್ರಚಲಿತವಿದ್ದ ಸೀಮಿತ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ವಿದ್ವಾನ್ ಡಾ. ವೆಂಕಟರಾಜ ಪುಣಿಂಚತ್ತಾಯರು 'ಶ್ರೀ ಭಾಗವತೊ' ಎಂಬ ತುಳು ಭಾಷೆ, ತುಳು ಲಿಪಿಯ ಮಹಾ ಕಾವ್ಯವೊಂದನ್ನು ಅಚಾನಕ್ಕಾಗಿ ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿ ಬೆರಗು ಹುಟ್ಟಿಸಿದರು. ತುಳುವಿಗೆ ಲಿಪಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಲಿಖಿತ ಪ್ರಾಚೀನ ಸಾಹಿತ್ಯವೂ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಿದರು. ಅನಂತರ ತುಳು ಭಾಷೆ, ತುಳು ಲಿಪಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿ, ದೇವೀ ಮಹಾತ್ಮೆ ಹಾಗೂ ಮಹಾಭಾರತೊ ಎಂಬ ಪ್ರಾಚೀನ ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು. ಡಾ. ಎಸ್. ಆರ್. ವಿಘ್ನರಾಜ್ ಅವರು ತುಳು ಭಾಗವತೊದ ನವಮ ಸ್ಕಂಧವನ್ನು ಪತ್ತೆಹಚ್ಚಿ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು. ಗಣಹವನ ವಿಧಿ ಹಾಗೂ ಪುಣ್ಯಾಹ ವಿಧಿಗಳೂ ಅವರಿಗೆ ದೊರೆತುವು. ಡಾ. ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ ಬೆಳ್ಳೂರು ಅವರು ತುಳು ಅನಂತ ವ್ರತ ಕಥೆಯನ್ನೂ ಕಾಲದೇಶಾದಿ ವರ್ಣನೆಯಯುಳ್ಳ, ಭಾಗವತದ ಐದನೇ ಸ್ಕಂಧದ ಕೆಲವು ಓಲೆಗಳನ್ನೂ ಅಷ್ಟಬಂಧ ಬ್ರಹ್ಮಕಲಶ ವಿಧಿಯ ಕೆಲವು ಓಲೆಗಳನ್ನೂ ವೈದ್ಯಗ್ರಂಥವೊಂದರ ಕೆಲವು ಓಲೆಗಳನ್ನೂ ಸಂಪಾದಿಸಿದರು. ಅನಂತಪುರ, ವಿಟ್ಲ, ಉಜಿರೆ, ಈಶ್ವರಮಂಗಲ, ಬಜಕೂಡ್ಲು, ಕಿದೂರು, ಗೋಸಾಡ, ಮಾಮೇಶ್ವರ, ಕೆಳಕುಳಿ, ಕುಲಶೇಖರ ಮುಂತಾದೆಡೆ ತುಳು ಲಿಪಿಯ ಶಿಲಾ ಶಾಸನಗಳೂ ದೊರೆತುವು. ಉಬ್ರಂಗಳದಲ್ಲಿ ದೊರೆತ ತಾಮ್ರ ಶಾಸನವೂ ಈ ಸಾಲಿಗೆ ಸೇರುತ್ತದೆ.

19ನೇ ಶತಮಾನದ ಕೊನೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ತುಳು ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಈ ಲಿಪಿ ಬಳಕೆಯಿಂದ ಬಿದ್ದು ಹೋಯಿಯತು. ಇದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ಅದು ಮುದ್ರಣಕ್ಕೆ ಬಳಕೆಯಾಗದಿರುವುದು. ಭಾರತಕ್ಕೆ ಮುದ್ರಣ ಯಂತ್ರ ಬಂದದ್ದು ಕ್ರೈಸ್ತ ಮಿಶನರಿಗಳ ಮೂಲಕ. ಕನ್ನಡಕ್ಕೂ ಮಿಶನರಿಗಳೇ ಮುದ್ರಣ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಲಿಪಿಯ ಪರಿಷ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾದರು. ಕನ್ನಡ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಗೆ ಮುದ್ರಣವಾದ ಕೃತಿಗಳು ಎರಡು, ಮುದ್ರಣಗೊಂಡದ್ದು ಬಂಗಾಲದ ಶ್ರೀರಾಮಪುರ ಪ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಲಿಯಂ ಕೇರಿಯ 1817ರಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಣವಾದ 'ಎ ಗ್ರಾಮರ್ ಓಫ್ ಕರ್ಣಾಟ ಲ್ಯಾಂಗ್ವೇಜ್', ಇನ್ನೊಂದು 1823ರಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಣವಾದ ಬೈಬಲಿನ ಕನ್ನಡಾನುವಾದ. ಅಂದರೆ 1817ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚಿನ ಮೊಳೆಗಳು ಸಿದ್ಧವಾದುವು, ಮದರಾಸು ಬಳ್ಳಾರಿಗಳಿಗೂ ಬಂದುವು. ಆದರೆ ಕನ್ನಡ ಮುದ್ರಣದಲ್ಲಿ ಮೈಲುಗಲ್ಲಾದದ್ದು ಮಂಗಳೂರಿನ ಬಾಸೆಲ್ ಮಿಶನ್ನಿನಕೊಡುಗೆ.[12] 1841ರ ಫೆಬ್ರವರಿಯಲ್ಲಿ ಜಾನ್ ವೈಗೆಲ್ ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಮೊತ್ತ ಮೊದಲು ಕಲ್ಲಚ್ಚಿನ ಮುದ್ರಣ ಯಂತ್ರವನ್ನು ತಂದನು. 'ಈ ಶಿಲಾ ಯಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಮುದ್ರಣಗೊಂಡ ಕೃತಿ ಸತ್ಯವೇದದ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿರುವ 'ಮತ್ತಾಯನು ಬರೆದ ಸುವಾರ್ತೆ. ಇದು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಬಂದ ಮಿಶನರಿಗಳಲ್ಲೊಬ್ಬರಾದ ಸಿ.ಎಲ್. ಗ್ರೇನರ್ ಎಂಬವರ ಭಾಷಾಂತರವಾಗಿದೆ.'[13] 1852ರಲ್ಲಿ

ಇಲ್ಲಿ ಬಿಡಿ ಮೊಳೆಗಳಿಂದ ಮುದ್ರಿಸುವ ಲೆಟರ್ ಪ್ರೆಸ್ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಇದನ್ನು ತಂದವನು ಚಾರ್ಲ್ಸ್ ಜಾರ್ಜ್ ಆಂಡ್ರೂ ಪ್ಲೆಬ್ಸ್. ಇಲ್ಲಿಂದ ಕನ್ನಡ ಲಿಪಿ, ತುಳು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಗ್ರಂಥಗಳು ಪ್ರಕಟವಾದುವು. ಕನ್ನಡ ಲಿಪಿ ಸುಧಾರಣೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳೂ ನಡೆದುವು. ಲಿಪಿ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಆಕ್ಷೇಪಗಳೂ ಬಂದುವು. 'ಇವಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಮೊಗ್ಲಿಂಗನು–ಒಂದು ಲಿಪಿಯ ಹಸ್ತಲಿಖಿತ ರೂಪ ಹಾಗೂ ಮುದ್ರಿತ ರೂಪ ಇವೆರಡೂ ತದ್ವತ್ ಇರಬೇಕೆಂಬ ತತ್ವವು ಗ್ರಾಹ್ಯವಲ್ಲವೆಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿ, ಯುರೋಪದಲ್ಲಿ ಮೊಳೆಗಳ ಮುದ್ರಣವು ಮೊದಲಾದಾಗ ಅಲ್ಲಿಯ ಅಕ್ಷರ ಶಿಲ್ಪಿಗಳು ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಸಂಕ್ಷೇಪದ ಹಾಗೂ ಸಾಂಕೇತಿಕ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದರು; ಅದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಮುದ್ರಿತ ಕೃತಿಗಳ ಚೆಲ್ವಿಕೆ ಹೆಚ್ಚಿದುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅವು ಸುವೇದ್ಯವಾದುವು –ಎಂಬ ಸಮರ್ಥನೆಯನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾನೆ.'[14] ಬಾಸೆಲ್ ಮಿಶನ್ನಿನ ಈ ಪ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ, ತಮಿಳು, ಮಲೆಯಾಳ, ದೇವನಾಗರಿ, ರೋಮನ್ ಮತ್ತು ಜರ್ಮನ್ ಲಿಪಿಗಳ ಮೊಳೆಗಳಿದ್ದುವು. ಆದರೆ ತುಳು ಬಲ್ಲವರೆಲ್ಲ ಕನ್ನಡ ಬಲ್ಲವರೂ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಓದು ಬರಹ ಬಲ್ಲವರು ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲೇ ಓದಿರುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಮಿಶನರಿಗಳು ತುಳುವಿಗಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಅಚ್ಚಿನ ಮೊಳೆಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುವ ಗೋಜಿಗೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಜತೆಗೆ ಕನ್ನಡ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿ ತುಳು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮುದ್ರಿಸುವುದರಿಂದ ಯಾವ ತೊಡಕೂ ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಯಾವ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಯೂ ಎದುರಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮುದ್ರಣ ಯಂತ್ರ ಬಂದಾಗ ಅಚ್ಚಿನ ಮೊಳೆ ತಯಾರಿಸುವವರು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ತೋರಿ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿ ಸ ಪುಟ್ಟ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ತರುವುದೂ ಓದುಗರಿಗೆ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗತೊಡಗಿತು. ಅಚ್ಚಿನ ಮೊಳೆ ತಯಾರಿಸದ ಲಿಪಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಬರವಣಿಗೆಯ ರೂಪದಲ್ಲೇ ಉಳಿದುವು. ಇದು ಅನಿವಾರ್ಯತೆಯೇ ಹೊರತು ದಾಸ್ಯದ ಸಂಕೇತವಲ್ಲ. ಈಗಲೂ ತಿಗಳಾರಿ ಅಥವಾ ತುಳುಲಿಪಿಯಲ್ಲೇ ಮಂತ್ರ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಬರೆದಿಡುವ ಹಿರಿಯರು ತುಳು ನಾಡಿನಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ.

*****

ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಲಿಪಿಗೆ ನೇರವಾದ ಯಾವುದೇ ಸಂಬಂಧ ಇಲ್ಲ. ಈ ಮಾತು ತುಳುಲಿಪಿಯ ಮಟ್ಟಿಗೂ ನಿಜ. ಇದು ಮೂಲತಃ ದಕ್ಷಿಣ ಬ್ರಾಹ್ಮಿಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಗ್ರಂಥಲಿಪಿಯ ಒಂದು ಪ್ರಭೇದ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇದು ಚಲಾವಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದದ್ದು ಇಂದಿನ ತುಳುನಾಡಿನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ; ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಕುಂದಾಪುರದಿಂದ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ, ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟಗಳಿಂದ ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ. ತುಳುನಾಡಿನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಚಲಿತದಲ್ಲಿ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಆಗಿರಬೇಕು, ಇದನ್ನು ತುಳು ಲಿಪಿ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ. ತುಳು ಲಿಪಿ ಎಂಬ ಪದಬಳಕೆಯ ಇತಿಹಾಸ ಹೆಚ್ಚು ಹಳೆಯದಲ್ಲ, ಮೂಲದಲ್ಲಿ ತಿಗಳಾರಿ ಎಂಬ ಹೆಸರೇ ಇತ್ತು. 1874ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಎ.ಸಿ. ಬರ್ನೆಲ್‌ನ ಕೃತಿ ಈ ಲಿಪಿ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ತುಳುಲಿಪಿ ಎಂದು ಮೊದಲಬಾರಿಗೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತದೆ. ಮಂಗಳೂರು, ಕಾಸರಗೋಡು ಕಡೆ ತಿಗಳಾರಿ ಎಂಬ ಪದದ ಬಳಕೆ ಇಲ್ಲ, ತುಳು ಲಿಪಿ ಎಂದೇ ಕರೆಯುವುದು ರೂಢಿ. ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾಕಾರದ ಚಲನೆ, ವೃತ್ತ ಮತ್ತು ಕೋನಾಕಾರದ, ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಸಮಪ್ರಮಾಣದ ಮಿಶ್ರಣ, ತಲೆಕಟ್ಟು ಇಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ, ಒಂದು, ಒಂದೂವರೆ ಮತ್ತು ಎರಡು ಪಟ್ಟು ಗಾತ್ರದ ಮಿತಿಯುಳ್ಳ ಸಂಕೇತಾಕೃತಿಗಳು, ಕನ್ನಡದಂತೆಯೇ ಲಿಪಿಸಂಜ್ಞೆಯ

ಭಾಗಗಳನ್ನೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ರೂಪಿಸಿದ ಅಂಕೆಗಳು, ಎಕಾರ ಒಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಹ್ರಸ್ವ ದೀರ್ಘರಾಹಿತ್ಯ, ಇಡೀ ಅಕ್ಷರ ಸಂಜ್ಞೆಯನ್ನೇ ವ್ಯಂಜನ ದ್ವಿತ್ವವಾಗಿ ರೂಪಿಸುವ ಕ್ರಮ –ಹೀಗೆ ಈ ಲಿಪಿ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ಅದರದ್ದೇ ಆದ ಲಕ್ಷಣಗಳಿವೆ. ತಲೆಕಟ್ಟು ಇಲ್ಲದಿರುವುದು ಮತ್ತು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾಕೃತಿಯ ಚಲನೆಗಳಿಂದಾಗಿ ಈ ಲಿಪಿ ತಾಳೆಯೋಲೆಯ ಮೇಲಿನ ಬರವಣಿಗೆಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಒಗ್ಗುತ್ತದೆ. ಮುದ್ರಣ ಮಾಧ್ಯಮಗಳು ಬರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹಿಂದಿನ ಲೇಖನ ಮಾಧ್ಯಮಗಳ, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ತಾಳೆಯೋಲೆಯ ಮೇಲಿನ ಬರವಣಿಗೆಯ ಅನಿವಾರ್ಯತೆಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಈ ಲಿಪಿ ಬಳಕೆಗೆ ಬಂತು. ದೇವನಾಗರಿಯಂತೆ ಉದ್ದದ ತಲೆಕಟ್ಟಿರುವ ಲಿಪಿರೂಪಗಳನ್ನು ತಾಳೆಯೋಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೊರೆಯುವಾಗ ಓಲೆ ಉದ್ದಕ್ಕೆ ಸಿಗಿದು ಹೋಗಬಹುದಾದ ಅಪಾಯವಿದೆ. ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ತಲೆಕಟ್ಟುಗಳಿಲ್ಲದ ಈ ಲಿಪಿರೂಪಗಳಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಕನ್ನಡ–ತೆಲುಗು ಲಿಪಿ ಸಂಪ್ರದಾಯ, ಸ್ವತಃ ತಲೆಕಟ್ಟುಳ್ಳ ಲಿಪಿಸಂಪ್ರದಾಯವಾಗಿದ್ದರೂ, ತಲೆಕಟ್ಟನ್ನು ಮುರಿದುಕೊಂಡು ತಾಳೆಯೋಲೆಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕು.

ಈಗಾಗಲೇ ದೊರೆತ ಶಾಸನಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ, ಅನಂತಪುರ ಶಾಸನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಲಿಪಿರೂಪಗಳ ಗಾತ್ರ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿಲ್ಲ, ಅಂದರೆ, ಒಂದೊಂದು ಅಕ್ಷರ ಒಂದೊಂದು ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿ, ಭಿನ್ನ ಆಕಾರಗಳಲ್ಲಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಸಮತೂಕದ ಗಾತ್ರಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಸಿ ಬರೆಯುವ ಶಿಸ್ತುಬದ್ಧವಾದ ಕಂಡರಿಸುವಿಕೆ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ದೊರೆತ ಏಕೈಕ ತಾಮ್ರಶಾಸನದ ಬರವಣಿಗೆ ಸುಂದರವಾಗಿದೆ. ಈ ಲಿಪಿಯ ಬಳಕೆ ತುಳು ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿತ್ತು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಅಸಂಖ್ಯ ತಾಳೆಯೋಲೆಗಳು ಸಾಕ್ಷಿಹೇಳುತ್ತವೆ. ವೇದ, ವೇದಾಂತ, ಜ್ಯೋತಿಷ, ವೈದ್ಯ, ವೈದಿಕ ವಿಧಿ ವಿಧಾನಗಳು, ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಾಹಿತ್ಯ, ವ್ಯಾಕರಣ, ತಂತ್ರಶಾಸ್ತ್ರ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ತೊಡಗಿ ಮನೆಯ ಲೆಕ್ಕಪತ್ರಗಳ ವರೆಗಿನ ವಿವಿಧ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬರೆದಿಡಲು ಈ ಲಿಪಿಯನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಋಗ್ವೇದ ಸಂಹಿತೆ, ಭಾಗವತ, ರಾಮಾಯಣ, ಬೋಧಾಯನೀಯ ಮುಂತಾದ ಬೃಹತ್ ಗ್ರಂಥಗಳು ಈ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಪ್ರಾಚೀನ ತುಳು ಕಾವ್ಯಗಳೂ ಇದೇ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿವೆ. ಅಂದರೆ ಈ ಲಿಪಿ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದುದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ತುಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ, ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತದ ಬರವಣಿಗೆಗೆ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮಾತಿಲ್ಲ.

ಬ್ರಿಟಿಷರು, ನೇರವಾಗಿ ಅಥವಾ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ 19ನೇ ಶತಮಾನದ ಉತ್ತರಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ತಾಳೆಯೋಲೆ ಗ್ರಂಥಗಳ ಸಂಗ್ರಹದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಊರೂರು ತಿರುಗಿ, ರಾಶಿಗಟ್ಟಲೆ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಕಲೆಹಾಕಿ, ಸಂಗ್ರಹಾಲಯಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ಕರ್ನಲ್ ಮೆಕೆಂಝಿ, ಬಿ. ಎಲ್. ರೈಸ್ ಮುಂತಾದವರು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸ ಮುಂದೆ ಭಾರತೀಯ ವಿದ್ವಾಂಸರ ಮೂಲಕ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಿತು. ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಮದರಾಸು, ಮೈಸೂರು, ತಿರುವನಂತಪುರ ಮುಂತಾಗಿ ಹಲವೆಡೆ ಹಸ್ತಪ್ರತಿ ಸಂಗ್ರಹಾಲಯಗಳ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಯಿತು. ಸಂಗ್ರಹದ ಹಿಂದೆಯೇ ಸಂಪಾದನೆಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನೂ ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ತುಳುವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಈ ಕೆಲಸ ಈಗ ಬಹುತೇಕ ಪೂರ್ಣಗೊಂಡಿದೆ.

ಮೆಕೆಂರಿಝಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಎಷ್ಟೋ ಸಾವಿರ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಇಂಗ್ಲಂಡಿಗೆ ಸಾಗಿಸಿದ್ದು ಭಾರತದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ದುರಂತ. ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ವಿದೇಶಕ್ಕೆ ಸಾಗಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಿಕ್ಕಿದ ಮೇಲೂ ಮುಂದುವರಿದಿದೆ. ಹೀಗೆ ಸಾಗಿಸಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವು ವೈದ್ಯಗ್ರಂಥಗಳು ಎನ್ನುವುದು ಗಮನಾರ್ಹ.

ತುಳುನಾಡಿನ ತಾಳೆಯೋಲೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವ ಮಾತು ಭಾರತದ ಇತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆ. ತುಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮೇಲಿನಿಂದ ಮೇಲೆ ಸಂಗ್ರಹ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರೂ ಇನ್ನೂ ಸಾವಿರಗಟ್ಟಲೆ ಗ್ರಂಥಗಳು ಮನೆಗಳ ಅಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹಾಳುಬಿದ್ದಿರುವುದು ಸತ್ಯ. ಮೊದಮೊದಲು ಸಂಗ್ರಹವಾದ ಗ್ರಂಥಗಳು ಮೈಸೂರಿಗೋ ಮದರಾಸಿಗೋ ಹೋದುವು. ಅಲ್ಲಿಂದ ವಿದೇಶಕ್ಕೂ ದಾಟಿದುವು. ಅನಂತರ ಸಂಗ್ರಹವಾದುವು ಒಂದಷ್ಟು ಮೈಸೂರು, ಮದರಾಸುಗಳಿಗೂ, ಒಂದಷ್ಟು ಕಲ್ಲಿಕೋಟೆ, ಧಾರವಾಡ, ಮಂಗಳೂರು ಮುಂತಾದ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳ ಸಂಗ್ರಹಾಲಯಗಳಿಗೂ ಹಂಚಿ ಹೋದುವು. ಅನಂತರ ಖಾಸಗೀ ಸಂಗ್ರಹಾಲಯಗಳು ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕಿದುವು. ಧರ್ಮಸ್ಥಳದ ಮಂಜುನಾಥೇಶ್ವರ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸಂಶೋಧನ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನ, ಉಡುಪಿಯ ಪುತ್ತಿಗೆ ವಿದ್ಯಾ ಪೀಠ, ಹೊಸನಗರದ ರಾಮಚಂದ್ರಾಪುರ ಮಠ ಮುಂತಾಗಿ ಹಲವೆಡೆ ತಾಳೆಯೋಲೆ, ಕಡತ, ಕಾಗದದ ಹಸ್ತಪ್ರತಿ –ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಬೃಹತ್ ಸಂಗ್ರಹಗಳಿವೆ. ಎಲ್ಲ ಹಸ್ತಪ್ರತಿ ಸಂಗ್ರಹಾಲಯಗಳೂ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುತ್ತಿವೆ ಮತ್ತು ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸಿ ಕಾಪಾಡುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳು ತೀರಾ ನಿರ್ಲಕ್ಷಿತ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ದಿನೇ ದಿನೇ ಶಿಥಿಲಗೊಳ್ಳುತ್ತ ಕೀಟಗಳಿಗೆ ಆಹಾರವಾಗುತ್ತಿವೆ.

ತಾಳೆಯೋಲೆಗಳ ಕಟ್ಟನ್ನು ಬಿಗುವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿರಬೇಕು. ಬಿಸಿ ಹಾಗೂ ಆರ್ದ್ರತೆಯಿಂದ ದೂರವಿಡಬೇಕು. ಜಿರಳೆ, ಸಿಲ್ವರ್ ಫಿಶ್, ಗೆದ್ದಲು ಹಾಗೂ ಇಲಿಗಳಿಗೆ ಸಿಗದಂತೆ ಎಚ್ಚರ ವಹಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಯಾವ ಮನೆಯಲ್ಲೂ ಇದನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಾಳೆಯೋಲೆಯನ್ನು ಅಮೂಲ್ಯ ಸಂಪತ್ತು ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ, ಒಳಗೆ ಏನಿದೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಏನೋ ಇದೆ ಎಂದು ನಂಬುತ್ತಾರೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಮನೆಗಳಲ್ಲೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಂಡು ಬರುವುದು ದೇವೀ ಮಹಾತ್ಮೆಯ ಓಲೆ. ಇದನ್ನು ದೇವರ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿರಿಸಿ ಪೂಜಿಸುವ ಪದ್ಧತಿಯಿದೆ. ಪೂಜೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನೀರು ಹಾಕಿ ಗಂಧ ಮೆತ್ತುವುದರಿಂದಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಎಲ್ಲ ಮನೆಗಳ ದೇವೀಮಹಾತ್ಮೆಯ ಓಲೆಗಳೂ ಅತ್ಯಂತ ಜೀರ್ಣಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ.

ಇತರ ತಾಳೆಯೋಲೆ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮರದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಬೆತ್ತದ ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಅಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಇಡುತ್ತಾರೆ. ಇವುಗಳು ಬಿಗುವಾದ ಕಟ್ಟ ಸಡಿಲವಾಗಿ, ಧೂಳು ತುಂಬಿ, ಬೂಸುರು ಹಿಡಿದು, ಕೀಟಗಳಿಗೆ ಆಹಾರವಾಗಿ ಜೀರ್ಣಾವಸ್ಥೆಗೆ ಇಳಿಯುತ್ತವೆ.

ತುಳುನಾಡಿನ ತುಳು ಲಿಪಿಯ ತಾಳೆಯೋಲೆಗಳಲ್ಲಿರುವುದು ಬಹುಪಾಲು ವೈದಿಕ ಮಂತ್ರಗಳು. ಇವುಗಳ ಪೈಕಿ ಸಮಗ್ರ ಗೃಹ್ಯಸೂತ್ರದಂತಹ ಬೃಹತ್ ಕೃತಿಗಳೂ ಇವೆ, ಒಂದೊಂದು ಕ್ರಿಯೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿ ಬರೆದಿಟ್ಟ ಓಲೆಗಳೂ ಇವೆ. ಒಂದೇ

ಕಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಪುಣ್ಯಾಹ, ಉಪನಯನ, ವಿವಾಹ ಮುಂತಾಗಿ ಪೌರೋಹಿತ್ಯದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅಗತ್ಯಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ, ಎಡಬದಿಯ ಮಾರ್ಜಿನಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮಂತ್ರ ಎಂದು ಸೂಚಿಸಿ ಬರೆದಿಟ್ಟ, ಪುರೋಹಿತರ ದಿನಬಳಕೆಯ ಗ್ರಂಥಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಇಂತಹ ಗ್ರಂಥಗಳು ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿದ್ದು, ಕೊಂಡೊಯ್ಯಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತಿವೆ. ಇದೇ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ ಪಠನ ಸ್ತೋತ್ರಗಳನ್ನೂ ಬರೆದಿಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸಸ್ವರ ವೇದಮಂತ್ರಗಳಿರುವ ತಾಳೆಯೋಲೆಗಳೂ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ.

ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಗಳು, ತಾಂತ್ರಿಕ ಗ್ರಂಥಗಳು, ಜ್ಯೋತಿಷ ಹಾಗೂ ವೈದ್ಯ ಗ್ರಂಥಗಳು ಸಂಖ್ಯೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಎರಡನೆಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿವೆ. ಕಾಳಿದಾಸ, ಮಾಘ, ಭಾರವಿ ಮುಂತಾದ ಕವಿಗಳ ಕೃತಿಗಳ ಕೃತಿಗಳ ಓಲೆಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತ ವಿದ್ವಾಂಸ ಪರಂರೆಯ ಮನೆತನಗಳಲ್ಲಿ ಈಗಲೂ ಇವೆ. ವೈದ್ಯ ಗ್ರಂಥಗಳ ಪೈಕಿ ಶೇಕಡಾ 50ರಷ್ಟು ತುಳು ಲಿಪಿಯಲ್ಲೂ ಉಳಿದವು ಮಲಯಾಳಂ ಲಿಪಿಯಲ್ಲೂ ಇವೆ. ತುಳುನಾಡಿನ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಹೋದಂತೆ ಮಲಯಾಳ ಲಿಪಿಯ ಗ್ರಂಥಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಗಣನೀಯವಾಗಿ ಇಳಿಯುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು.

ತುಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಲಿಪಿಯ ವೈದ್ಯ ಗ್ರಂಥಗಳೂ ಸಿಗುವುದುಂಟು. ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆ, ಸಂಸ್ಕೃತ ಲಿಪಿಯನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಆಯಾ ಲಿಪಿಯ ಗ್ರಂಥಗಳು ಆಯಾ ಭಾಷೆಯಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಅಪವಾದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ತುಳು ಲಿಪಿ, ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿರುವುದೂ ಉಂಟು.

ವೈದ್ಯ ಗ್ರಂಥಗಳ ಪೈಕಿ ಮೂಲ ಗ್ರಂಥಗಳೂ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳೂ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಜ್ಯೋತಿಷಕ್ಕೂ ಧಾರಾಳ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳಿವೆ. ವೈದ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾಟಿಯೂ ಇದೆ, ಆಯುರ್ವೇದವೂ ಇದೆ. ದಿನಬಳಕೆಗಾಗಿ ಔಷಧಿಯ ಕ್ರಮವನ್ನು ಒಂದರ ನಂತರ ಒಂದರಂತೆ ಬರೆದು ಎಡಬದಿಯಲ್ಲಿ ರೋಗವನ್ನು ಸೂಚಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಜ್ಯೋತಿಷ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವೂ ಮಲಯಾಳ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ಮಲಯಾಳ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತವೆ.

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮ ಓದಿನ ಅಗತ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ತಯಾರಿಸಿದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಟೀಕೆ, ಟಿಪ್ಪಣಿ, ಅರ್ಥವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತವೆ.

ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಗಳ ಪೈಕಿ ಭಾಗವತದದ್ದೇ ಸಿಂಹಪಾಲು. ಮಲಯಾಳದಲ್ಲಿ ರಾಮಾಯಣದ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳು ಹೆಚ್ಚು. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಭಾರತ, ತೊರವೆ ರಾಮಾಯಣ ಹಾಗೂ ವಾಸಿಷ್ಠ ರಾಮಾಯಣಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ತುಳು ಲಿಪಿ, ತುಳು ಭಾಷೆಯ ನಾಲ್ಕಾರು ಪ್ರಾಚೀನ ಮಹಾ ಕಾವ್ಯಗಳ ಜತೆಗೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ, ವಿಧಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನೂ ತುಳು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿಡುತ್ತಿದ್ದರೆನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ದಾಖಲೆಯಾಗಿ ಕೆಲವು ಓಲೆಗಳೂ ಸಿಕ್ಕಿವೆ.

ತುಳು ಲಿಪಿಯ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಓಲೆಯ ಕ್ರಮ ಸಂಖ್ಯೆ ಮತ್ತು ಪದ್ಯ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಬರೆಯಲು ಕನ್ನಡ ಸಂಖ್ಯಾಲಿಪಿಯನ್ನೇ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಬೆರಳೆಣಿಕೆಯ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ತುಳು ಸಂಖ್ಯಾಲಿಪಿ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ಮಲಯಾಳದಲ್ಲಿ ಮಲಯಾಳ ಸಂಖ್ಯೆಗಳ ಬಳಕೆ ಇದೆ.

ಜಾತಕ, ಸರಕಾರಿ ದಾಖಲೆ, ಆರ್ಥಿಕ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಬರೆದಿಡುವುದಕ್ಕೂ ತಾಳೆಯೋಲೆಗಳನ್ನು ಬಳಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ತಾಳೆಯೋಲೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಆದೇಶಗಳೂ ಸರಕಾರದ ಸುತ್ತೋಲೆಗಳೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒತ್ತುಮುದ್ರೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದು, ಹಳೆಯ ಪಟೇಲರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ತೀರ ಇತ್ತೀಚಿನವರೆಗೂ ಜಾತಕಗಳನ್ನು ತಾಳೆಯೋಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದಿಡುವ ಪದ್ಧತಿಯಿತ್ತು.

ಗಂಧದ, ಆನೆಯ ದಂತದ ಹಲಗೆಗಳಿಂದ ಆಧರಿಸಿ ಕಟ್ಟಿದ ತಾಳೆಯೋಲೆಗಳೂ, ರೇಖಾ ಚಿತ್ರ, ವರ್ಣ ಚಿತ್ರಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿದ ತಾಳೆಯೋಲೆಗಳೂ ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ದೊರೆತದ್ದುಂಟು. ನಾಲ್ಕಾರು ಇಂಚಿನಿಂದ ತೊಡಗಿ ನಾಲ್ಕಡಿ ಉದ್ದದವರೆಗಿನ ಓಲೆಗಳೂ ಇವೆ. ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಸ್ಕರಿಸಿದ ಓಲೆಗಳನ್ನೂ ತೀರಾ ಸಂಸ್ಕರಿಸದ ಓಲೆಗಳನ್ನೂ ಬರವಣಿಗೆಗಾಗಿ ಬಳಸಿದ್ದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಮುದ್ರಣ ಬಂದೊಡನೆ ತಾಳೆಯೋಲೆಗಳು ಎಷ್ಟು ಬೇಗ ಮೂಲೆಗುಂಪಾದುವು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ, ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿ ಇಟ್ಟ ಬರೆಯದ ತಾಳೆಯೋಲೆಗಳೂ, ಬರೆದು ಮಸಿಹಾಕದೇ ಬದಿಗಿರಿಸಿದ ತಾಳೆಯೋಲೆಗಳೂ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತವೆ.

****

ಎಟುತ್ತು ಎಂದರೆ ಬರವಣಿಗೆ. ಆರ್ಯ ಎಟುತ್ತು ಎಂದರೆ ಆರ್ಯ ಲಿಪಿ. ಆರ್ಯ ಎಂಬ ಪದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಎಂಬ ಅರ್ಥ ಹೊಂದಿದ್ದು ಭಾಷಿಕವಾಗಿ ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಮುದ್ರಣ ಪೂರ್ವ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅಂದಿನ ಅಗತ್ಯಗಳ ಪೂರೈಕೆಗಾಗಿ ತುಳುನಾಡಿನಾದ್ಯಂತ ವ್ಯಾಪಕ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಲಿಪಿ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಸ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ತುಳು ಭಾಷೆಯ ಬರವಣಿಗೆಗೆ ಬಳಕೆಯಾಯಿತು ಎನ್ನುವುದು ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವ ತಾಳೆಯೋಲೆಗಳ ದತ್ತಾಂಶದಿಂದ ಸಾಬೀತಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ, ಈ ಲಿಪಿಯನ್ನು ತುಳುಲಿಪಿ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಿರುವುದು ತುಳು ಭಾಷೆಯ ಲಿಪಿ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕಲ್ಲ, ತುಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಕ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಲಿಪಿ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಎನ್ನುವ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ತಲುಪುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

ತುಳುವಿನಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಸ್ವರ

ತುಳುವಿನಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ವರ್ಣ '៑' ಕಾರಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ 'ಅ್' ಚಿಹ್ನೆಯನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ತುಳು ನಿಘಂಟಿನಲ್ಲೂ ಇದನ್ನೇ ಬಳಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ವರ್ಣ ಪದದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಬರುವಾಗ ಅಕಾರಕ್ಕೆ ಅರ್ಧಾಕ್ಷರದ ಚಿಹ್ನೆಯನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ಪ್ರಾಚೀನರು ತುಳು ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿ ಬಳಸಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತ ಚಿಹ್ನೆಯನ್ನು ಬಳಸಲು ಕಾರಣ. ಡಾ. ಪದ್ಮನಾಭ ಕೇಕುಣ್ಣಾಯರು 'ಇದು ಸರಿಯೇ?' ಎಂಬ ಆಕ್ಷೇಪವೆತ್ತಿ, ಕನ್ನಡದ ಉ ಕಾರ ಲಿಪಿ ಸಂಕೇತದ ಮುಂದೆ '៑ ' ಈ ಚಿಹ್ನೆಯನ್ನು ನೀಡುವುದು ಹೆಚ್ಚು ಯುಕ್ತವಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಾಗ ನಾವು ಈಗಾಗಲೇ ಬಳಸುತ್ತ ಬಂದ ಲಿಪಿಸಂಕೇತವೊಂದರ ಜತೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಆಲೋಚಿಸುವಂತಾಯಿತು.

ತುಳು ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿ, ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಬರುವಾಗ ಅಕಾರದ ಮುಂದೆ ಅರ್ಧಾಕ್ಷರದ ಚಿಹ್ನೆಯನ್ನು ನೀಡಿ ಈ ವರ್ಣವನ್ನು ಸೂಚಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ [ಅ್]. ಆದರೆ ವ್ಯಂಜನದ ಮುಂದೆ ಬರುವಾಗ ಅಕಾರ ರಹಿತವಾಗಿ, ಕೇವಲ ವ್ಯಂಜನ ವರ್ಣಕ್ಕೇ ಅರ್ಧಾಕ್ಷರದ ಚಿಹ್ನೆಯನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ಇದನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದು ಕ್ರಮ [ತಾನ್ –ತ್+ಆ+ನ್+ಅ್ = ತಾನ್]. ಕಾರಣ ತುಳುವಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವರರಹಿತ ವ್ಯಂಜನವನ್ನು ಈ ಸ್ವರ ವರ್ಣದೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಉಚ್ಚರಿಸುವ ರೂಢಿ ಇದೆ. ಇದು ತುಳುವಿನ ಪದಾಂತದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬಳಕೆಯಾಗುವ ಒಂದು ಧ್ವನಿಮಾ.

ಈ ಉಚ್ಚಾರ ಪದದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಬರುವಾಗ ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಲಿಪಿಸಂಕೇತದ ಅಗತ್ಯ ತಲೆದೋರುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಅ್ಂದ, ಅ್ಂಬೆ –ಇತ್ಯಾದಿ. ಇಂತಹ ಪದಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕೇವಲ ಬೆರಳೆಣಿಕೆಯಷ್ಟು ಮಾತ್ರ. ಇದು ಪದಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಪದಾಂತದಲ್ಲಿ ಹಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ತುಳುವಿನ ಅನನ್ಯತೆಯಾಗಿ ರೂಪುಗೋಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ತುಳುವಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಂಜನಾಂತ ಪದಗಳಿಲ್ಲ, ಪದಗಳು, ಅವು ಸ್ವೀಕೃತವಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಕನ್ನಡದಂತೆಯೇ ಸ್ವರಾಂತವಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತವೆ. ಹಾಗೆ ಸ್ವರಾಂತವಾದ ಪದಗಳಲ್ಲಿ 'ಅ್' ಕಾರಾಂತವಾಗುವವುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಸಾಕಷ್ಟಿದೆ. ಜತೆಗೆ ಸ್ವೀಕೃತ ಪದಗಳೆಲ್ಲ 'ಅ್' ಕಾರಾಂತಗಳಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡುವುದೇ ತುಳುವಿನ ರೂಢಿ. ಅಂದರೆ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸ್ವರ ಕನ್ನಡದಂತೆ ಉಕಾರವೋ ಅಕಾರವೋ ಆಗದೆ [ಕಾಲೇಜ್ > ಕಾಲೇಜು/ಕಾಲೇಜ ಮುಂತಾಗಿ] 'ಅ್' ಕಾರಾಂತವಾಗುವುದು. ಇಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸುವಿಕೆಯ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಅಕಾರದ ಮುಂದೆ '್' ಚಿಹ್ನೆಯನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಪದಾಂತದಲ್ಲಿ ಅಕಾರ ಸಹಿತ ಉಚ್ಚಾರವಾಗುವ ಬದಲು ಹಿಂದಿನ ವ್ಯಂಜನದ ಮೇಲೆ ನೇರವಾಗಿ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಇದರ ಉಚ್ಚಾರದ ಸ್ಥಾನ ಉಕಾರದಂತೆ ಮಧ್ಯ ಉನ್ನತವೇ ಹೊರತು ಅಕಾರದಂತೆ ಪಶ್ಚ ನಿಮ್ನ ಅಲ್ಲ. ಆದರೆ ಉಕಾರದಂತೆ ಗೋಳವೂ ಅಲ್ಲ. ಅಕಾರದಂತೆ ವಿವೃತವೂ ಅಲ್ಲ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪದದ ಆರಂಭದ ಮತ್ತು ಕೊನೆಯ ಅಕಾರಗಳು ವಿವೃತವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಪದಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸಂವೃತ ಬರುವುದು ರೂಢಿ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಭಾಷಾವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಈ ಉಚ್ಚಾರವನ್ನು ಉಕಾರದೊಂದಿಗೆ [U ವಿನ ಅಡಿಗೆ ಒಂದು ಚುಕ್ಕಿ ಹಾಕಿ] ಸೂಚಿಸುವುದು ರೂಢಿ.

ವಿಶಿಷ್ಟ ವರ್ಣವೊಂದಕ್ಕೆ ಲಿಪಿ ಸಂಕೇತವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವಾಗ ಉಚ್ಚಾರದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಮುಖ್ಯ ಆಧಾರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸುವುದು ಹೆಚ್ಚು ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗಾಗಲೇ ಪ್ರಚಲಿತವಿರುವ 'ಅ್' ಲಿಪಿರೂಪವನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು 'ಉ್' ಎಂಬ ಲಿಪಿರೂಪವನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸುವುದೇ ಸರಿ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಅರ್ಧಸ್ವರ ಉಕಾರದ ಭಾಗವೇ ಹೊರತು ಅಕಾರದ್ದಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಉದಾ; ಉ್ಂಬೆ [ಈತ] ಉ್ಂದ [ಇಕೋ]ಕಾಡ್ [ಕಾಡು] ಕಾಲೇಜ್ [ಕಾಲೇಜು] ಪೆನ್ನ್ [ಪೆನ್ನು]

ಪಳಂತುಳುವಿನ ಸ್ಟ್ ಎಂಬ ಧ್ವನಿಮಾ

'ಸ್ಟ್' ಎಂದು ಸಂಕೇತಿಸಲಾದ, ತುಳುವಿಗೇ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ವರ್ತ್ಸ್ಯ ಧ್ವನಿಮಾ ಎಲ್ಲ ತುಳು

ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲೂ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಬಳಕೆಯಾಗಿದೆ.

ವೆಂಕಟರಾಜ ಪುಣಿಂಚತ್ತಾಯರು ಭಾಗವತೊದ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯಲ್ಲಿ 'ಈ ಧ್ವನಿಮಾವು ತಮಿಳು ಮಲಯಾಳಂಗಳಲ್ಲಿ ಈಗಲೂ ಪ್ರಚಲಿತವಿದೆ. ಅದೇ ದ್ರಾವಿಡ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ತುಳುವಿನಲ್ಲೂ ಅದು ಇರುವುದು ಅಸಹಜವೇನಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಮಲಯಾಳಂನಲ್ಲಿ 'ററ' ಎಂಬ ಸಂಕೇತದಿಂದ ಗುರುತಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಎರಡು ಶಕಟರೇಫಗಳ ಜೋಡಣೆಯೆಂದು ಆಕಾರದಿಂದಲೇ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ.'[17] ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಮಲಯಾಳಂನ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿ 'ററ' ಎರಡು ಶಕಟರೇಫಗಳಂತೆ ಕಂಡರೂ ಉಚ್ಚಾರದಲ್ಲಿ ತಕಾರ ಅಥವಾ ಟಕಾರವನ್ನು ವರ್ತ್ಸ್ಯ *Alveotar* ಸ್ಥಾನದಿಂದ ಉಚ್ಚರಿಸಿದರೆ ಸಿಗುವ ಉಚ್ಚಾರವೇ ಇದೆ. ಇದು ಸಹಜ ದ್ವಿತ್ವಾಕ್ಷರವಾಗಿದ್ದು ಹಿಂದಿನ ಅಕ್ಷರಕ್ಕೆ ಎರಡು ಮಾತ್ರೆಗಳ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ.

ತುಳುವಿನ 'ಸ್ಟ' ಯಾವುದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ಹ್ರಸ್ವಕ್ಕೆ ಎರಡು ಮಾತ್ರೆಗಳ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮಲಯಾಳಂನಲ್ಲಿ 'ററ' ನಿಂದ ಆರಂಭವಾಗುವ ಶಬ್ದಗಳಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ತುಳುವಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಟ ನಿಂದ ಆರಂಭವಾಗುವ ಧಾರಾಳ ಶಬ್ದಗಳಿವೆ. ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರಗಳಿಂದ ಅಥವಾ ಸಜಾತೀಯ ವ್ಯಂಜನಗುಚ್ಛದಿಂದ ಶಬ್ದಗಳು ಆರಂಭವಾಗುವ ರೂಢಿ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಲಯಾಳಂನ 'ററ' ದ್ವಿತ್ವವಾಗಿದ್ದರೂ ತುಳುವಿನ 'ಸ್ಟ' ದ್ವಿತ್ವವಾಗಿರುವ ಸಂಭವವಿಲ್ಲ.

ಹಳೆಯ ತುಳುವಿನ ಶಬ್ದಾದಿಯ 'ಸ್ಟ' ಹೊಸ ತುಳುವಿನಲ್ಲಿ ಅ, ಉ್, ಇ –ಗಳಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆ ಹೊಂದಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ– ಸ್ಟಬೆರ್ > ಉ್ಂಬೆರ್, ಸ್ಟೀಕುಳು > ಈಕುಳು, ಸ್ಟಾರ್ > ಆರ್

ಶಬ್ದ ಮಧ್ಯ ಹಾಗೂ ಶಬ್ದಾಂತ್ಯದ 'ಸ್ಟ' ಧ್ವನಿಮಾ ತ್ ಅಥವಾ ದ್ ಆಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆ ಹೊಂದಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ– ಆಸ್ಟೆರ್ > ಆತೆರ್, ಬೂಳ್‌ಸ್ಟ > ಬೂರ್‌ತ್/ದ್, ಕಟ್ಟ್‌ಸ್ಟ > ಕಟ್ಟ್‌ತ್/ದ್

ಶಬ್ದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲೂ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ 'ಇ' ಕಾರದ ಉಚ್ಚಾರ ಬರುವು ದುಂಟು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ– ಆಸ್ಟೆಕ್ > ಅಯಿಕ್ಕ್, ಆಸ್ಟೆಟ್‌ತ್ತೆ > ಆಯಿಡ್‌ತ್ತೆ

ಸ್ಟ ವಿನ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗುವ ತ್, ದ್ ಗಳಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿನ ವರ್ತ್ಸ್ಯೋಚ್ಚಾರಣೆ ಇದೆ.[18]

ತುಳು ಗದ್ಯಕಾವ್ಯ 'ದೇವೀ ಮಹಾತ್ಮೆ' ಯಲ್ಲಿ 'ಸ್ಟ'ನ ಬದಲು 'ಸ್ದ' ಬಳಕೆಯಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ದೇವಿಮಹಾತ್ಮೆ 'ಸ್ಟ' ಗೆ 'ದ' ವಿನ ಸ್ಥಾನದ ಉಚ್ಚಾರವಿತ್ತೆನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಹೇಳುತ್ತದೆ. ಭಾಷಾ ಪ್ರಯೋಗದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಂಪಾದಕರು ದೇವೀ ಮಹಾತ್ಮೆ ಭಾಗವತೊಕ್ಕಿಂತ ಪ್ರಾಚೀನವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೂ 'ಸ್ದ' ವಿನ ಪ್ರಯೋಗ ದೇವಿಮಹಾತ್ಮೆಯೇ ಅರ್ವಾಚೀನವಿರಬೇಕೆಂಬ ಸಂಶಯು ಮೂಡಿಸುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಭಾಗವತೊದ 'ಸ್ಟ' ದೇವೀಮಹಾತ್ಮೆಯ ಕಾಲಕ್ಕೆ 'ಸ್ದ'

ಆಗಿ, ಬರಬರುತ್ತ 'ದ್/ತ್' ಆಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಂಡಿರಬಹುದು ಎನ್ನುವ ಊಹೆಗೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. 'ಸ್ದ' ನಿಂದ ಆರಂಭವಾಗುವ ಶಬ್ದ 'ಸ್ದ' ಲೋಪವಾಗಿಯೂ ಪ್ರಯೋಗವಾದ ಎರಡು ಉದಾಹರಣೆಗಳು ದೇವೀ ಮಹಾತ್ಮೆಯಲ್ಲೇ ಸಿಗುತ್ತವೆ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ- ಸ್ದಳ್ಳಂಚಿತ್ತಿ > ಉಳ್ಳಂಚಿತ್ತಿ, ಸ್ದಳೆತರ್ಪಿ > ಉಳೆತರ್ಪಿ

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ, ಪ್ರಾಚೀನ ತುಳುವಿನ ಸ್ಟ/ಸ್ದ ಗಳು 'ಸ್' ದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಿಂತು 'ದ್' ಅಥವಾ 'ತ್' ವನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸಿದಾಗ ದೊರೆಯುವ ವರ್ತ್ಸ್ಯೋಚ್ಚಾರ ಹೊಂದಿದ್ದುವೆನ್ನುವುದು ನಿಸ್ಸಂಶಯ. ಆಧುನಿಕ ತುಳುವಿನಲ್ಲಿ ಶಬ್ದಾರಂಭದ 'ಸ್ಟ' ಲೋಪವಾಗಿದೆ. ಶಬ್ದಮಧ್ಯ ಮತ್ತು ಶಬ್ದಾಂತ್ಯದ 'ಸ್ಟ' ದ್ ಅಥವಾ ತ್ ಆಗಿ ಬದಲಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಾಚೀನ ತುಳು ಕಾವ್ಯಗಳ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಸ್ಕಾರದಡಿಗೆ ಟಕಾರದ ಒತ್ತುನೀಡಿ ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ. . ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಲಿಪಿ ಸಂಕೇತವಿಲ್ಲ. ಇದು ತುಳುವಿಗಾಗಿಯೇ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದ ಲಿಪಿಯಾಗಿದ್ದರೆ 'ಉ್' ಮತ್ತು 'ಸ್ಟ' ಗಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಲಿಪಿಸಂಕೇತ ಇರಬೇಕಿತ್ತು ಎನ್ನುವ ಸಂಶಯ ಕೊನೆಗೂ ಕಾಡುತ್ತದೆ.

ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಮೂಲಕ ಸಂತುಲಿತಗೊಳಿಸಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿದ ತುಳು ಅಕ್ಷರ ಮಾಲೆಯ ಲಿಪಿಸಂಕೇತಗಳು

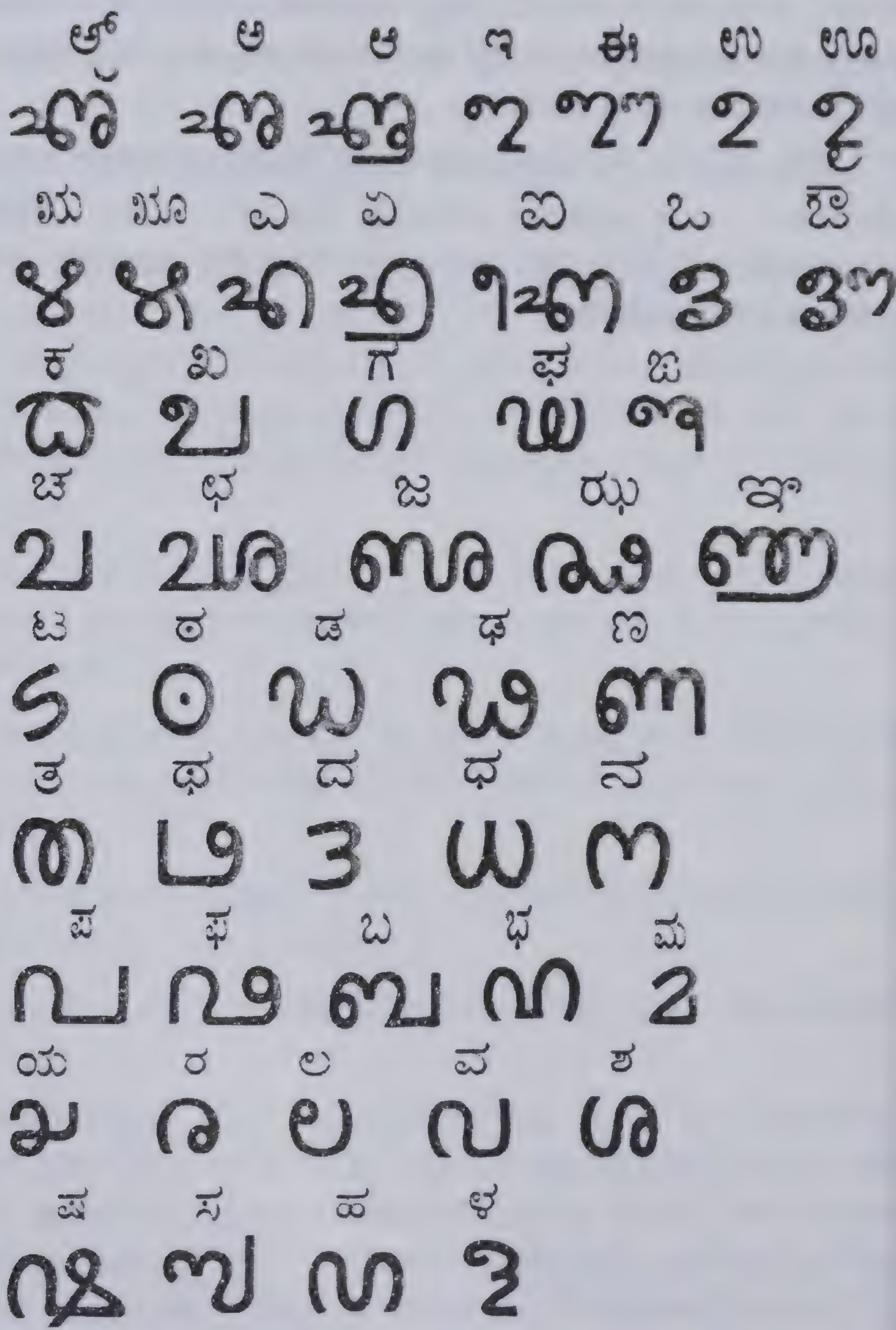

ಕಾಗುಣಿತಗಳು

ಕಾ ಕಿ ಕೀ ಕು ಕೂ ಕೃ ಕೆ ಕೈ

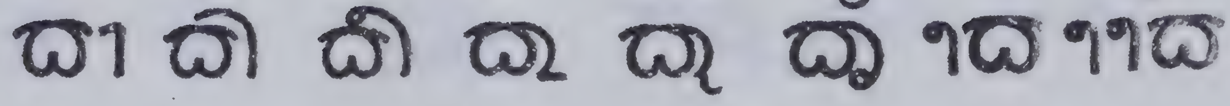

ಕೊ ಕೌ ಕಂ

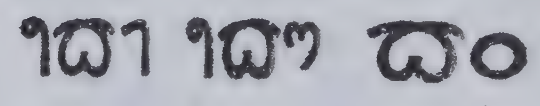

ಒತ್ತಕ್ಷರಗಳು

ರ್ಕ ಣು ಣೂ ಸ್ಯ ಳು ನ್ತ ದ್ಧ ನ್ಕ

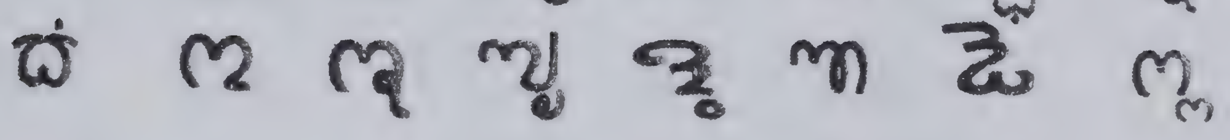

ಜ್ಯ ಲ್ಪ ಲ್ಲ ಕ್ಕ ಟು ಟೂ ಟ್ಟ ಡು

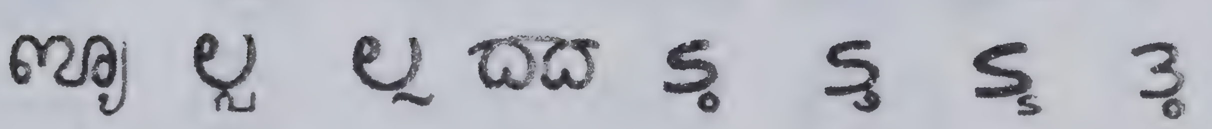

ಡು ನೇ ರ್ಧ ನ್ ಣ್ಣ ಸ್ಟ್ ಸ್ಥ ಸ್ತೃ

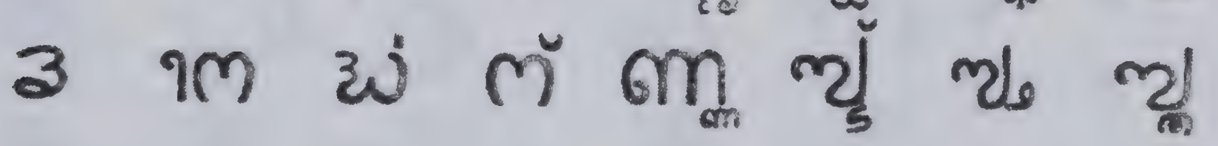

ಕ್ನ ತ್ರ ತು ಕ್ ಕ್ಟ ಚ್ಛ ಡ್ಢ

ತ್ಸ ಶ್ಚ ಸ್ಮ ಸ್ವ್ಯ

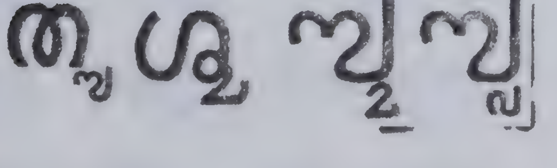

ಈ ಒ ಔ ಕು ಕೂ ಭ ಟ

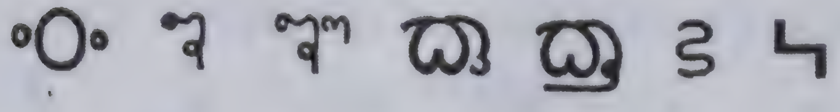

ಸಂತೆ ಸಂತೆ

ಸಂಖ್ಯಾ ಲಿಪಿ

1 2 3 4 5

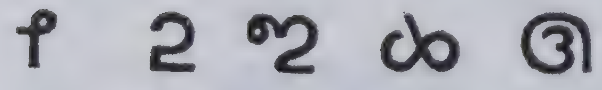

6 7 8 9 10 100

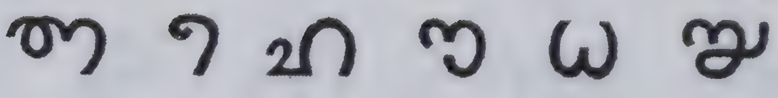

ಸಂಖ್ಯಾ ಲಿಪಿಗಳು

ಸಂ	ಸಂಸ್ಕೃತ	ಗ್ರಂಥ	ತಮಿಳು	ತೆಲುಗು	ಮಲಯಾಳ	ತುಳು	ಕನ್ನಡ
1	१	௧	௧	౧	൧	൧	೧
2	२	௨	௨	౨	൨	൨	೨
3	३	௩	௩	౩	൩	൩	೩
4	४	௪	௪	౪	൪	൪	೪
5	५	௫	௫	౫	൫	൫	೫
6	६	௬	௬	౬	൬	൬	೬
7	७	௭	௭	౭	൭	൭	೭
8	८	௮	௮	౮	൮	൮	೮
9	९	௯	௯	౯	൯	൯	೯
10	१०	௰	௰	౧౦	൰	൰	೧೦
100	१००	௱	௱	౧౦౦	൱	൱	೧೦೦

ಬರ್ನೆಲ್ ನೀಡಿದ ತುಳು ಮಲಯಾಳಂ ಲಿಪಿರೂಪಗಳ ಮಾದರಿ

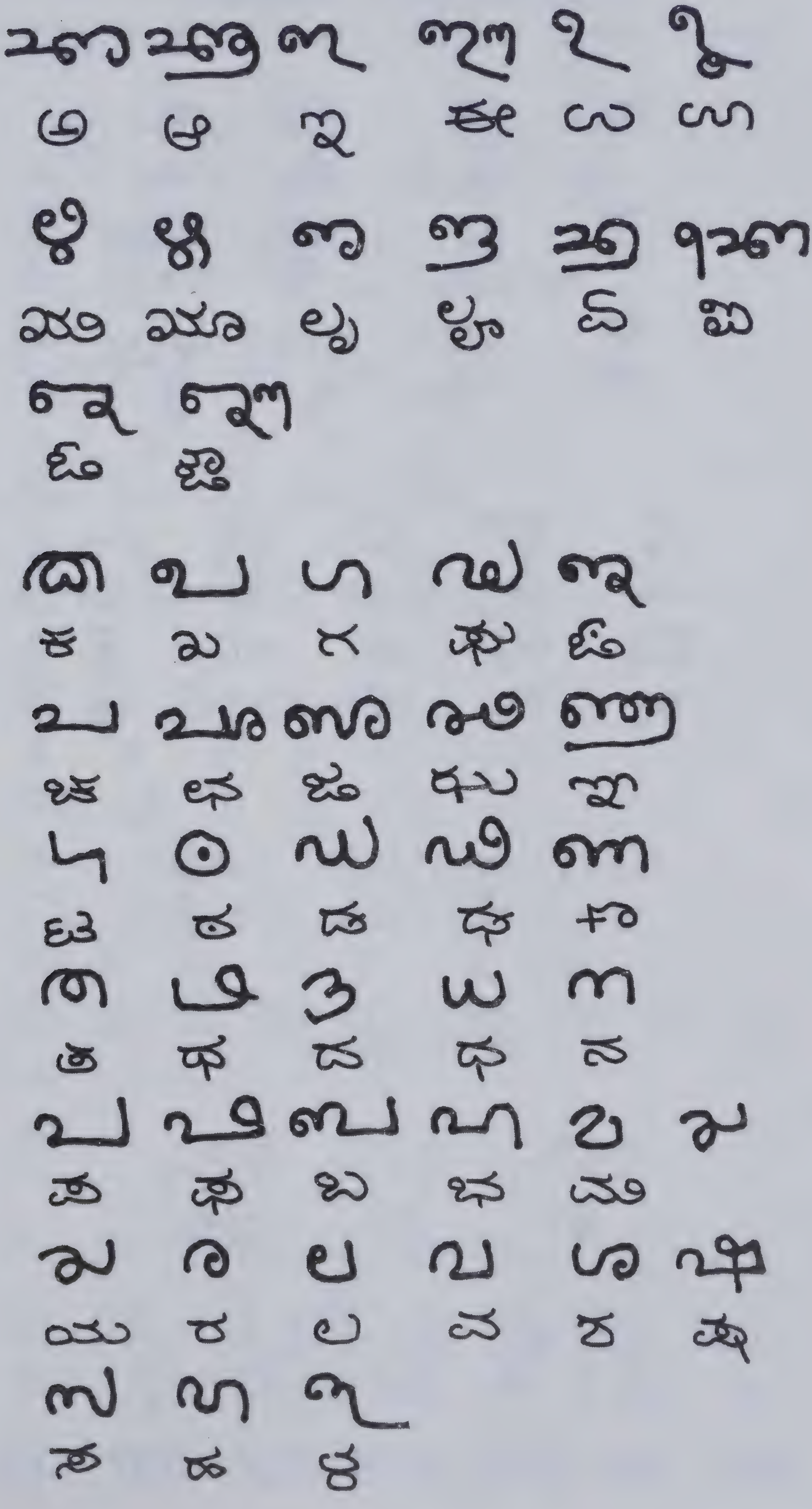

ಬರ್ನೆಲ್ ನೀಡಿದ ಒತ್ತಕ್ಷರಗಳು ಮತ್ತು ಲಿಪಿಭೇದಗಳು
ಇವು ತಾಳೆಯೋಲೆ ಮತ್ತು ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ

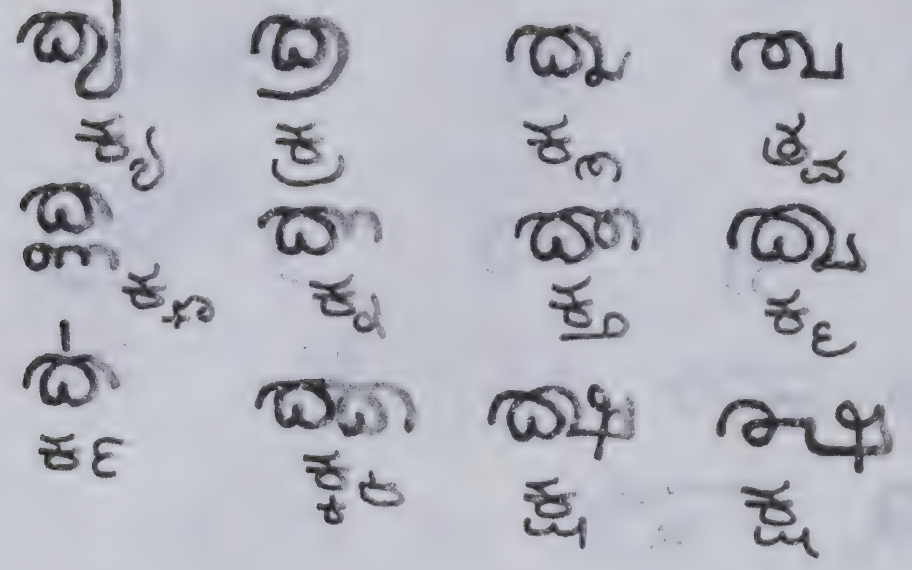

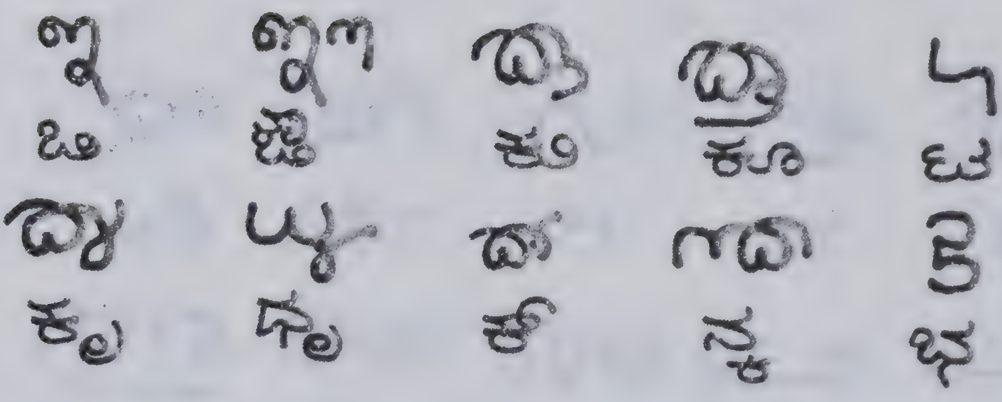

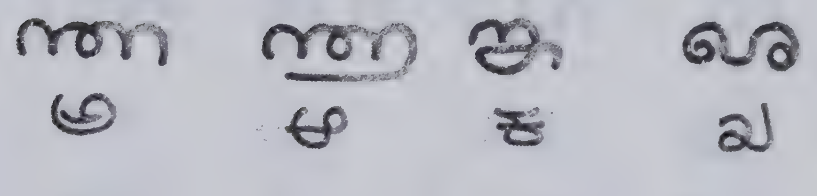

ಇತರ ಲಿಪಿ ಭೇದಗಳು

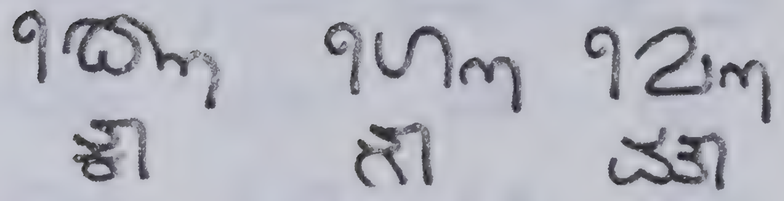

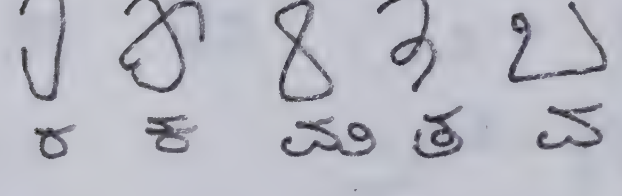

ಪ್ರವೀಣ್ ರಾಜ್ ಎಸ್. ರಾವ್ ಮತ್ತು ಬಳಗದವರು ತಯಾರಿಸಿದ ತಂತ್ರಾಂಶ
'ತೌಳವ' ದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾದ ಲಿಪಿರೂಪಗಳು.
ಪರಿಷ್ಕಾರ ಸಲಹೆ : ಡಾ. ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ ಬೆಳ್ಳೂರು, ಡಾ. ಎಸ್.ಆರ್. ವಿಘ್ನರಾಜ್

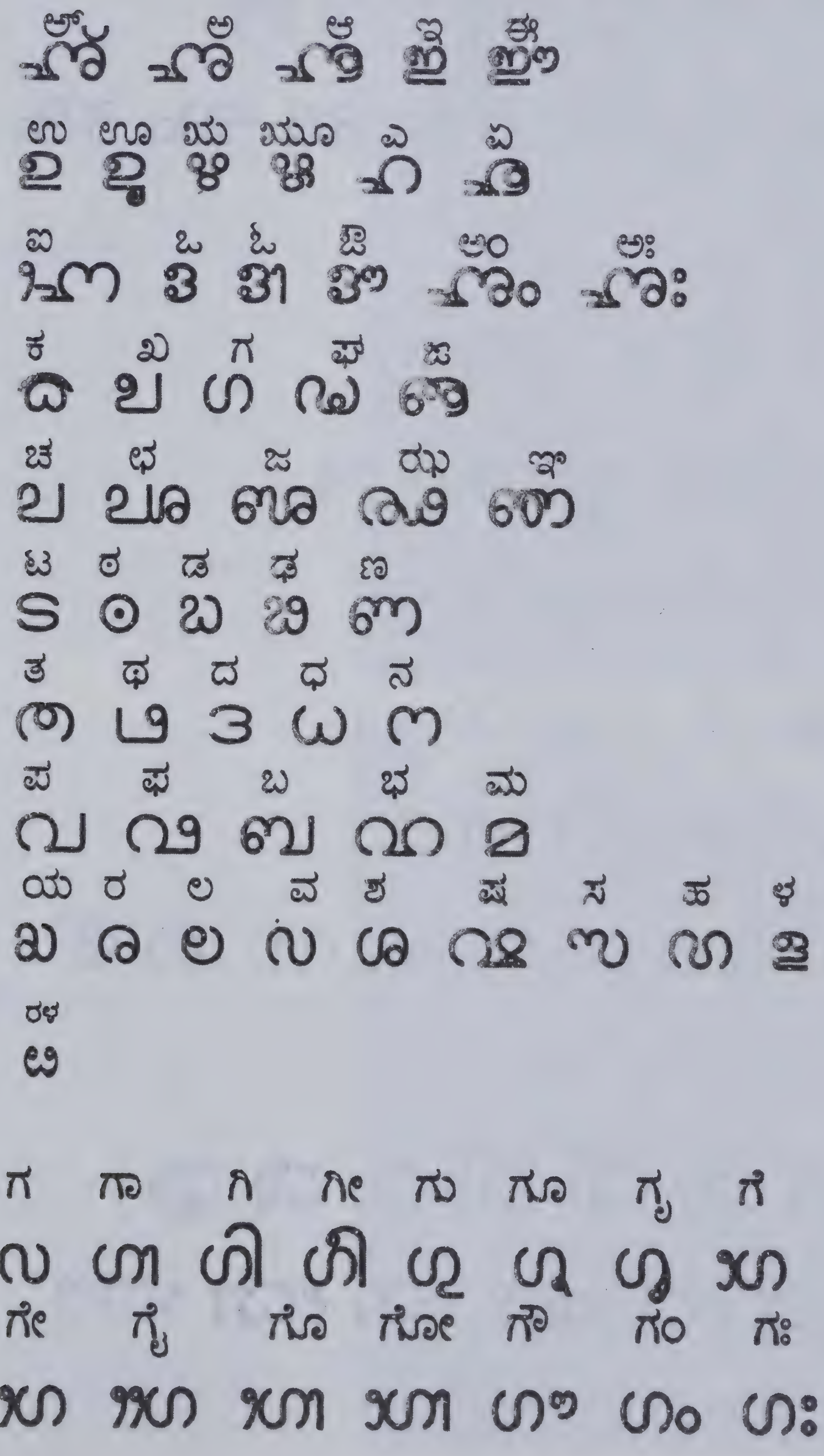

ಕೆ.ಪಿ. ರಾವ್ ತಯಾರಿಸಿದ ತಂತ್ರಾಂಶದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾದ ಲಿಪಿರೂಪಗಳು
ಪರಿಷ್ಕಾರ ಸಲಹೆ : ಡಾ. ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ ಬೆಳ್ಳೂರು

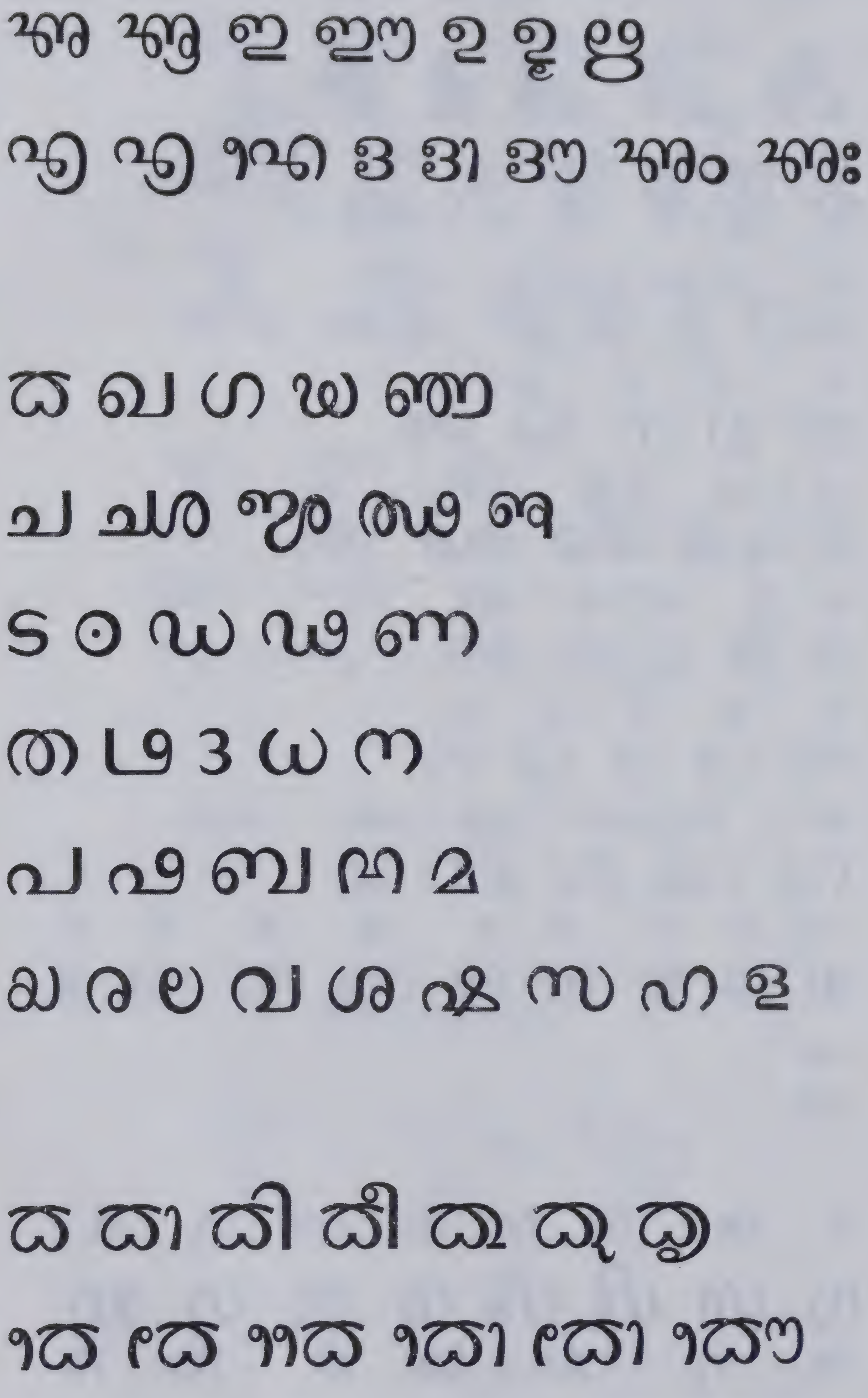

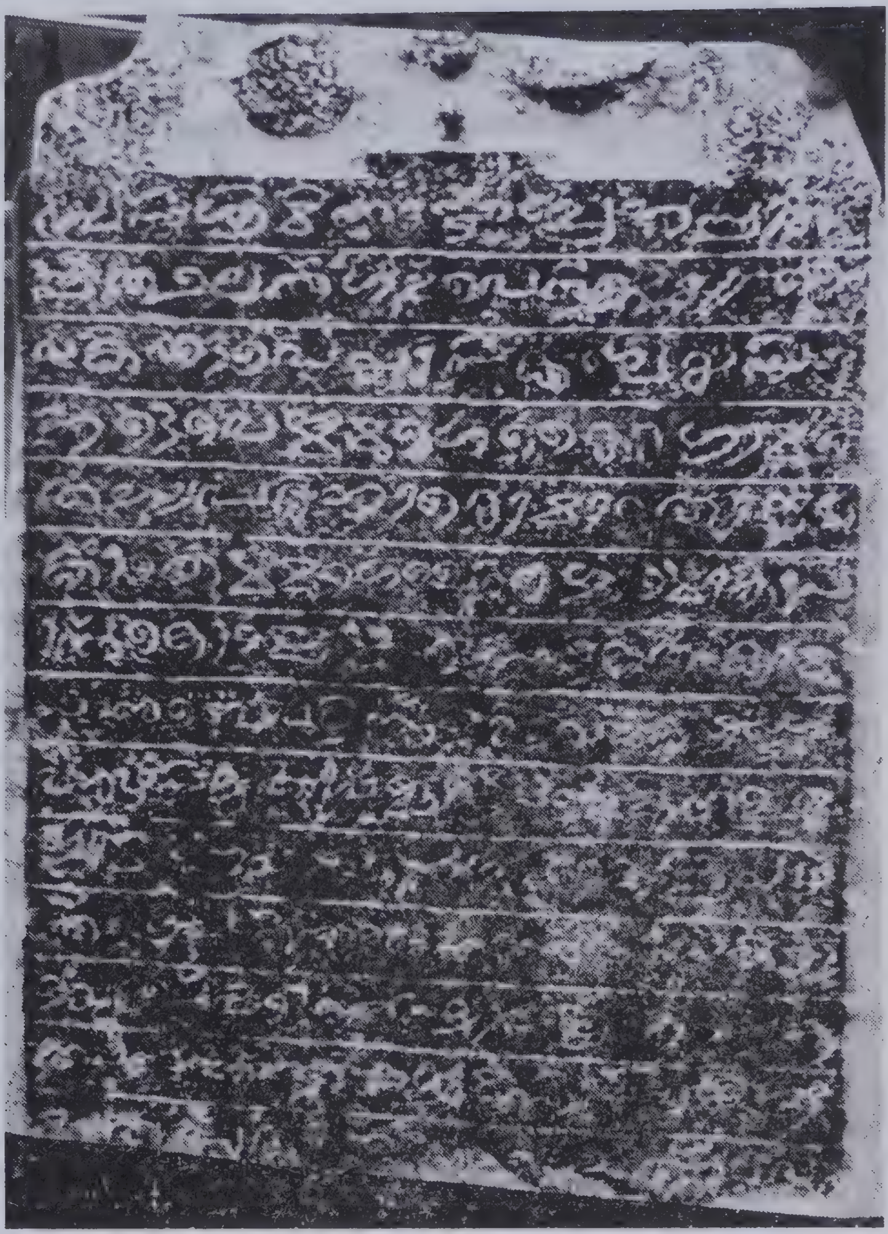

ಅನಂತಪುರ ಶಾಸನ
Estempage
ಪ್ರಾಚ್ಯ ಸಂಚಯ ಸಂಶೋಧನ
ಕೇಂದ್ರ

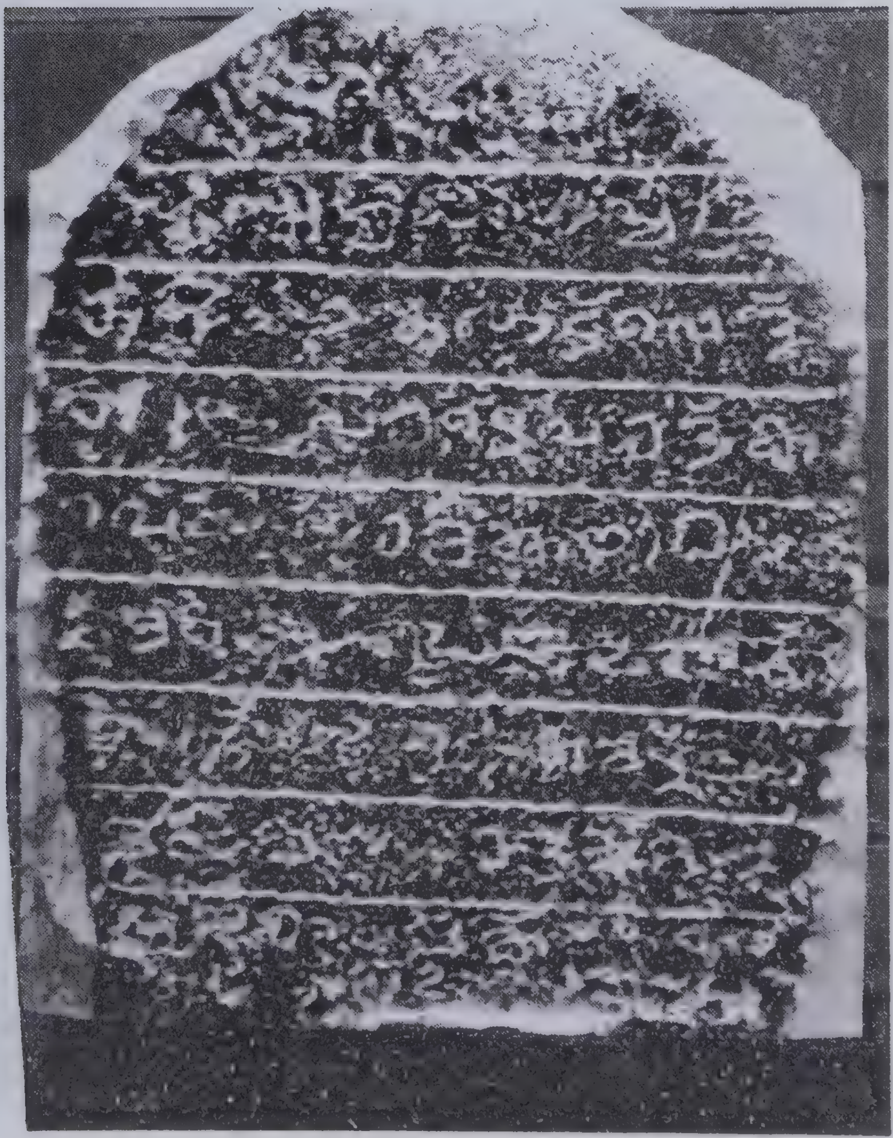

ಗೋಸಾಡ ಶಾಸನ
Estempage
ಪ್ರಾಚ್ಯ ಸಂಚಯ ಸಂಶೋಧನ
ಕೇಂದ್ರ

ಕಿದೂರು ಶಾಸನ
Estempage
ಪ್ರಾಚ್ಯ ಸಂಚಯ ಸಂಶೋಧನ ಕೇಂದ್ರ

ಮಾಮೇಶ್ವರ ಶಾಸನ
Estempage
ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ ಬೆಳ್ಳೂರು

ಕುಲಶೇಖರ ಶಾಸನ
Estempage
ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ ಬೆಳ್ಳೂರು

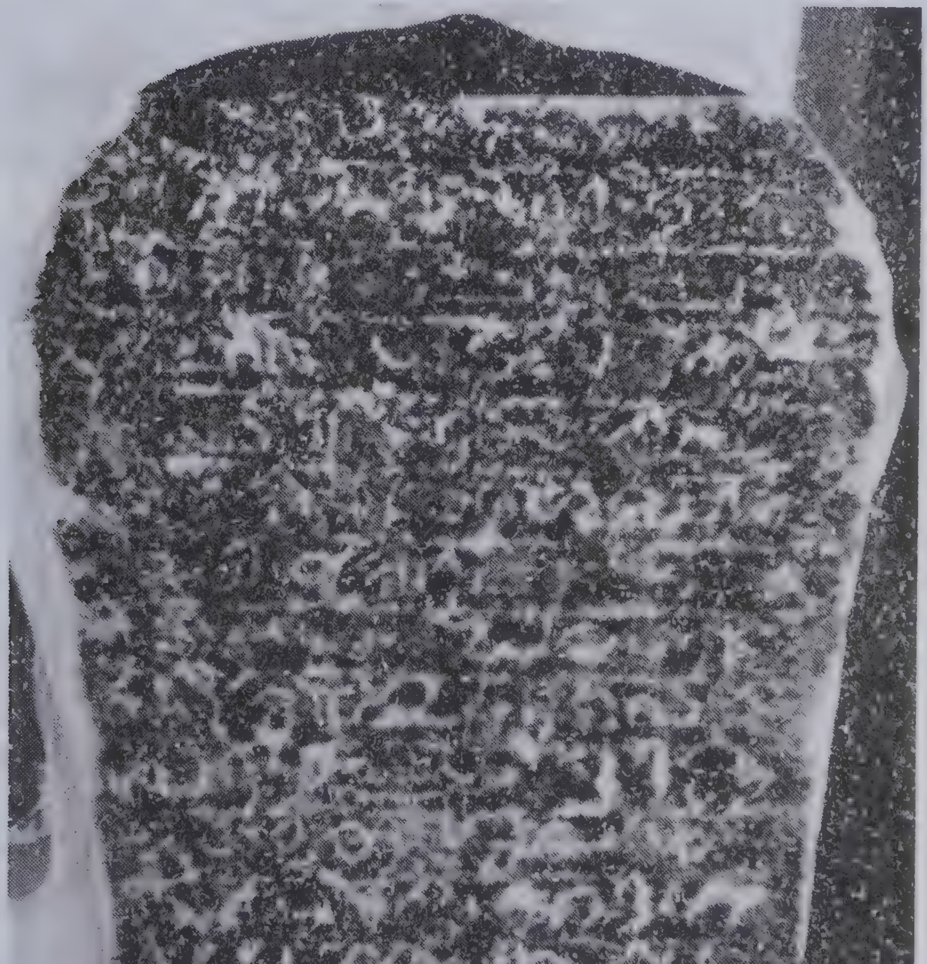

ಬಜಕೂಡ್ಲು ಶಾಸನ
Estempage
ಎಸ್. ಎ. ಕೃಷ್ಣಯ್ಯ
ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ ಬೆಳ್ಳೂರು

ಕೆಳಕುಳಿ ಶಾಸನ

ಛಾಯಾಪ್ರತಿ : ಎಸ್.ಎ. ಕೃಷ್ಣಯ್ಯ,
ಪ್ರಾಚ್ಯ ಸಂಚಯ ಸಂಶೋಧನ
ಕೇಂದ್ರ, ಉಡುಪಿ.

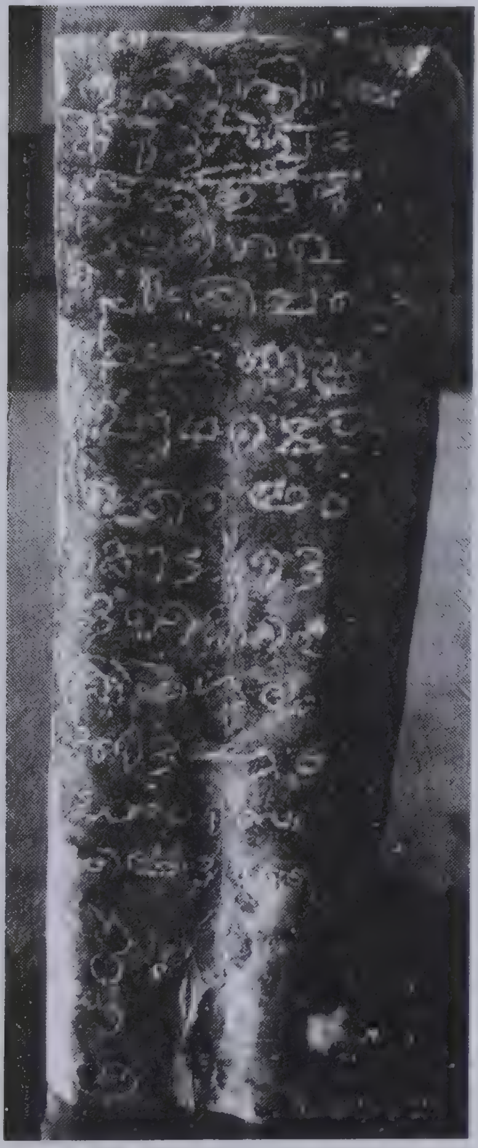

ಕೋಟ ಶಾಸನ

ಛಾಯಾಪ್ರತಿ : ಎಸ್.ಎ. ಕೃಷ್ಣಯ್ಯ,
ಪ್ರಾಚ್ಯ ಸಂಚಯ ಸಂಶೋಧನ
ಕೇಂದ್ರ, ಉಡುಪಿ.

ಕೊಳನಕೋಡು ಶಾಸನ

ಛಾಯಾಪ್ರತಿ : ಎಸ್.ಎ. ಕೃಷ್ಣಯ್ಯ,
ಪ್ರಾಚ್ಯ ಸಂಚಯ ಸಂಶೋಧನ
ಕೇಂದ್ರ, ಉಡುಪಿ.

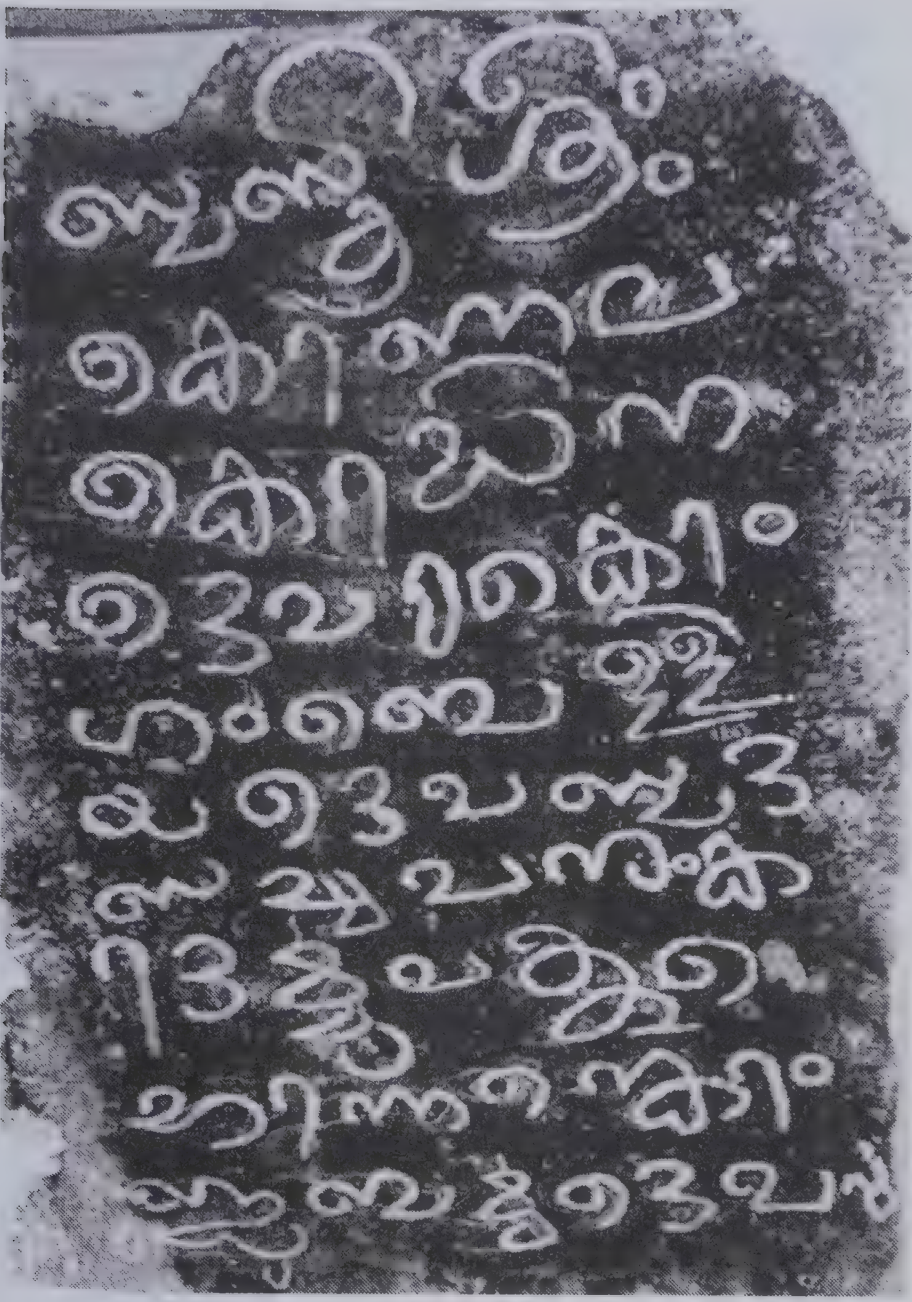

ಕೋಟ ಶಾಸನ

ಛಾಯಾಪ್ರತಿ : ಎಸ್.ಎ. ಕೃಷ್ಣಯ್ಯ,
ಪ್ರಾಚ್ಯ ಸಂಚಯ ಸಂಶೋಧನ
ಕೇಂದ್ರ, ಉಡುಪಿ.

ಶಿರಿಯಾ ಶಾಸನ

ಪರಕ್ಕಿಲ ಶಾಸನ

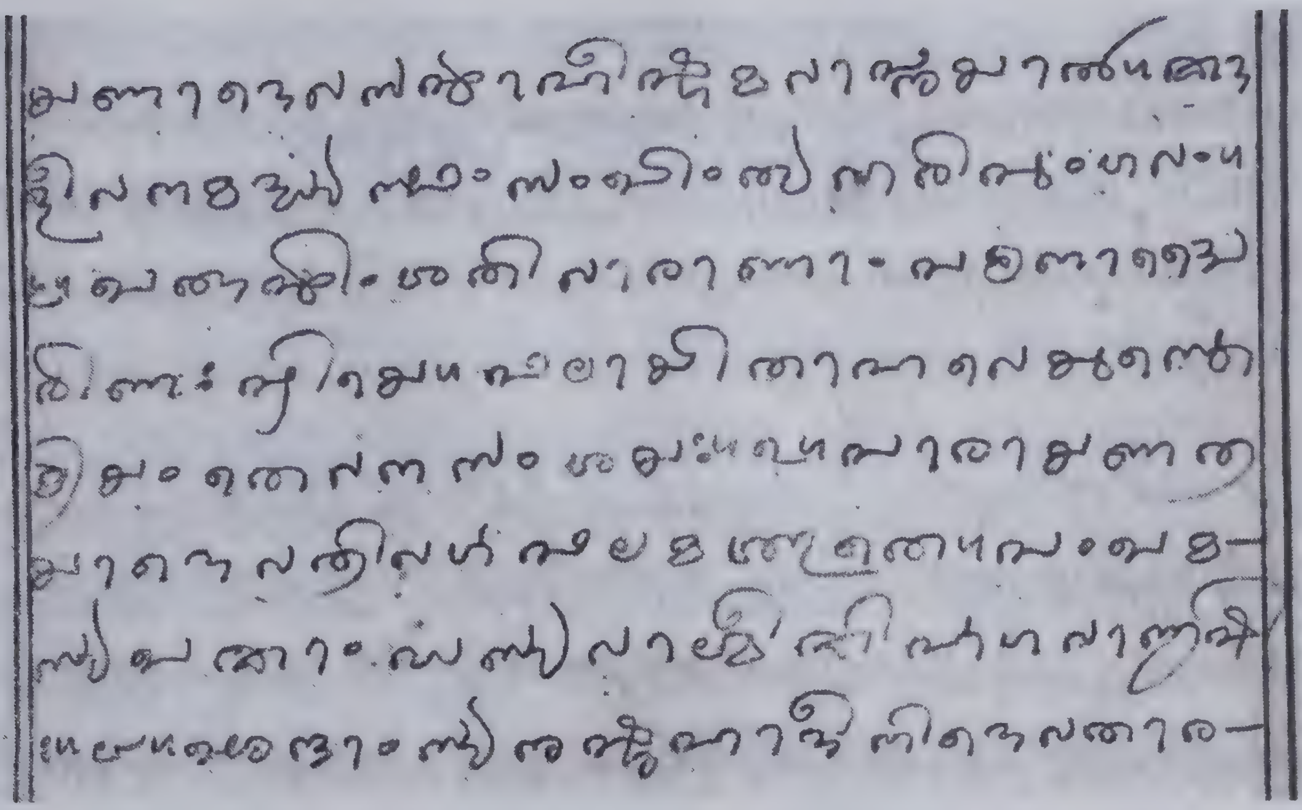

1902ರಲ್ಲಿ ಮುಂಬಯಿ ಪ್ರೆಸ್‌ನಿಂದ ಲಿತೋಗ್ರಾಫ್‌ನಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಣವಾದ ಸಪ್ತಶತೀ.
ಕೃಪೆ : ಪ್ರಾಚ್ಯ ಸಂಚಯ ಸಂಶೋಧನ ಕೇಂದ್ರ

Tulu-P-1A-side

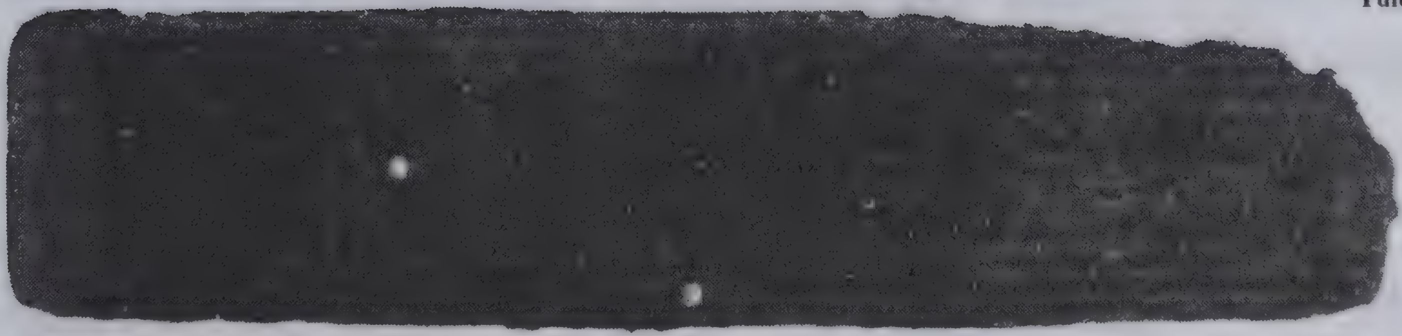

Tulu-P-2A-side

ತಾಳೆಯೋಲೆಯಲ್ಲಿ ತುಳುಲಿಪಿ

ಅನುಬಂಧ 1

ತುಳು ಲಿಪಿ : ಕೆಲವು ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

1. ಯಾವುದೇ ಭಾಷೆಗೆ ಅದರದ್ದೇ ಆದ ಲಿಪಿ ಇರಬೇಕೆಂದಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ಭಾಷೆ ಲಿಪಿಯೊಂದಿಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಸಂಬಂಧ ಕೇವಲ 'ಧ್ವನಿಗೆ ತಕ್ಕ ಲಿಪಿ ಸಂಕೇತ' ಎನ್ನುವಷ್ಟಕ್ಕೇ ಸೀಮಿತವಾಗಿದೆ. ಇಂಗ್ಲೀಷ್, ಹಿಂದಿ ಮುಂತಾದ ಪ್ರಮುಖ ಭಾಷೆಗಳಿಗೇ ಸ್ವತಂತ್ರ ಲಿಪಿ ಇಲ್ಲ. ಕರಾವಳಿಯ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಸಂಸ್ಕೃತ ಗ್ರಂಥಗಳು ತುಳು ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿವೆಯೇ ಹೊರತು ದೇವನಾಗರಿಯಲ್ಲಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ಈ ಲಿಪಿಸಂಪ್ರದಾಯ ಕೇವಲ ತುಳುವಿನದ್ದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಇದನ್ನು ತುಳುವಿಗಾಗಿ ಪುನಃ ಬಳಕೆಗೆ ತರುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹಟಕಟ್ಟಿ ಹೊರಟ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ತುಳು ಬೆಳೆಯಲಾರದು. ತುಳುವಿಗೆ ಲಿಪಿಯಿತ್ತು, ಅದಕ್ಕೆ ತಿಗಳಾರಿ ಎಂಬ ಹೆಸರೂ ಇತ್ತು. ಅದು ಈಗಿನ ಮಲೆಯಾಳ ಲಿಪಿಗಿಂತ ಮೊದಲೇ ತುಳುವಿಗೆ ಅಳವಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು ಎಂಬ ಸತ್ಯ ಈಗ ಸಾಬೀತಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಆ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಉಳಿಸಬೇಕೇ ಹೊರತು ತುಳುವಿಗೆ ತುಳು ಲಿಪಿಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ಅಳವಡಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನದ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ.

2. ತುಳುವಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಲಿಪಿ ಈಗಾಗಲೇ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದೆ. ಸಾವಿರಾರು ತುಳು ಗ್ರಂಥಗಳು ಕನ್ನಡ ಲಿಪಿಯಲ್ಲೇ ಮುದ್ರಣಗೊಂಡಿವೆ. ತುಳುವರಿಗೆಲ್ಲ ಕನ್ನಡ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಲಿಪಿ ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ಸಂಕೇತಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾತ್ರ. ಈಗ ನಾವು ಇದ್ದ ಲಿಪಿ ಸಂಕೇತಗಳನ್ನೇ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವ, ಸರಳಗೊಳಿಸುವ ತರಾತುರಿಯಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನು ತುಳುವಿಗೆ ಲಿಪಿಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸುವುದೆಂದರೆ ನಾವು ಮತ್ತೆ ಹತ್ತೈವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚನೆ, ಸಂಶೋಧನೆಗಳ ಮೂಲಕ ತುಳುವನ್ನು ಸಮರೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಸಮೃದ್ಧಗೊಳಿಸಿ ಇತರ ಭಾಷೆಗಳ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಅನಿವಾರ್ಯತೆಯ ಮಧ್ಯೆ ಲಿಪಿ ಕಲಿಯುವ ಸಂಕೀರ್ಣ ತೊಡಕನ್ನು ಕಾಲಿಗೆ ಗಂಟು ಹಾಕಿ ಪರದಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಪರಿಚಿತ ಲಿಪಿಯನ್ನು ಕಲಿತು, ರೂಢಿಸಿ, ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿ ಬಳಕೆಗೆ ತರುವುದೆಂದರೆ ಅದು ಒಂದು ತಲೆಮಾರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಹೋಗುವ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ಸದ್ಯ ಒಂದು ಜನಸಮೂಹದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಲಿಪಿಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಆ ಜನ ಸಮೂಹಕ್ಕೆ ಉದ್ದೇಶಿತ ಭಾಷೆಯ ಪರಿಚಯವಿದ್ದರೆ ಸರಿ. ಒಂದು ಲಿಪಿಯನ್ನು ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಬಳಸಬೇಕೆನ್ನುವ ಈ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಯುಗದ ಯುನಿಕೋಡ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ತುಳು ಲಿಪಿಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ಬಳಕೆಗೆ ತರುವ ಹಟ ತುಳುವಿನ ಭಾಷಿಕ, ಸಾಹಿತ್ಯಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ತೊಡಕಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಬಹುದು.

3. ಎಲ್ಲ ಲಿಪಿಗಳೂ ಹಲವಾರು ಅವಸ್ಥಾಂತರಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಈಗಿನ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿವೆ. 19ನೇ ಶತಮಾನದ ಉತ್ತರಾರ್ಧ ಹಾಗೂ 20ನೇ ಶತಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಾದ ಪರಿಷ್ಕಾರಗಳು ಅಷ್ಟಿಷ್ಟಲ್ಲ. ಬರವಣಿಗೆಯ ರೂಪ ಕಲ್ಲಚ್ಚಿಗೆ ಬಂದಾಗ, ಮುದ್ರಣದ ಮೊಳೆಗಳಿಗೆ ಬಂದಾಗ, ಗಣಕೀಕರಣಗೊಳ್ಳುವಾಗ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿನ್ಯಾಸದ ಲಿಪಿರೂಪಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುವಾಗ ಸಾಕಷ್ಟು ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ತುಳು ಲಿಪಿ ಕಲ್ಲಚ್ಚಿಗಾಗಲೀ ಮುದ್ರಣಕ್ಕಾಗಲೀ ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಅದು ಪರಿಷ್ಕಾರವಾಗಿ ಸಿದ್ಧಗೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಯಾವ ಘಟ್ಟವನ್ನೂ ಪ್ರವೇಶಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ. ನಾವು ಈವತ್ತು ನಡೆಸುವ ಒಂದೊಂದು ಪರಿಷ್ಕಾರವೂ ಅದನ್ನು ಮಲಯಾಳದ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನದ ಅಂತಿಮ ಹಂತ ನಮಗೆ ಮಲಯಾಳ ಲಿಪಿಯೇ ಸಾಕು ಎಂಬಲ್ಲಿಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ತಲುಪಿಸಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ತುಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲಿಪಿ ಇತ್ತು, ಅದು ತುಳುವಿನ ಬರವಣಿಗೆಗೂ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಮತ್ತು ಅದೇ ಮೂಲದಿಂದ ಈವತ್ತಿನ ಮಲಯಾಳಂ ಲಿಪಿ ವಿಕಾಸವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ತುಳುನಾಡಿಗೆ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಸಂಗತಿ. ಲಿಪಿ ಇದೆ ಎಂಬ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಆಸಕ್ತರಿಗಾಗಿ ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್ ಕೂಡ ಇರಲಿ ಎನ್ನುವ ಯೋಚನೆಗೆ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಸಾಕ್ಷರತಾ ಸಮಿತಿ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ರೂಪ ನೀಡಿದ್ದೊಂದು ಸಾಹಸದ, ಸವಾಲಿನ ಕೆಲಸ. ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತುತ ಲಿಪಿಯನ್ನು ಒಮ್ಮೆಲೇ ಪರಿಷ್ಕರಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಆಕಾರ ನೀಡಿ ಸೌಂದರ್ಯ ತುಂಬುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಯಿತು. ಲಿಪಿಸಂಕೇತಗಳನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಉರುಟುಗೊಳಿಸಿ ಅಳತೆಯನ್ನು ಸರಿಹೊಂದಿಸಲಾಯಿತು. ಕನ್ನಡ, ಮಲಯಾಳಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇರುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಮುಗಿಸುವ ಅಡಚಣೆ ಎದುರಾಯಿತು. ಆದರೂ ಒಂದಷ್ಟು ಕೆಲಸಗಳು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ನಡೆದು ಹೋದುವು. ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲದ ಸಂಕೇತಗಳನ್ನು ಕೈಬಿಡುವುದು, ಅಗತ್ಯವಿರುವ, ಆದರೆ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಲಿಪಿರೂಪಗಳನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದು ಮುಂತಾಗಿ ಪರಿಷ್ಕಾರಗಳನ್ನು ದಿಢೀರನೆ ರೂಪಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಸ್ವರಗಳ ಒತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಏಕರೂಪತೆಯನ್ನು ತರಲಾಯಿತು. ಎಕಾರ ಒಕಾರಗಳಿಗೆ ದೀರ್ಘ ರೂಪವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲಾಯಿತು. ಈ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳೂ ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ನಡೆದು ಕೆ.ಪಿ. ರಾವ್ ಕೀ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಲಿಪಿಸಂಕೇತಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಲಾಯಿತು.[15] ಮುಂದೆ ಸ್ವತಃ ಕೆ.ಪಿ. ರಾವ್ 'ಪದ' ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್ ಮೂಲಕ, ತುಸು ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿದ ಲಿಪಿರೂಪಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಗಣಕೀಕರಣಗೊಳಿಸಿದರು.[16] ಇವೆಲ್ಲ ಪ್ರಯೋಗಗಳೇ ಹೊರತು ತುಳುವಿಗೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ಅವಯವಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸುವ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಲಿಪಿ ಕಲಿಸುವ ಕಾರ್ಯಾಗಾರಗಳೂ ಅಷ್ಟೆ, ಇದರಿಂದ ತುಳು ಭಾಷೆಗೆ ಯಾವ ಉಪಕಾರವೂ ಇಲ್ಲ. ಲಿಪಿ ಪರಿಷ್ಕರಣೆ ಎನ್ನುವುದು ತುಳುವಿನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಒಂದು ಕುತೂಹಲ ಮಾತ್ರ. ಲಿಪಿಯನ್ನು ಗಣಕೀಕರುಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೂ ಒಂದಷ್ಟು ಮಂದಿ ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದದ್ದಿದೆ, ಕೈಬರಹ ಮಾದರಿಗಳೇ

ಗಣಕೀಕರಣಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದ್ದಿದೆ. ಇಂತಹ ಗೊಂದಲಗಳಿಗೆ ಕಾರಣಗಳೂ ಇಲ್ಲದಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡವೇ ಮುಂತಾದ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿಧಾನಗತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಲಿಪಿ ಪರಿಷ್ಕಾರದ ಕೆಲಸ ತುಳುವಿನಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆಲೇ ನಡೆದಾಗ ತಾಳೆಯೋಲೆಗಳಲ್ಲಿನ ಲಿಪಿರೂಪಗಳನ್ನು ಕಂಡವರು ಬೆಚ್ಚಿಬೀಳುವುದು ಸಹಜವೇ. ಲಿಪಿ ತನ್ನ ಮಾಧ್ಯಮಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಬದಲಾಗುವ ಚಲನಶೀಲ ಸಂಗತಿಯೇ ಹೊರತು ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದೇಹಾಗೆ ಉಳಿಯುವ ಜಡ ವಸ್ತುವಲ್ಲ. ಈವತ್ತಿನ ಕನ್ನಡ ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್ ಫಾಂಟ್‌ಗಳನ್ನು ಅಚ್ಚಿನ ಮೊಳೆ, ಕಲ್ಲಚ್ಚು, ತಾಳೆಯೋಲೆ ಹಸ್ತಪ್ರತಿ ಹಾಗೂ ಶಾಸಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಬದಲಾವಣೆಯ ಸ್ವರೂಪ ಮನದಟ್ಟಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೆಲ್ಲ ಸಹಜ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಅಷ್ಟೆ.

4. ಈ ಲಿಪಿ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಅಕಾಡೆಮಿಕ್ ಆಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಬಲ್ಲ ಒಂದಷ್ಟು ಮಂದಿ ಕಲಿಯಲೇಬೇಕು. ಅದು ಓದಿಗಾಗಿಯೇ ಹೊರತು ಬರವಣಿಗೆಗಾಗಿ ಅಲ್ಲ. ಸಾವಿರಗಟ್ಟಲೆ ತಾಳೆಯೋಲೆ ಗ್ರಂಥಗಳು ಈ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಅಪೂರ್ವವೂ ಅಮೂಲ್ಯವೂ ಆದ ಮಾಹಿತಿಗಳಿವೆ. ಅವನ್ನು ಓದಿ ಲಿಪ್ಯಂತರಗೊಳಿಸುವುದು ಇಂದಿನ ಅಗತ್ಯ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಕಲಿಯಬೇಕಾದ್ದು ತಾಳೆಯೋಲೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಅಥವಾ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿರುವ ಲಿಪಿರೂಪಗಳನ್ನೇ ಹೊರತು ಪರಿಷ್ಕಾರಗೊಂಡ ತುಳು ಫಾಂಟನ್ನಲ್ಲ.

ಅನುಬಂಧ 2
ತುಳು ಶಾಸನ ಪಾಠಗಳು

1. ಗೋಸಾಡ ಶಾಸನ

ಕಾಸರಗೋಡು ತಾಲೂಕು ಕುಂಬಡಾಜೆ ಗ್ರಾಮದ ಗೋಸಾಡ ಶ್ರೀ ಮಹಿಷಮರ್ದಿನೀ ದೇವಾಲಯದ ಹಿಂಬದಿಯಲ್ಲಿರುವ ಶಿಲಾಶಾಸನ. ಓದು : ಡಾ. ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ ಬೆಳ್ಳೂರು, ಛಾಯಾಪ್ರತಿ ಪ್ರಾಚ್ಯ ಸಂಚಯ ಸಂಶೋಧನ ಕೇಂದ್ರ, ಉಡುಪಿ.

ಸ್ವಸ್ತಿ ಶ್ರೀ ಕುಂಬಚ್ಚ ಪ
ದ್ಧತಿನ್ತಂಗಟ್ ವೆಂನ್ದಿ
ಕಾರ್ಯೊ. ವೀರ ದೇವೆರನ್ದ ಕ
ವೆಸಿಂಹರ ಮಿತ್ತನಾಧಿಕಟ್
ಮದಟ್ * ನಾಡ್‌ನ್ತ * * *
ಕಟ್ಟ್‌ತ್ ಸೂಕ್ಷಿತಂದಟ್‌ಲ
ದೇವಿಕುಣ್ಡರದ ಮ*ಣ
ಖು * ರಭ * * ಪ್ಪುಕ್ * * * *
[ಕೊನೆಯ ಸಾಲು ಸಂಪೂರ್ಣ ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ]

2. ಅನಂತಪುರ ಶಾಸನ

ಕಾಸರಗೋಡಿನ ಕುಂಬಳೆ ಸಮೀಪದ ಅನಂತಪು ದೇವಾಲಯದ ಹೊರ ಆವರಣದಲ್ಲಿರುವ ಗಣಪತಿ ಗುಡಿಯಬದಿಯಲ್ಲಿರುವ ಶಿಲಾಫಲಕ. ಮೊದಲ ಓದು ಡಾ. ಕೆ.ವಿ. ರಮೇಶ್ ಮರು ಓದು : ಡಾ. ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ ಬೆಳ್ಳೂರು, ಛಾಯಾಪ್ರತಿ ಪ್ರಾಚ್ಯ ಸಂಚಯ ಸಂಶೋಧನ ಕೇಂದ್ರ, ಉಡುಪಿ.

ಸ್ವಸ್ತಿ ಶ್ರೀ ಮೀನನ್ಸ್ ಬೃಹಸ್ಪತಿ
ಪ್ಪಿ ತಲೆ ತಿಂಗಳ್ ವೆಂದಿ ಕಾರ್ಯ
ವೈಕಿಂದೇವೆಯಾಸ್ತ್ರಿ[ಯಿ]ಕು ಜಯಸಿಂಹ
ದೇವೆಖು ಮುಗರ್ಶ್ಯರ ಗ್ರಾಮಕ್
ತಡ್ಯ ಪರಿಹಾರೊ ಮಾಂತನ್‌ಲ
ಕಾತೆಖು. ಮುಗೆರ್ಶ್ಯರ ಗ್ರಾಮೊ ಕಾತ್
ಸೂಕೊಣ್ಣೈಖು. ಆ[ಅ]ಣ್ಣೇ[ಬೆ,ಜೆ]ವ್‌ಲಾಸ್ನ[ಸ್ತ್] ಒರಿಯೆಅನ್ದನ್ನ
ಅರಸ್ ಕರ್ತಾವ್ ಒಪ್ಪ ಸಂಕೇತ. ಆ

ಗ್ರಾಮಣ್ಪ್ ಪತ್ತಿನ ಗ್ರಾಮಂಕೆಂಚಲಾತ್
ತಗೆಪಸ್ತಿನಾಯೆ ಏರ್‌ಡ ಆಸ್‌ತಿನಾ
ಯೆಗ್ರಾಮಂಕ್ ಪಿದೆಯಿ. ಗ್ರಾ
ಮನ್ತ [ಸೂ]ರ್ಯ **ಸ[ಸ್,ಸ್ಪ]ಹ[ಮ]ಡ್‌ತ್ತ್ ಕಾಪು

3. ಕಿದೂರು ಶಾಸನದ ಪಾಠ

ಕಾಸರಗೋಡಿನ ಕುಂಬಳೆ ಸಮೀಪದ ಕಿದೂರು ದೇವಾಲಯದ ಹಿಂಬದಿಯ ಗದ್ದೆಯ ಬದುವಿನಲ್ಲಿರುವ ಶಿಲಾ ಫಲಕ. ಓದು : ಡಾ. ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ ಬೆಳ್ಳೂರು, ಛಾಯಾಪ್ರತಿ ಪ್ರಾಚ್ಯ ಸಂಚಯ ಸಂಶೋಧನ ಕೇಂದ್ರ, ಉಡುಪಿ.

ಸ್ವಸ್ತಿಶ್ರೀ ಮ
ದನದೇವೆಯರಟ್ಟ
ಕಬೆಸಿಂಗೆರು
ಒಮ್ಬೃನ್ನೂತ್ತಿರಡ್ಡೆಡ್
ಸ್‌ಜ್‌ತ್ತಿನ ಸಜ್ಕೇತ
ಕಿದೆಯೂರ ದೇವೆರೆಕ್
ಪಸ್ಸನ್ತಳೆ ಯಿಜ್ಜತ್
ಕೇಂಡಿಕ್‌ವಟ ಬೆಟ್ಟ್‌ತ್
ತಹರಿಪ್‌ಟ ಎಳಖುತ್
ಕೊಣ್ಯರ ಪಟ್ಟದ್ದೈವೆ
ರೆಕರ ಅರಸ್‌ಕರ ಐ
ಪತ್ತೊನ್ಜೆನೆ ಪ
ನುಕಾಪುಯೆಂಕಾ ಕೂಡ
ನ್ತಿನಾರಯಟ ಮಕ್‌ಪಿ
ಸಸಪ್ಥಪರಿನ[ಣ]ಹಂ

4. ಕುಲಶೇಖರ ಶಾಸನ

*ಮಂಗಳೂರು ಕುಲಶೇಖರ ಶ್ರೀ ವೀರನಾರಾಯಣ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಗರ್ಭಗುಡಿಯ ಬಲಬದಿಯಲ್ಲಿರುವ ಶಿಲಾ ಫಲಕ. ತುಳು ಲಿಪಿ ತುಳು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿರುವ ದಾನ ಶಾಸನ. ಕಾಲ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಶಾಸನವನ್ನು ಹಾಕಿಸಿದ ತಿಂಗಳು ಮೇಷಮಾಸ. ಧರ್ಮಸೇನ ***** ಬಲವನ್ನ್ಯರಸನ ಉಲ್ಲೇಖವಿದೆ. 'ದೇವಾಲಯೊ ವೆಸ್ದ್' ಎಂಬ ವಾಕ್ಯ ಇರುವುದರಿಂದ ಉಲ್ಲೇಖಿತ ಅರಸ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಎನ್ನುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟ. ಆತ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ದೇವರ*

ನೈವೇದ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಹನ್ನೆರಡು ಮುಡಿ ಬತ್ತವನ್ನೂ ಸ್ವರ್ಣವನ್ನೂ ದಾನ ನೀಡಿದಿದ್ದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖಿತವಾಗಿದೆ.
ಓದು ಮತ್ತು ಛಾಯಾಪ್ರತಿ : ಡಾ. ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ ಬೆಳ್ಳೂರು.

ಧನುಪ್ಪರ(?)ಳ ಮೇಷಮಾಸೊನ್ಟ್ ಆ
ಲಯೊವೆನ್ದ್ ಧರ್ಮಸೇನ *****
ಜಯವನ್ದ್ಯರಸೆರು ಪತ್ತಿಜ *****
ಎನ್ತಪ್ಪನುರವನ್ಟ್ ಮುಡ್ ಬಾರ್ನ್ದ್ ವರಿ
ಸೊಕ್ ಪದಿರಾಡ್ ಪದಿರಾಡ್ ಆತಿಞ್ಚ ***
ನ್ತಾ ದೇವಾನ್ತುಳ್ಳ ಪಾದಮೂಲಕೊಪ್ಪಾತ್ ***
ಗ್ ಸ್ವರ್ಣೊಮುಂ ಕಾತ್ ರೆಕ್ಷಿಪ್ಪುಣ ***
ನ್ತಳೆ ದೇವೆರ್ ********

5. ಮಾಮೇಶ್ವರ ಶಾಸನ
ವಿಟ್ಲ ಮಂಗಲ ಪದವಿನ ಸಮೀಪವಿರುವ ಮಾಮೇಶ್ವರದ ಉಮಾಮಹೇಶ್ವರರ ದೇವಾಲಯದ ಹಿಂಬದಿಯ ಪಾಳಿಯಲ್ಲಿರುವ ಶಿಲಾಶಾಸನ. ಓದು ಮತ್ತು ಛಾಯಾಪ್ರತಿ: ಡಾ. ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ ಬೆಳ್ಳೂರು.
ಓದು ಮತ್ತು ಛಾಯಾಪ್ರತಿ : ಡಾ. ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ ಬೆಳ್ಳೂರು.

ಸ್ವಸ್ತಿ ಶ್ರೀ ಕುಂಭಚ್ಚಾಗಮಿತ
ನನ್ತಿ ಭೂಮಿಜ್ಜನ್ತ ದೇವೆಯುಂದೊ
ಪ್ಪ ದಿನನ್ತ ವೆಷಮನ್ತ
ನ್ವರಣ್ಟ್ ವೈಕಿಂದೇವೆಯು ಆಲಯ
ದೇವರಾ ತಿಣೆ ಬೆನ್ನಡೆ
ಯಾವಳಿರ್ವೆಯು ಸಭೆಯಾ ಪಾ
ದಮೂಲಂಕ್ ಸಂದ್ ಬಡಚದಿನಪಹರಿ
ತ್ ಕಾವ ಉಮಾಮಹೇಶ್ವರಣ್ಟ್
ಸರ್ವ ಪರಿಹಾರೊ ವೆಂದ್
ಕದನ್ದಲುಳೆತ್ತ್ಣ್ಣಾದ್ಯಂ ಬೆಂ
ಬ್ಟ ಆಪತ್ತ್ ವ್ಣ್ಣಾಡ್ನಟ
ತ್ತಹರಿಪಟ ಪತ್ತಾರ ಬನ್ಧಿ
ತ್ ಕಳೆವಟಾ ವರುವಶೊಣ್ಟ್

ಬಂಕಿಂದೇವನ ಉಲ್ಲೇಖವಿದೆ. ವೈಕಿಂದೇವ ಎಂದರೆ ಅಳುಪ ಅರಸನಾದ ಬಂಕಿದೇವನೇ ಇರಬೇಕು. ಈತ ಉಮಾಮಹೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯವನ್ನೂ 'ದೇವರ ಜಗಲಿ'ಯನ್ನೂ ನಿರ್ಮಿಸಿ, ಬಡಚನನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ದತ್ತಿ ಕೊಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಈ ಶಾಸನ ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತದೆ. 'ಕುಂಭಚ್ಚಾಗಮಿತ' ಎನ್ನುವುದು ಏನೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಇದೇ ಉಲ್ಲೇಖ ಕಾಸಗೋಡಿನ ಗೋಸಾಡ ಶಾಸನದದಲ್ಲೂ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ 'ಕುಂಬಚ್ಚ ಪದ್ಧತಿ' ಎಂದು ಹೇಳಲಾದ ಪ್ರಯೋಗ ಹಿಂದೆ ಈ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದ ಕುಂಬಚ್ಚ ಎಂಬ ಅರಸನ ಕಟ್ಟಳೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು. ವೈಕಿಂದೇವ ಎನ್ನುವುದು ಬಂಕಿದೇವ ಎನ್ನುವುದರ ತುಳು ರೂಪ ಇರಬಹುದು. ಕುಂಬಳೆಯ ಅನಂತಪುರ ಶಾಸನದಲ್ಲೂ ವೈಕಿಂದೇವನ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಇದೆ. ಅನಂತಪುರ ಶಾಸನವೂ ಮಾಮೇಶ್ವರ ಶಾಸನವೂ ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವುದು ಒಬ್ಬನೇ ವೈಕಿಂದೇವನನ್ನು. ಅಳುಪ ಅರಸರಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು 'ಬಂಕಿದೇವ' ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಅರಸರಿದ್ದರು. ಮೊದಲನೆಯ ಬಂಕಿದೇವ ಪಾಂಡ್ಯರಿಂದ ತುಳುನಾಡಿನ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಪುನಃ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡವನು. ಈತನ ಕಾಲ ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಶತಮಾನದ ಮೊದಲ ಭಾಗ. ಎರಡನೆಯ ಬಂಕಿದೇವ ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಶತಮಾನದ ಮೊದಲ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಆಳಿದವನು. ಪ್ರಸ್ತುತ ಶಾಸನ ಯಾರ ಕಾಲದ್ದೆನ್ನುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಿಲ್ಲ.

ವಿಷಮವಾದ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸಂದ ಗೆಲುವಿಗಾಗಿ ಉಮಾಮಹೇಶ್ವರನಿಗೆ ಆಲಯವನ್ನೂ ದೇವರ ತಿಣೆಯನ್ನೂ ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದು ಶಾಸನದ ವಿಷಯ. ಬಡಚನನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿದ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವೂ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿತವಾಗಿದೆ. ಇವೆರಡನ್ನೂ ಜತೆಗಿಟ್ಟು ನೋಡುವಾಗ, ಬಡಚನೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧ ನಡೆದಿರಬೇಕೆನ್ನುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಬಡಚ ಅಥವಾ ಬಡಜ ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ದಲಿತ ಅರಸ.

6. ಕೊಳನಕೋಡು ಶಾಸನ

ಕುಂದಾಪುರ ತಾಲೂಕು ಕಂದಾವರದ ಕೊಳನಕೋಡಿನಲ್ಲಿ ದೊರೆತ ತುಳು ಲಿಪಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಶಿಲಾಶಾಸನ. ಓದು : ಡಾ. ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ ಬೆಳ್ಳೂರು, ಛಾಯಾಪ್ರತಿ : ಪ್ರಾಚ್ಯ ಸಂಚಯ ಸಂಶೋಧನ ಕೇಂದ್ರ, ಉಡುಪಿ.

ಸ್ವಸ್ತಿ ಶ್ರೀಃ
ಕೊಣಲ
ಕೋಡಿನ
ದೇವರ ಕೊಂ
ಗಂ ಬೆಳ್ಳಿಯ
ದೇವಸ್ವದ
ಸಮ್ಯ [ರ್ವ] ವನು
ಕಾದ ಮೂವತ್ತು

ಹೊನ್ನಂನ್ಕೊಂಡ
ಬರ್ಮ್ಮದೇವನ್

7. ಉಬ್ರಂಗಳ ತಾಮ್ರ ಶಾಸನ
ಓದು : ಡಾ. ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ ಬೆಳ್ಳೂರು

ಸ್ವಸ್ತಿ ಶ್ರೀ ವಿಜಯಾಭ್ಯುದಯ ಶಾಲಿವಾಹನ
ಶಕನ್ಪ್ ಪದಿಮೂಜಿ ನೂತ ಪತ್ ಸನ್ಧಿ ವಿಭವ ಸಂವ
ತ್ಸರನ್ತ ಮೇಷ ಯಿಣ್‌ಮೊ ತಿಗೆಯಿ ಗುರುದಿನೊ
ನ್‌ಟ್ ಪುರುಷೋತಮ ನೂಚಿಲತಾಯ ತನ್ತ್ರಿ ಕಿದೆಯೂ
ರಯ ನಾರಯಣ ಪುತ್ರ ಕೇಶವಕ್ ಲೇಖಿ
ಪೊಲ್ ಕೊಳಿ ಸಂಧನೆ ಸನ್ತತಿ ಕುನ್ದಜ
ರೆ ಜಾತಿ ಕಾರಣೊ ನಡಪಾವರ ಶೇ
ಷ್ ಬೆನ್ಯರ ತನ್ತ್ರ[ನ್ದ] ವಿಭಾಡಿತ್ ಪೆರ್ಯಕಿ
ತ್ ಪೊದಿತಿ ಗರ್ಭೊಟ್ ಪುತ್ರತ್ಮಣ್ಣಯಟ
ಆ ಕಿನ್ನಿ ನಮ ಶಾಖಸೂತ್ರಗೊತ್ರೊಂ
ಜಾಸ್ ಪತ್ ಕಾಲೊ ಇತನ್ದೊಗು ನಡ
ತಿ ಕಾರಣಕುಧಿಕಿತ್ ಊರುಸೂರಾದ್ಯ ಐ
ಕಾರಣ(ಮು)ಳಟ್ಟ ಈ ಸ್ಥಾನೊಜನನ್ತ
ಒಙ್ಜೊ ಯರಡ್ ಚೆಂಬಿಓಲೆಟ್[19] ಒ
ರ್‍ಯರಣ್ಯಟ ತಿಂದಾಪಿ ಕುದಿಕಿತ್ ಸಮ್ಮ
ನ್ಧತಿತ್ ಕೊಳೆತ್‌ಳ ಇತನ್ದ ಮನ್ತಣಿಡ್
ಪವನೆಬೆನ್ದ್ ಬರಾಲುಪೆರ್ಯಪಾ
ಲ್‌ತ್ ಕಲೊಕ್ ಇನ್ನೂದ್ ಪಣವುಕೊಳ್
ಣ್ಟ ಶಾಲಪುತ್ರಕ್ವಿದ್ಯೆ ಬುದ್ಧಿಪದೇಶಿ
ತ್ ಷೋಡಶಾಕೊಂ ಪರ್ಯಪಾತ್ ಬೊ
ಡುನಾಪು ಬುಡ[–]ಕೊಳಿಕಿ ಪಣವು
ನಿಲಿಪಿಜಾಲು ಕದಿಕಿತ್‌ನಾನೆಟುನಿಲ್ಪ
ಲು ಈಸ್ಥಾನೊಸ್ಕ್ ಕೂಡ್‌ಳ ಭೂತಸ್ಥಲೊನು ಪತ[ಮ?]
ಜಿ ಬರೆಯಿ ಪ್ರಕರೊ ಸರ್ವಸಮ್ಮತೊಟ್ ಸೂ
ಡಕೊಳೆನ್ ಮಗ್‌ಳ ಕೆಣ್ಯರಯೆನ ವಂ
ಶೊಂಕ್ ಸಂಮಂಧೊದ್ದಿ. ಮೆಲ್ ಸನ್ತತಿ ಕುನ್ದ್‌ತ್ ಅ
ನ್ಯೊನ್ಯೊಭೆರೆರ್ ಎನ್ಯರೆ ಗ್ರಹೀಪ
ಕೊಳಿ ಚೆಂಬ್ಯೊಲೆಕ್ ಸೂರ್ಯಚನ್ದ್ರೆ

(ಹಿಂಭಾಗ)

ಸಾಕ್ಷಿ ಸತ್ಯಂ. ವಟ್ ಬರೆಯಿ ಸ್ಥಾನ
ವಿವರೊ ಉರುಡುರಾದಿ ಆಕವೆನಾಡ್
ಟ್‌ಧೆ ತೆನ್ಕೆಯಿ ಸೊಟ್ಟ್ ಸೂಡನಾ
ಡ್‌ಟಧಕನ ಕರ್ಕೆನಾಡ್‌ಟ್ ಧೂಬೊಳಟ್‌ರ್ಗ
ನಾಡ್‌ಟ್ ಧೂಕೊಳವಿನಾಡ್‌ಟ್ ಉಪತೂರುಟ್‌ಲ
ಚತ್ರಟ್ ಆ ಶೀಮೆಟ್ ಕೊನ್ನೆಬಿನ್ನ
ಣಿಮೂಲ್ಯೆರಶೀಮೆಟ್ ಕಾರಕಳ್‌ಟಇಧಳ
ಟ್ ಸ್ಥಾನೊ [ಇ]ನ್ದೆಕ್ ಬೆರಿಕೊಲ್ ಭೂತ
ಸ್ಥಲೊ ಇ[ನ್ದು]ಶೇಷೊ ಐಕ್ಳ ಬೆರಿಕೊ
ಲ್ ಭೂತಸ್ಥಲೊನ್ತ ವಿವರೊ ಸ್ಥಾನವಿವರೊಸೂ
ಎ ಬರೆಲ್ ಕೊಳಿ ಗ್ರನ್ಥೊಥ್ತ್ ಶೂ ನಡತೊ
ಣ್‌ಕ್‌ಣಾ
ಶ್ರೀಮಹಾಗಣೇಶ

ಅನುಬಂಧ 3

ತಿಗಳಾರಿ ಲಿಪಿ ಚರ್ಚೆ

2017ರಲ್ಲಿ ಡಾ. ಕೆಳದಿ ಗುಂಡಾ ಜೋಯಿಸರು ಮತ್ತು ಡಾ. ಕೆಳದಿ ವೆಂಕಟೇಶ ಜೋಯಿಸರು ಸಂಪಾದಿಸಿ, ಕೆಳದಿ ರಿಸರ್ಚ್ ಫೌಂಡೇಷನ್ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ 'ಅಳಿವಿನಂಚಿನಲ್ಲಿ ತಿಗಳಾರಿ ಲಿಪಿ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳು' ಎಂಬ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ತಿಗಳಾರಿ ಮತ್ತು ತುಳು ಲಿಪಿಗಳನ್ನು ಅತಿ ಕಡಿಮೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರುವ ಭಿನ್ನ ಲಿಪಿಗಳಾಗಿ ಪರಿಭಾವಿಸಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಈ ಲಿಪಿ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಶಿವಪ್ಪ ನಾಯಕನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹವ್ಯಕರು ಚಾಲ್ತಿಗೆ ತಂದರೆಂದು ಊಹಿಸಲಾಗಿದೆ. '16ನೇ ಶತಮಾನದ ಉತ್ತರಾರ್ಧ, 17ನೇ ಶತಮಾನದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೆಳದಿ ಶಿವಪ್ಪನಾಯಕನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಕ್ಕೇರಿ ಸುತ್ತುಮುತ್ತಲ ಊರುಗಳಿಂದ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿನವರು ವಲಸೆ ಹೋಗಿದ್ದರಿಂದ ಈ ಲಿಪಿ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಲಿತಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಬೇಕೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಲಿಪಿಯ ಮೂಲಕ ಅಲ್ಲಿಯ ಭಾಷೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಗಳೂ ರಚಿತವಾಗಿರಬಹುದು. ಮಲೆನಾಡಿನ ಹವ್ಯಕರ ಮೂಲ ಲಿಪಿಯೇ ತಿಗಳಾರಿಯಾಗಿದ್ದು ಮನೆಯ, ದೇವಾಲಯಗಳ ಲೆಖ್ಖಪತ್ರ, ಜಾತಕ, ವಸ್ತುಗಳ ಪಟ್ಟಿ, ನಿರೂಪಗಳ ಪ್ರತಿ ಮೊದಲಾದ ದೈನಂದಿನ ಬರವಣಿಗೆ ಈ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ' [ಪುಟ XXVII] ಆದರೆ ಈ ಲಿಪಿ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಸುಮಾರು ಹತ್ತನೇ ಶತಮಾನದ ಹೊತ್ತಿಗಾಗಲೇ ತುಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿತ್ತು ಎನ್ನುವುದು ನಿಸ್ಸಂಶಯ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ದೊರೆತ, ಹೆಚ್ಚು

ಕಡಿಮೆ 10, 11, 12, ನೇ ಶತಮಾನದ್ದೆಂದು ಊಹಿಸಬಲ್ಲ ತುಳು ಶಾಸನಗಳೇ ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಜತೆಗೆ, ತುಳು ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾವ್ಯಗಳಾದ ಕರ್ಣಪರ್ವ, ಸಂಭವಪರ್ವ ಅಥವಾ ಶ್ರೀ ಮಹಾಭಾರತೊ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಭಾಗವತಾರ್ಥೊ ಅಥವಾ ಭಾಗವತೊದ ಕಾಲ 15ನೇ ಶತಮಾನಕ್ಕಿಂತ ಹಿಂದೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಶಾಸನಗಳಲ್ಲೂ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲೂ ಬಳಕೆಯಾದ ತುಳು ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಇಂದಿನ ತುಳು ಭಾಷೆಗಳ ನಡುವಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಭಿನ್ನತೆಯ ಪ್ರಮಾಣ 12ನೇ ಶತಮಾನದ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಇಂದಿನ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗಳ ನಡುವಿನ ಅಂತರಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿದೆ. ತುಳು ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಬಂಕಿದೇವ, ಕವಿಸಿಂಹ, ಕುಲಶೇಖರ ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಸ್ತಾವಗಳೂ ಪ್ರಸ್ತುತ ಊಹೆಯನ್ನು ಬಲಪಡಿಸುತ್ತವೆ. ಎನಿದ್ದರೂ ಶಿವಪ್ಪನಾಯಕನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಲಿಪಿ ತುಳುನಾಡಿಗೆ ಬಂತು ಎನ್ನುವುದು ಸ್ವೀಕಾರ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲ. ಜತೆಗೆ 'ಮಲೆನಾಡಿನ ಹವ್ಯಕರ ಮೂಲ ಲಿಪಿಯೇ ತಿಗಳಾರಿ' ಎಂಬ ಹೇಳಿಕೆಯೂ ಸರಿಯಾದದ್ದಲ್ಲ. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ, ಕಾಸರಗೋಡುಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿನ ಹವ್ಯಕರೂ ಶಿವಳ್ಳಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೂ ಈ ಲಿಪಿಯನ್ನು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಬಳಸಿದ್ದಾರೆ. ಹವ್ಯಕರ ಮನೆಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಶಿವಳ್ಳಿ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಲಿಪಿಯ ವೈದಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯದ ತಾಳೆಯೋಲೆಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ. ತಾಳೆಯೋಲೆ ಗ್ರಂಥಗಳ ನಿಬಿಡತೆಯೂ ತುಳುನಾಡಿನಲ್ಲೇ ದಟ್ಟವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ತಿಗಳಾರಿ ಎಂಬ ಪದವೇ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ತುಳು ಭಾಷಿಗರು ಈ ಲಿಪಿಯ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿ ಸಾಮ್ಯಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಇಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ' [ಪುಟ XXVI] ಎಂಬ ಹೇಳಿಕೆ ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಿಗಳಾರಿಯ ವರ್ಣಮಾಲೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತ 26ನೇ ಪುಟದಿಂದ 40ನೇ ಪುಟದ ತನಕ ಸಂಪಾದಕರು ಒದಗಿಸಿದ ತಿಗಳಾರಿ ಲಿಪಿ ಸಂಕೇತಗಳು ಕೆ.ಪಿ. ರಾವ್ ಅವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತ ಲಿಪಿಯನ್ನು ಪರಿಷ್ಕಾರಗೊಳಿಸಿ ಗಣಕೀಕರಣಗೊಳಿಸಿದ ಫಾಂಟ್‌ಗಳೇ ಹೊರತು ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ತಿಗಳಾರಿ ಲಿಪಿರೂಪಗಳಲ್ಲ. [ಗಣಕೀಕೃತ ಲಿಪಿರೂಪಗಳನ್ನು ಈ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗಿದೆ.]

ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

1. ಡಾ. ಎಂ. ಚಿದಾನಂದ ಮೂರ್ತಿ : ಭಾಷಾವಿಜ್ಞಾನದ ಮೂಲ ತತ್ವಗಳು ಪು.159
2. ಇಂದೆಕ್ ಕವಿ ಕೊರ್ನ ಪುದರ್ ಸಂಭವಪರ್ವೊ
3. ಇಂದೆಕ್ ಕವಿ ಕೊರಿ ಪುದರ್ ಶ್ರೀ ಭಾಗವತಾರ್ಥೊ
4. ಉಂದು ಭಾಗವತೊದ 9 ನೇ ಸ್ಕಂಧೊ ಪನ್ಪಿನೈಟ್ ಸಂಶಯ ಇಜ್ಜಿ. ಅಂಚಾದ್ ಬೃಹತ್ ಗಾತ್ರೊದ ಸಮಗ್ರ ಭಾಗವತೊ 'ಶ್ರೀ ಭಾಗವತಾರ್ಥೊ' ಪನ್ಪಿ ಪುದರ್‌ಡ್ ತುಳುಡ್ ರಚನೆ ಆತ್‌ಂಡ್ ಪನ್ಪಿನವು ನಿಶ್ಚಯೊನೇ.
5. ಉಂದು ಅನಂತ ವ್ರತಕಥೆ ಪನ್ಪಿ ಪುಸ್ತಕೊಡು ಅಚ್ಚಾತ್‌ಂಡ್ : ಕರ್ನಾಟಕ ತುಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ 2010
6. ತುಳು ಛಂದಸ್ಸು, ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ ಬೆಳ್ಳೂರು, ಅನುಬಂಧ 2
7. ಮಹಾಜನಪದ, ಸಂ. ಡಾ. ಪಾದೇಕಲ್ಲು ವಿಷ್ಣು ಭಟ್ಟ, 2014 ಪು.447 ಮಲಯಾಳ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆ, ಕಯ್ಯಾರೆರೆ ಅನುವಾದೊ ಪು.11
8. Eliments of South Indian Paleography : A C Burnel pu.38
9. ಮಲಯಾಳ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆ ಪು.8
10. 'The Vattelluttu was gradually supplanted by the modern Tamil after the consquest of Madras by the Cholas in ninth century, and it appears to have entirely gone out of use in the Tamil countryby the fifteenth century. in malabar it remained in general use up to the end of the seventeenth century among the Hindus, and since than in the form of the Kooleluttu, it is the character in which the Hindu sovereigns have thair grants grown up. The Mapilla of the neighbourhood of Telicherry and in the islands used this character till quit recently; it is now being supressed by the modified Arabic character which was religious prestige on its side.' - *A C BBurnell, P.39*
11. 'ನಾಗರ ಕನ್ನಡ ತಿಗುಳಆರ್ಯವನೋದಿಸುವ ಬಾಲಶಿಕ್ಷೆಯ ಉಪಾದ್ಯರ ಜೀವಿತಕ್ಕೆ' [ಎಪಿಗ್ರಾಫಿಯ ಕರ್ನಾಟಿಕ–5] ಕೃಪೆ : ಎಸ್. ಕಾರ್ತಿಕ್
12. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಹಾವನೂರ, ಹೊಸಗನ್ನಡದ ಅರುಣೋದಯ : ಪು.40
13. ಬೆನೆಟ್ ಜಿ ಅಮ್ಮನ್ನ, ತುಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆ : ಪು.767
14. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಹಾವನೂರ, ಹೊಸಗನ್ನಡದ ಅರುಣೋದಯ : ಪು.42
15. ಚಿತ್ರ ನೀಡಲಾಗಿದೆ
16. ಚಿತ್ರ ನೀಡಲಾಗಿದೆ
17. ಪು. 19
18. ವಿವರಗಳಿಗಾಗಿ A comparative Study of Tulu Dialects ಗ್ರಂಥದ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಪು. 11
19. ಚೆಂಬಿಓಲೆ < ಚೆಂಬ್ ಓಲೆ < ಚೆಂಬಿನ ಓಲೆ = ತಾಮ್ರ ಶಾಸನ

ತುಳು ಭಾಷೆಗ್ ಸ್ವಂತ ಲಿಪಿ ಇತ್ತ್‌ದ್ ಉಂದೆನ್ ಕಲ್ಪುನೆಡ್ದ್ ಹಿರಿಯಾಕುಲು ಪಿರಾಕ್‌ಡ್ದಿಂಚಿ ದಾಖಲೆ ಮಲ್ತ್ ದೀತಿನ ತಾಳೆ ಓಲೆಲೆನ್ ಗುರ್ತ ಮಲ್ತೊಂದು ಬೊಳ್ಪುಗು ಕನಯೆರೆ ಸಾಧ್ಯ ಆಪುಂಡು. ರಾಬರ್ಟ್ ಕಾಲ್ಡ್‌ವೆಲ್, ಎ.ಸಿ. ಬರ್ನೆಲ್, ಎಸ್.ಆರ್. ರಂಗನಾಥ ಪೂಂಜ, ಎಲ್.ಎ. ರವಿ ಶರ್ಮ, ಜಿ. ಪದ್ಮನಾಭ ಪಿಳ್ಳೆ, ಉಣ್ಣಿಕೃಷ್ಣನ್ ನಾಯರ್ ಇಂಚಿತ್ತಿ ವಿದ್ವಾಂಸೆರ್ನಕುಲು ತುಳು ಲಿಪಿತ್ತ ಬಗೆಟ್ ಸಂಶೋಧನೆ ಮಲ್ತ್ದ್ ಐತ ಮೂಲದ ಚರಿತ್ರೆದ ಬಗೆಟ್ ಮುದ್ರಣ ಸಾಹಿತ್ಯೊಡು ದಾಖಲೆ ಮಲ್ತೆರ್.

ಇತ್ತಿತ್ತೆ ತುಳು ಲಿಪಿ ಕಲ್ಪೊಡು, ಓದೊಡು ಪನ್ಪಿ ಅಂಗಲಾಪು ತುಳುವೆರೆಟ್ ಪುಟುತುಂಡು. ಕೆಲವು ಬೂಕುಲು ಪ್ರಕಟಲಾ ಆತ್ಂಡ್. ವೆಂಕಟರಾಜ ಪುಣಿಂಚತ್ತಾಯೆರ್ ಬರೆಯಿ ತುಳು ಲಿಪಿ ಅಕ್ಷರ ಮಾಲ್ಳೆ, ಪ್ರವೀಣ್ ರಾಜ್ ಎಸ್. ರಾವ್ ಮೇರೆನ ತೌಳವದ ಅಕ್ಷರೊಲು, ಜಿ.ವಿ.ಎಸ್. ರೆನ ತುಳು ಅಕ್ಷರ ಮಾಲೆ, ಜಯಕರ ದೇವಪ್ಪ ಪೂಜಾರಿಲೆನ ತುಳು ಲಿಪಿ ಬರೆಲೆ-ಬರವುಗು ನಿರೆಲ್, ತಮ್ಮಯರೆನ, ನಿಷ್ಕಲ್ ರಾವ್ ಮೇರೆನ ಬೂಕುಲು ಪ್ರಕಟ ಆತ್ಂಡ್. ಅಲ್ಪಲ್ಪ ತುಳು ಲಿಪಿ ಕಲ್ಪಾವುನ ಶಿಕ್ಷಕೆರ್ ಉಂಡಾಯೆರ್. ತುಳು ಲಿಪಿಟ್ ಆಮಂತ್ರಣ ಪತ್ರ, ಬೋರ್ಡ್‌ಲೆನ್ ಬರೆಯರಲಾ ಸುರು ಮಲ್ತೆರ್. ವೆಂಕಟರಾಜೆರೆನ ತುಳು ಲಿಪಿ ಪನ್ಪಿ ಬೂಕುನ್ ಅಕಾಡೆಮಿ ರಡ್ಡ್ ಸರ್ತಿ ಪ್ರಕಟ ಮಲ್ತ್ಂಡ್.

ತುಳುನಾಡ್‌ದ ಸಾರ ಸಾರ ತಾಳೆ ಓಲೆಲೆಡ್ ಒಂಜೇ ರೂಪೊದ ತುಳು ಲಿಪಿ ಉಂಡು ಪಣ್ಯೆರೆ ಆಪುಜಿ. ಅಂಚಾದ್ 2008ಡ್ ಡಾ. ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ ಬೆಳ್ಳೂರು, ಡಾ. ಎಸ್.ಆರ್. ವಿಘ್ನರಾಜ್, ಡಾ. ಪಾದೇಕಲ್ಲು ವಿಷ್ಣು ಭಟ್, ಎಸ್.ಎ. ಕೃಷ್ಣಯ್ಯ ಇಂಚಿತ್ತಿ ಮಸ್ತ್ ವಿದ್ವಾಂಸೆರ್ನಕುಲು ಸೇರ್ದ್, ಶ್ರೀ ಕ್ಷೇತ್ರ ಧರ್ಮಸ್ಥಳ, ಉಡುಪಿ ಮಠ ಬಕ್ಕ ತುಳು ಲಿಪಿ ತಾಳೆ ಓಲೆಲು ಇತ್ತಿ ಸಂಸ್ಥೆಲು ಸೇರೊಂದು ಅಕಾಡೆಮಿದ ಗುರ್ಕಾರ್ಮೆಡ್ ಏಕರೂಪೀ ಲಿಪಿ ರೂಪೊಲೆನ್ ತಯಾರ್ ಮಲ್ಪೆರೆ ನಿರ್ಧಾರ ಮಲ್ತೆರ್. ಐನಾಜಿ ತಿಂಗೊಲು ಕೆಲಸ ಮಲ್ತ್ ಅಂತಿಮ ಅಧಿಕೃತ ರೂಪೊಲೆನ್ ತಯಾರ್ ಮಲ್ತೆರ್. ಆ ರೂಪೊಲೆನ್ ಅಕಾಡೆಮಿ ಮಾನಿತ್ಂಡ್. ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ ಬೆಳ್ಳೂರು ತಯಾರ್ ಮಲ್ತಿನ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟ ಆಂಡ್. ಉಂದೆನ ಆಧಾರೊಡು ಇತ್ತೆ ಶಿಕ್ಷಕೆರ್ ಲಿಪಿ ಕಲ್ಪಾವೆರ್, ಪ್ರವೀಣ್ ರಾಜ್, ಕೆ.ಪಿ. ರಾವ್ ಇಂಚಿತ್ತಿನಕುಲು ತುಳುಗು ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್ ತಯಾರ್ ಮಲ್ತೆರ್.

ಎ. ಸಿ. ಭಂಡಾರಿ
ಅಧ್ಯಕ್ಷರು
ಕರ್ನಾಟಕ ತುಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ